

R

G

B

WH

GR

BL

Grey Scale #13

C

M

Y

K

DANES-PICTA.COM

A

1

2

3

4

5

6

M

8

9

10

11

12

13

14

15

B

17

18

19

48.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ I TAKTYKI

Egz. Nr

Dla nauczycieli akademickich i studentów

ĆWICZENIE GRUPOWE Nr 222

WIELONARODOWE OPERACJE REAGOWANIA KRYZYSOWEGO

Dokumentacja ćwiczenia

WARSZAWA

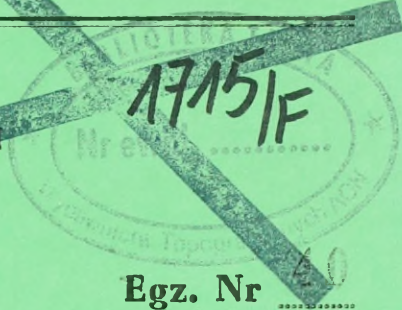
12451
77224

48.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ I TAKTYKI

Dla nauczycieli akademickich i studentów

ĆWICZENIE GRUPOWE Nr 222

**WIELONARODOWE OPERACJE
REAGOWANIA KRYZYSOWEGO**

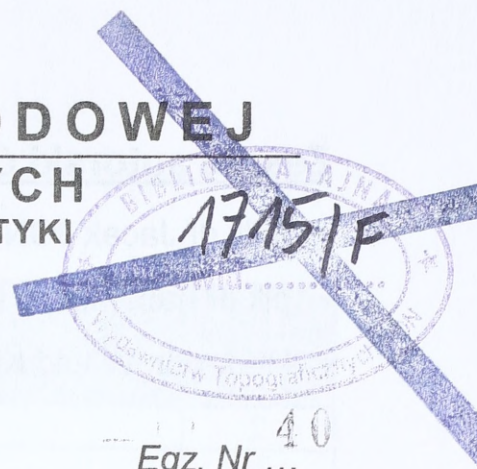
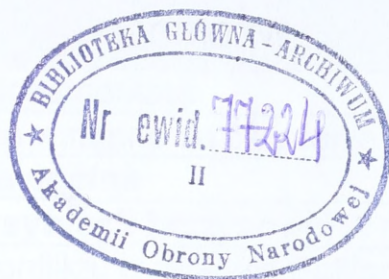
Dokumentacja ćwiczenia

WARSZAWA

1245
77224

1

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA SZTUKI OPERACYJNEJ I TAKTYKI

*Dla nauczycieli akademickich
i studentów*

ĆWICZENIE GRUPOWE
nr 222

WIELONARODOWE
OPERACJE REAGOWANIA
KRYZYSOWEGO

Dokumentacja ćwiczenia

Zespół autorski ćwiczenia:

- ppłk dr Jacek JONIAK
- płk dr hab. Maciej MARSZAŁEK
- kmdr por. Witold KUSTRA

KSzOiT (główny autor ćwiczenia)

WLiOP\ZOP

WSO/KDSM

Operacje reagowania kryzysowego
A/I

Wykaz dokumentacji

SYGNATURA	TYTUŁ	LICZBA STRON
A/I	Wykaz dokumentacji	2
A/II	Założenia wstępne do ćwiczenia	4
B/I	Sytuacja ogólna	12
B/II	Rozwój sytuacji kryzysowej w regionie Bałlandii	2
B/II/1	Źródła konfliktu w regionie Bałlandii	2
B/II/2	Rozwój sytuacji w regionie – Faza 1	6
B/II/3	Rozwój sytuacji w regionie – Faza 2	4
B/III	Przedsięwzięcia zarządzania kryzysowego na arenie międzynarodowej	2
B/III/1	Porozumienie Wolińskie	4
B/III/2	Rezolucja RB ONZ Nr 868	2
B/III/3	Decyzja NAC	2
B/III/4	Dyrektywa wstępna	10
B/III/5	Meldunek sytuacyjny UNOGIRT	10
B/IV	Struktura organizacyjna Sił Zbrojnych	2
B/IV/1	Siły Odpowiedzi NATO	5
B/IV/2	Siły o wysokiej gotowości	10
B/IV/3	Siły o niskiej gotowości	7
B/IV/4	Siły Zbrojne stron konfliktu	1
B/IV/4/A	Siły Zbrojne Tallandii	4
B/IV/6	Siły Zbrojne Ryglanii	5
C/I/1	Wyciąg z Wytocznych do Planowania Operacyjnego	20
C/I/2	Definicje wybranych pojęć planowania operacyjnego	5

ZAŁOŻENIA WSTĘPNE DO ĆWICZENIA

Celem ćwiczenia grupowego jest pogłębianie wiedzy teoretycznej w zakresie przygotowania i prowadzenia operacji wojskowych innych niż wojna, a w konsekwencji kształcenie u studentów umiejętności myślenia operacyjnego. Ponadto ćwiczenie ma na celu doskonalenie umiejętności praktycznych studentów w rozwiązywaniu problemów operacyjnych, zastosowania procesu planowania operacyjnego, zarówno w indywidualnej jak i zespołowej pracy oficera na szczeblu operacyjnym.

Przyjęte tło taktyczno-operacyjne ćwiczenia nie odzwierciedla w pełni faktycznej sytuacji w Europie. Jednocześnie nie odnosi się ono do żadnych przewidywanych zmian i działań na świecie. Na potrzeby ćwiczenia powołano kilka aplikacyjnych struktur państwowych. Państwa te zostały zlokalizowane na obszarze północno-wschodniej Europy, a ich granice terytorialne, jak i założone struktury polityczne, są czysto hipotetyczne i nie mają żadnego odwzorowania w rzeczywistości. Zastąpiły one istniejące państwa w tym regionie. Struktury i skład sił militarnych tych państw zostały opracowane na potrzeby ćwiczenia. Niemniej jednak, dla celów kształcenia tło operacyjno-taktyczne w ćwiczeniu oparte jest w pewnym zakresie na realnych uwarunkowaniach geopolitycznych. Przyjęto, że istnieją wszystkie organizacje światowe i regionalne współcześnie funkcjonujące (dotyczy to również państw europejskich z poniżej wymienionym wyjątkiem). Oznacza to, że:

- organizacje międzynarodowe, takie jak OBWE, ONZ itp. obecnie istniejące działają według rzeczywistych, stosowanych zwykle zasad;
- powyższe założenie dotyczy również Unii Europejskiej (UE) i Sojuszu Północnoatlantyckiego (NATO), które funkcjonują na ogólnie przyjętych zasadach;
- wśród państw europejskich wyjątek stanowią trzy państwa bałtyckie (LITWA, ŁOTWA i ESTONIA) oraz ROSJA i BIAŁORUŚ, które zostały zastąpione innymi ze względu na potrzeby ćwiczenia.

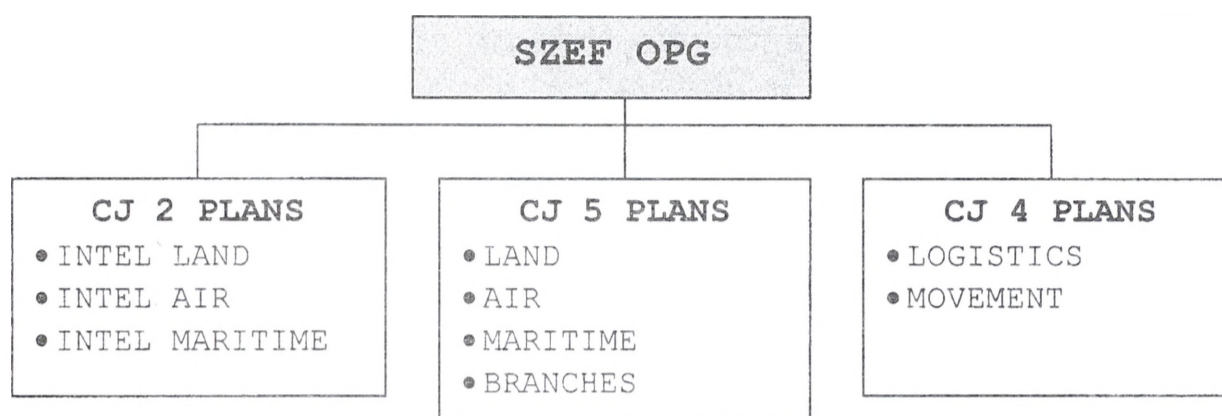
Podczas ćwiczenia studenci mają stosować procedury, które wykorzystywane są w dowództwach operacyjnych Sojuszu Północnoatlantyckiego w podobnych sytuacjach kryzysowych.

Decyzja o podjęciu przedsięwzięć reagowania kryzysowego zostaje podjęta przez Radę Północnoatlantycką (North Atlantic Council – NAC). W aspekcie wojskowym z reguły oznacza to utworzenie Wielonarodowych Połączonych Sił Zadaniowych (Combined Joint Task Force – CJTF) przeznaczonych do realizowania zadań militarnych w celu osiągnięcia zakładanych celów politycznych. Do prowadzenia operacji przeznaczone jest Dowództwo Sił Sojuszniczych NATO ds. Operacji (Allied Command for Operation – ACO), które odpowiada za planowanie i prowadzenie wszystkich działań militarnych Sojuszu. Temu dowództwu zostały podporządkowane dwa (dawniej nazywane regionalnymi) Dowództwa Sił Połączonych (Joint Force Commander Headquarters – JFC HQs) oraz jedno o ograniczonych funkcjach Połączone Dowództwo (Joint Headquarter – Joint HQ) szczebla operacyjnego NATO, na bazie których, w zależności od sytuacji i potrzeb prowadzenia operacji tworzone są CJTF. Struktura ta umożliwia ponadto włączenie do CJTF państw partnerskich. Otrzymując zadanie dotyczące zaplanowania operacji, SACO zwykle zleca je jednemu z dowództw szczebla operacyjnego, które będzie tworzyło dowództwo CJTF.

Do planowania danej operacji, przed utworzeniem dowództwa CJTF, powołuje się Grupę Planowania Operacyjnego (Operational Planning Group – OPG). Jest ona wyznaczana z odpowiedniego dowództwa strategicznego lub operacyjnego (w zależności od tego, które dowództwo jest wyznaczone do przygotowania i prowadzenia danej operacji). Grupa ta jest przeznaczona do planowania danej operacji i w dalszej kolejności stanowi podstawę do tworzenia dowództwa CJTF.

Struktura organizacyjna tej grupy jest zróżnicowana w zależności od potrzeb i specyfiki danej operacji (przykładową strukturę OPG przedstawia poniższy rysunek). Powinna ona posiadać odpowiednią elastyczność, umożliwiającą jej sprawne dostosowanie do zmieniających się wymagań. W skład grupy wchodzi z reguły przedstawiciele głównych obszarów dowodzenia (przede wszystkim oficerowie rozpoznania, operacyjni i logistyki) wraz ze specjalistami.

OPG postępuje zgodnie z zasadami zawartymi w Wytycznych do Planowania Operacyjnego (Guidelines for Operations Planning – GOP), które są obowiązującymi na szczeblu operacyjnym w NATO. W części C dokumentacji ćwiczenia znajdują się najważniejsze kwestie dotyczące procesu planowania operacyjnego, według których powinni postępować ćwiczący studenci w trakcie poszczególnych zajęć grupowych.

Podczas poszczególnych zajęć grupowych studenci będą występować w roli określonego oficera zespołu OPG. Ze względu na stopień złożoności rozpatrywanych problemów zasadne jest stworzenie małych grup do rozwiązania poszczególnych zadań w trakcie zajęć. Główny nacisk powinien być położony na zrozumieniu rozpatrywanego problemu, dokonania stosownej analizy i oceny oraz jego rozwiązaniu.

Wyznaczone przez nauczyciela akademickiego, prowadzącego określone zajęcia grupowe, osoby (zespoły planistyczne) powinny, zgodnie z przyjętą koncepcją ćwiczenia, dokonać odpowiedniej analizy i oceny w odniesieniu do przedstawionej w dokumentacji ćwiczenia sytuacji polityczno-militarnej. W ich rezultacie, wspartych przeprowadzonymi kalkulacjami (ze względu na przyjęte cele ćwiczenia nie potrzebne jest wykonanie wszystkich kalkulacji odnośnie zabezpieczenia logistycznego i związanych z problematyką przegrupowania), studenci powinni odpowiednio dobrać siły i środki do realizacji przyjętych opcji wojskowych, a także określić: gdzie i w jakim czasie oraz jakimi siłami realizować poszczególne zadania w obszarze kryzysu.

Zadania do realizacji:

1. W pierwszym etapie studenci mają dokonać analizy otrzymanego zadania (Etap początkowy – Orientation Phase). Jej wyniki mają być przedstawione w formie odprawy dotyczącej analizy zadania (Mission Analysis Briefing).
2. W toku kolejnych zajęć należy dokonać odpowiedniej analizy i oceny sytuacji (Etap opracowania zamiaru działania – Concept Development Phase). Dużą uwagę należy skupić na prawidłowej analizie ryzyka, która powinna być niezbędnym warunkiem do wypracowania możliwych wariantów działania zaangażowanych stron na obszarze kryzysu. Podstawą do wypracowania wariantów działania sił własnych powinno być sprecyzowanie: miejsca i roli w zadaniu i zamiarze wyższego szczebla (strategiczno-politycznego); zadań; ograniczeń; wymagań; stanu końca operacji; źródeł siły i zdolności działania; punktów decydujących; linii operacyjnych.
3. Przygotowane warianty działania sił militarnych w operacji reagowania kryzysowego powinny zawierać: ilość i rodzaj sił; organizacja dowództwa CJTF; sposób realizacji zadania i osiągnięcia zamierzonych celów (sposób przegrupowania, rozmieszczenia i działania sił CJTF); ramy czasowe (fazy, etapy itp.); zadania dla poszczególnych komponentów.
4. Efektem końcowym powinno być przedstawienie wyników pracy dotyczącej koncepcji osiągnięcia zakładanych celów zgodnie z otrzymaną dyrektywą w formie odprawy decyzyjnej.

SYTUACJA OGÓLNA

1. Założenia ogólne

Region BAŁTLANDII jest położony we wschodnio-północnej części Europy. Współcześnie w tym regionie znajdują się trzy suwerenne państwa: KOWLANDIA, RYGLANDIA i TALLANDIA. Na wschodzie graniczą one z PETERLANDEM, który obecnie jest państwem neutralnym. Z tego względu nie jest możliwe rozmieszczanie jakichkolwiek sił militarnych oraz wykorzystywanie przestrzeni powietrznej tego państwa.

W przeszłości PETERLAND był wielkim mocarstwem, liczącym się na arenie nie tylko europejskiej, ale światowej. Do końca lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku BAŁTLANDIA stanowiła w całości integralną część PETERLANDU, który obejmował silnymi wpływami politycznymi także wszystkie państwa graniczące z nim od zachodu. Dyktat polityczny wspierany był głębokim uzależnieniem gospodarczym i ścisłymi związkami militarnymi. Ograniczył w ten sposób prawo do suwerenności państw będących członkami wspólnego systemu polityczno-wojskowego i gospodarczego.

Pod koniec XX wieku, w wyniku częściowego rozpadu mocarstwa i systemu polityczno-wojskowego, spowodowanego kryzysem wewnętrznym, większość państw satelickich odzyskała pełną suwerenność. PETERLAND obecnie jest państwem budującym system demokratyczny i przeprowadza reformy w celu dostosowania swojej gospodarki do zasady wolnego rynku. Utrzymuje poprawne stosunki polityczne z państwami europejskimi, zachowując przy tym neutralność. Stał się sygnatariuszem wszystkich światowych konferencji pokojowych oraz konwencji haskich i genewskich.

Równocześnie z rozpadem mocarstwa, w wyniku silnych dążeń niepodległościowych, państwa regionu BAŁTLANDII uzyskały niepodległość. Jednakże decyzję o utworzeniu tych państw podjęto arbitralnie, nie uwzględniając w pełni historycznych podziałów polityczno-społecznych. Szczególnie dotyczyło to skupisk grup etnicznych w poszczególnych państwach. Wskutek tego znaczne mniejszości narodowe zamieszkują w pobliżu granic. Dotyczy to również wyspy

SAAREMAA należącej do TALLANDII, gdzie dominuje ludność narodowości RYGLANDZKIEJ (ok. 70%).

2. Charakterystyka geograficzna państw w regionie

TALLANDIA

a. Położenie geograficzne

TALLANDIA położona jest w północnej części regionu BAŁTLANDII nad Morzem Bałtyckim, granicząc na wschodzie z PETERLANDEM (294 km) i południu z RYGLANDIĄ (339 km). Północną granicę stanowi ZATOKA FIŃSKA, a zachodnią MORZE BAŁTYCKIE (długość wybrzeża – 3743 km). Terytorium państwa obejmuje również wiele wysp na M. BAŁTYCKIM, w tym wyspa SAAREMAA, która leży ok. 30 km na zachód od linii brzegowej. Państwo to jest małej wielkości. Obszar ten zamieszkuje 7,33 mln obywateli. Stolicą jest TALLIN, który ma ok. 800 tys. mieszkańców.

b. Ukształtowanie terenu

TALLANDIA leży w strefie lasów mieszanych. Na ubogich glebach piaszczystych rosną bory sosnowe, na glebach bardziej żyznych lasy świerkowe, niekiedy ze znacznym udziałem dębu i innych drzew liściastych. Lasy zajmują ok. 18% powierzchni kraju, a torfowiska i tereny podmokłe – 20%.

Występuje gęsta sieć rzeczna (zwłaszcza w południowej części), główne rzeki: NARWA, EMA, PARNAWA. Ponad 1000 jezior stanowi ok. 5% powierzchni kraju, największe PEIPUS (jez. CHUDSKOYE – graniczne z PETERLANDEM).

W skład TALLANDII wchodzi 1500 wysp i wysepek w Zatoce Ryskiej (największe SAAREMAA i HIIUMAA) o łącznej powierzchni 4,2 tys. km² (9,2% powierzchni kraju). Zachodnie wybrzeże silnie rozczłonkowane, niskie, północne – wysokie i strome. Większość obszaru kraju stanowią tereny nizinne – 87,8% (średnia wysokość 50 m) z najwyższym wzniesieniem SUUR MUNAMAGI, sięgającym 318m n.p.m. Rzeźba polodowcowa (moreny, drumliny, ozy, jeziora). W południowej części wysoczyzna PANDIVERE (wys. do 166 m), na północny i północnym wschodzie wzniesienia SAKALA, OTEPAA i HAANJA (do 318 m).

c. Klimat

Klimat umiarkowany, przejściowy między morskim i kontynentalnym. Średnia temperatura w najchłodniejszym miesiącu (w lutym) wynosi od -6°C na wschodzie, do -2°C na zachodnich wyspach, w lipcu $16-17^{\circ}\text{C}$. Suma rocznych opadów 600-700 mm, maksimum od lipca do września.

d. Ludność

Największa gęstość zaludnienia występuje w północnej części, między TALLINEM a NARWĄ.

Struktura narodowościowa TALLANDII nie jest jednolita.

Tallandczycy stanowią 69% ludności, Peterlandczycy 10%, Ryglandczycy 15%, pozostałe 6% to głównie osoby narodowości państw byłego układu polityczno-militarnego.

Na północno-wschodnich obszarach oraz w stolicy występuje peterlandzka mniejszość narodowa (odpowiednio – 25% i 8%), która skupia się głównie w jednolitych siedliskach (małe miasta i wioski oraz w jednej z dzielnic TALLINA). Osiedlenie tej ludności na terytorium TALLANDII było uwarunkowane głównie względami ekonomicznymi i nastąpiło w wyniku migracji w PETERLANDZIE w pierwszej połowie ubiegłego wieku. Ponadto część mniejszości peterlandzkiej osiedliła się w okresie aneksji TALLANDII w latach czterdziestych XX wieku.

Największe skupiska ludności ryglandzkiej występują w rejonie południowym i na wyspie SAAREMAA. Na południu występuje duże skupisko mniejszości narodowej w rejonie VALGA, ELVA, VORU, APE.

e. Gospodarka i bogactwa naturalne

Na obszarze M. BAŁTYCKIEGO koło wyspy SAAREMAA odkryto złoża ropy naftowej i gazu ziemnego. Ponadto w części lądowej występują nieliczne surowce mineralne. Wydobywa się torf, gliny, wapń, dolomit oraz żwiry.

Bardzo istotną rolę w gospodarce odgrywa przemysł drzewny oraz rybołówstwo. Dobrze rozwinięte jest rolnictwo i przemysł spożywczy. Pomyślnie

rozwija się turystyka. Ze względu na dobrze rozwinięty sektor bankowy we wschodniej Europie, nazywana jest „Bałtycką Szwajcarią”.

Jednakże ostatnie lata przyniosły pewne negatywy tak wysokiego tempa rozwoju gospodarczego i wprowadzonych reform. W regionach, w których przemysł był kiedyś silnie powiązany z gospodarką PETERLANDU odnotowuje się wzrost bezrobocia. Nowoczesne technologie i wysoka wydajność pracy w nowo powstałych przedsiębiorstwach nie służą wzrostowi zatrudnienia. Sprzyja to powstawaniu niezadowolenia niektórych grup społecznych. Jest to szczególnie widoczne na tle tej części społeczeństwa, która nie potrafiła się przystosować do wymagań nowoczesnej gospodarki. Niebezpiecznym zjawiskiem w życiu gospodarczym staje się coraz silniej rozbudowana „szara strefa” oraz dostrzegane, ale mało skutecznie zwalczane przestępstwa gospodarcze. Zmniejsza to wpływy do budżetu i zaufanie do instytucji politycznych państwa.

f. Transport i infrastruktura

TALLANDIA posiada dość dobrze rozwiniętą infrastrukturę komunikacyjną pomiędzy większymi miastami. Na około 90% sieci dróg krajowych nawierzchnie są dostosowane do pojazdów o nacisku 15 ton na oś. Ponad połowa dróg ma nawierzchnię w stanie dobrym, a jedynie drogi lokalne są w stanie dostatecznym lub niezadowalającym. Niemniej jednak sieć dróg jest wystarczająca do swobodnego przemieszczania wojsk ze sprzętem kołowym. Niektóre mosty mogą wymagać wzmocnienia.

Linie kolejowe są odpowiednie do transportu wojsk jedynie pomiędzy głównymi miastami. Większość linii lokalnych została zlikwidowana. Możliwość wykorzystania transportu kolejowego ogranicza niezadowalający stan ramp kolejowych oraz bardzo słabe wyposażenie stacji kolejowych w sprzęt do rozładunku kontenerów.

Porty morskie w TALLINNIE i PARNU posiadają dobrze rozwiniętą infrastrukturę do przyjęcia i rozładunku statków typu Ro-Ro i okrętów wojennych. Eksport i import odbywa się głównie przez porty w TALLINNIE i PARNU, które również są wykorzystywane przez RYGLANDIĘ.

Operacje reagowania kryzysowego

B/I

W zakresie łączności możliwe jest wykorzystanie krajowe sieci telekomunikacyjnej, która udostępnia połączenia miejscowe, międzymiastowe i międzynarodowe oraz dostęp do infrastruktury transmisyjnej, z wykorzystaniem stacjonarnych węzłów łączności. Dodatkowo możliwe jest wykorzystanie bardzo dobrze rozwiniętej sieci telefonii komórkowej przez operatorów GSM, która obejmuje cały kraj.

g. Zagrożenia i problemy

Do największych zagrożeń należy zaliczyć problemy etniczne i spory terytorialne z sąsiadami (przede wszystkim z RYGLANDIA). Dodatkowym problemem stało się odkrycie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, które stanowią kwestię sporną z RYGLANDIA. Może to w przyszłości być jedną z przyczyn otwartego konfliktu z RYGLANDIA.

RYGLANDIA

a. Położenie geograficzne

RYGLANDIA położona jest w środkowej części regionu BAŁTLANDII nad Morzem Bałtyckim, granicząc na wschodzie z PETERLANDEM (358 km) i południu z KOWLANDIA (453 km) i północy z TALLANDIA (339 km). Zachodnią granicę stanowi MORZE BAŁTYCKIE (długość wybrzeża – 531 km). Państwo to jest małej wielkości. Obszar ten zamieszkuje 12,34 mln obywateli. Stolicą jest RYGA, który ma ok. 900 tys. mieszkańców.

b. Ukształtowanie terenu

Większość kraju jest nizinna z licznymi formami polodowcowymi (wzniesienia oraz około 5000 jezior).

Wybrzeże morskie tworzą wydmy, piaszczyste plaże i zatoki (największa Zatoka Ryska od otwartego morza ograniczona jest Półwyspem Kurlandzkim).

Gęsta sieć rzeczna. Ważniejsze rzeki to DAUGAVA, LELUPA, WINDAWA.

Naturalną roślinność stanowią lasy mieszane, charakterystyczne dla strefy umiarkowanej. Najbardziej rozpowszechniona jest sosna, ponadto występuje dąb, lipa, jesion, klon.

c. Klimat

Klimat w RYGLANDII jest umiarkowanie morski, ku wschodowi przechodzący w kontynentalny. Średnia temperatura w najchłodniejszym miesiącu (w lutym) wynosi od -4°C na wschodzie, do -1°C na zachodzie, w lipcu 18°C . Suma rocznych opadów 600-650 mm, maksimum od lipca do września.

d. Ludność

Ludność miejska stanowi 54%.

Struktura narodowościowa RYGLANDII nie jest jednolita.

Ryglandczycy stanowią 64% ludności, Peterlandczycy 20%, Tallandczycy 12%, pozostali to głównie osoby narodowości państw byłego układu polityczno-militarnego.

Na wschodnich obszarach oraz w stolicy występuje peterlandzka mniejszość narodowa (odpowiednio – 15% i 12%), która skupia się głównie w jednolitych siedliskach (małe miasta i wioski oraz jednej z dzielnic RYGI). Osiedlenie tej ludności na terytorium RYGLANDII nastąpiło w wyniku migracji w PETERLANDII w pierwszej połowie ubiegłego wieku. Ponadto część mniejszości peterlandzkiej osiedliła się w okresie aneksji RYGLANDII w latach czterdziestych XX wieku.

Największe skupiska ludności tallandzkiej występują w rejonie północnym w rejonie ALOJA, VALMIERA, LIMBAZI.

e. Gospodarka i bogactwa naturalne

W północnym obszarze odkryto złoża ropy naftowej i gazu ziemnego. Ponadto w części lądowej występują nieliczne surowce mineralne. Wydobywa się torf, gliny, wapń, dolomit oraz żwiry.

Bardzo istotną rolę w gospodarce odgrywa rybołówstwo. Dobrze rozwinięte jest rolnictwo, przemysł spożywczy i drzewny.

f. Transport i infrastruktura

Operacje reagowania kryzysowego

B/I

Większość dróg w RYGLANDII posiada nawierzchnię o słabej jakości. Sieć dróg jest dobrze rozwinięta pomiędzy większymi miastami.

Linie kolejowe są odpowiednie do transportu wojsk jedynie pomiędzy głównymi miastami. Większość linii lokalnych została zlikwidowana. Możliwość wykorzystania transportu kolejowego ogranicza niezadowalający stan ramp kolejowych oraz bardzo słabe wyposażenie stacji kolejowych w sprzęt do rozładunku kontenerów.

Porty morskie w RYDZE i LIEPAJA dostosowane są jedynie do przyjęcia okrętów wojennych, nie posiadają infrastruktury przeładunkowej. Eksport i import odbywa się głównie przez porty w TALLINNIE i PARNU.

g. Zagrożenia i problemy

RYGLANDIA od chwili uzyskania niepodległości przejawia agresywną postawę w stosunku do krajów sąsiedzkich. Wysuwa żądania terytorialne do części obszarów należących do TALLANDII i KOWLANDII utrzymując, że są to terytoria zamieszkałe przez ludność ryglandzką. Jednak głównym powodem takiego stanowiska jest przede wszystkim chęć zagarnięcia obszarów ze względu na bogactwa naturalne. Taka postawa niesie za sobą duże ryzyko konfliktu z sąsiadami.

3. Historia i rozwój sytuacji w regionie

Od momentu uzyskania niepodległości, trzy państwa regionu BAŁTLANDII rozwijały się w różnych kierunkach:

KOWLANDIA

KOWLANDIA jest wielopartyjną demokracją parlamentarną z silną pozycją prezydenta, który posiada prawo weta w sprawach ustawodawczych i gwarancję uczestnictwa w finalizowaniu umów międzynarodowych. Prezydent jest wybierany przez parlament na okres 5 lat, maksymalnie dwie kadencje. Dwuizbowy parlament (kadencja 4-letnia, wybierany w wyborach powszechnych) składający się z sejmu i senatu na wniosek prezydenta powołuje i odwołuje rząd.

Po odzyskaniu niepodległości, po okresie uzależnienia od sąsiedniego PETERLANDU, przeprowadzono reformy społeczno-gospodarcze (duże znaczenie miała pomoc finansowa państw UE), w wyniku których nastąpiło zbliżenie z państwami zachodnimi.

KOWLANDIA jest państwem przemysłowo-rolniczym. Pomimo, że tereny wykorzystywane do upraw i hodowli stanowią obecnie jedynie 30% terytorium kraju, to rolnictwo jest nadal bardzo ważnym działem gospodarki. Zakłady przemysłu wytwórczego, w tym zbrojeniowego cieszą się dużym uznaniem na rynku międzynarodowym. Dobrze rozwinięta infrastruktura transportowa, szczególnie drogowa sprzyja rozwojowi gospodarczemu powodując napływ inwestycji zagranicznych. Na obszarze kraju występuje wiele bogactw mineralnych, ale są to złoża małe.

Brak surowców energetycznych zmusił państwo do budowy elektrowni jądrowych, które wytwarzają ponad 80% energii elektrycznej. Dzięki temu KOWLANDIA stała się niezależna pod względem energetycznym od PETERLANDU.

KOWLANDIA jest członkiem ONZ i OBWE. Obecnie czyni duże starania w kierunku integracji z zachodnimi państwami Europy, szczególnie w zakresie przynależności do UE i NATO. W tym roku, za zgodą rządu i parlamentu, złożono akces przystąpienia do tych organizacji. Propozycja ta spotkała się z aprobatą wszystkich państw członkowskich. W związku z tym zostały wskazane wymagania i wytyczne zmierzające do ewentualnego przystąpienia za dwa lata.

TALLANDIA

TALLANDIA jest położona w północno-wschodniej części Europy. Kraj jest zróżnicowany narodowościowo, etnicznie i religijnie. Ustrój polityczny to demokracja

Operacje reagowania kryzysowego

B/I

parlamentarna. Funkcję głowy państwa sprawuje prezydent wybierany w wyborach powszechnych na pięcioletnią kadencję. Posiada on szerokie uprawnienia w zakresie władzy ustawodawczej i wykonawczej (m. in. jest on zwierzchnikiem Sił Zbrojnych). Władza wykonawcza należy w pewnym stopniu (szczególnie w zakresie gospodarczo-społecznym) również do rządu (na czele którego stoi premier), który jest powoływany przez parlament na wniosek prezydenta. Władza ustawodawcza należy do jednoizbowego parlamentu wybieranego w wyborach powszechnych na czteroletnią kadencję. W TALLANDII funkcjonuje wiele partii politycznych.

TALLANDIA odzyskała pełną niepodległość i suwerenność na początku lat dziewięćdziesiątych XX wieku w wyniku przemian politycznych i narodowych dążeń niepodległościowych społeczności europejskich. Do tego czasu przez kilkadziesiąt lat stanowiła część państwa PETERLAND, które dokonało aneksji TALLANDII podczas II Wojny Światowej. Po odzyskaniu niepodległości przystąpiono w dynamicznym tempie do tworzenia demokratycznych struktur politycznych, wzorowanych na zachodnich krajach europejskich. Nastąpiły również głębokie przeobrażenia gospodarcze kraju w kierunku gospodarki wolnorynkowej. Proces ten był początkowo bardzo trudny ze względu na dużą zależność gospodarczą od PETERLANDU. Niemniej jednak przeprowadzane równolegle przemiany ustrojowe i demokratyzacja życia społecznego pozytywnie wpływały na stabilizację wewnętrzną oraz na szybkie tempo rozwoju gospodarczego kraju, dzięki zrealizowaniu szeregu reform. Reforma gospodarcza, której program opracowano i wdrożono w połowie lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku pod kierunkiem Międzynarodowego Funduszu Walutowego, polegająca na urynkowaniu i prywatyzacji gospodarki zaowocowała znacznym ograniczeniem inflacji i bezrobocia oraz szybkim rozwojem. Częściowe lub całkowite zwolnienie przedsiębiorstw zagranicznych z płacenia podatków spowodowało napływ kapitału zagranicznego, a z nim nowoczesnych metod produkcji i zarządzania. Inwestycje gospodarcze uczyniły z TALLANDII liczące się państwo nie tylko w regionie, ale również w Europie. Pozytywna sytuacja ekonomiczna tego państwa wpłynęła na wzrost dochodu narodowego. Na przełomie wieków TALLANDIA praktycznie wyszła z wpływów polityczno-gospodarczych PETERLANDU.

Ekonomiczny sukces opiera się przede wszystkim na następujących elementach:

- prawie cały import i eksport TALLANDII oraz większości państw sąsiednich, włącznie z RYGLANDIA, odbywa się poprzez porty w TALLINIE (LF 7090) i PARNU (LE 5475), który stanowi główny port przeładunkowy dla międzynarodowego handlu w tym regionie;
- bardzo korzystny system podatkowy oraz regulacje prawne dla obrotu finansowego spowodowały, że kilka znaczących banków europejskich przeniosło główną siedzibę do TALLANDII. Oprócz bezpośrednich korzyści, wpływa to pozytywnie na szerokie zainteresowanie zagranicznych koncernów i firm odnośnie inwestycji gospodarczych w tym państwie;
- wzdłuż całego wybrzeża zostały stworzone wysokiej klasy kurorty wypoczynkowe, odwiedzane w dużej mierze przez biznesmenów z całej Europy.

TALLANDIA jest członkiem ONZ oraz OBWE. W pewnym stopniu prowadzi politykę niezależnego i neutralnego państwa, starając się utrzymać przyjacielskie stosunki ze wszystkimi państwami europejskimi i na świecie, aby zapewnić i rozwijać międzynarodowe relacje gospodarcze, które są jednym z fundamentalnych źródeł dochodu kraju. Pomimo deklarowania neutralności sił politycznych dąży do integracji z europejskim systemem militarnym i polityczno-gospodarczym (głównie NATO i UE).

RYGLANDIA

RYGLANDIA jest zgodnie z konstytucją wielopartyjną demokracją parlamentarną z silną pozycją prezydenta. Prezydent wybierany jest przez parlament na sześcioletnią kadencję (dwa lata temu uchwalono poprawkę do konstytucji, która umożliwia sprawowanie tego urzędu przez jedną osobę przez nieograniczoną liczbę kadencji).

Jednakże pod koniec ubiegłego wieku w wyniku kryzysu gospodarczego i fali protestów społeczeństwa wobec rządzących ugrupowań politycznych władzę w państwie przejęła Ryglandzka Partia Konserwatywna (RPK), wywodząca się ze skrajnie nacjonalistycznych ugrupowań, wspierana przez wysokich rangą oficerów. Wskutek szeroko zakrojonej akcji propagandowej, prowadzonej w okresie kryzysu

Operacje reagowania kryzysowego

B/I

gospodarczego, oraz następujących po niej wyborach powszechnych stworzono większościowy rząd składający się tylko z przedstawicieli RPK. Parlament niemal jednogłośnie wybrał prezydenta, który był przewodniczącym tej partii. Jednoizbowy parlament zdominowany przez RPK ustanawia wszystkie ustawy, które są zalecane przez prezydenta (który w istocie posiada nieograniczoną władzę).

W RYGLANDII nie występuje licząca się opozycja polityczna. Nieliczni dysydenci nie są w stanie oddziaływać skutecznie na opinię publiczną i nie mogą zawiązać partii gwarantującej zdobycie mandatów do parlamentu. RYGLANDIA prowadzi politykę paszportową i imigracyjną, utrudniającą swobodne przemieszczanie się ludności, zwłaszcza przez granicę.

Z roku na rok ogranicza się prawa obywatelskie. Propaganda rządowa lansuje model egalitarnego społeczeństwa, oddanego wiernie swojemu prezydentowi. W wyniku ostrej cenzury i blokady informacji z zagranicznych środków masowego przekazu społeczeństwo poddawane jest nieustannej indoktrynacji, zgodnej z wytycznymi sfery rządowej. Mimo, że ludność RYGLANDII posiada najgorsze warunki egzystencji w regionie, bardzo rzadko dochodzi tu do wybuchów niezadowolenia społecznego. W wyniku działalności propagandowej oraz sprawnego działania organów bezpieczeństwa rząd RYGLANDII cieszy się znacznym poparciem obywateli.

Pomimo znacznej międzynarodowej pomocy finansowej i gospodarczej (szczególnie w latach dziewięćdziesiątych) RYGLANDIA wciąż boryka się z dużą inflacją i bezrobociem. Sytuację dodatkowo pogarsza znaczne uzależnienie państwa od importu surowców energetycznych (głównie z PETERLANDU), w tym przede wszystkim ropy naftowej i gazu. Wieloletnie więzi gospodarcze z PETERLANDEM i kontrowersyjne decyzje gospodarcze pod koniec ubiegłego stulecia uniemożliwiły szybką dywersyfikację dostaw tych surowców, całkowicie uzależniając kraj od ich importu od wschodnich sąsiadów. Ponadto niekorzystne jest uzależnienie w zakresie importu i eksportu poprzez porty w TALLANDII. Planów rozbudowy i unowocześniania portu w RYDZE (LD 2028) i LIEPAJA (EH 0065) nie zdołano zrealizować ze względu na zmiany polityczne w ostatnim dziesięcioleciu.

Utrzymujący się deficyt budżetowy spowodował, iż w poszukiwaniu oszczędności zredukowano nakłady na rozwój wielu gałęzi przemysłowych. Deficyt

ten pogłębiał się również w wyniku znacznych wydatków przeznaczonych na rozwój technologiczny Sił Zbrojnych, które wraz z policją i służbami bezpieczeństwa spełniają ważną rolę w tworzoną systematycznie systemie totalitarnym w RYGLANDII.

RYGLANDIA jest członkiem ONZ i OBWE.

ROZWÓJ SYTUACJI KRYZYSOWEJ W REGIONIE BAŁTLANDII

Źródła konfliktu w regionie BAŁTLANDII

1. Problemy etniczne

Sytuacja mniejszości narodowych w regionie jest następująca:

- tallandzkie grupy etniczne na terytorium RYGLANDII dominują w obszarze ALOJA, VALMIERA, LIMBAZI.
- rygladzkie grupy etniczne na terytorium TALLANDII dominują na obszarze VALGA, ELVA, VORU, APE.
- Wyspa SAAREMAA należąca do TALLANDII zamieszkiwana jest w około 70% przez społeczność pochodzenia rygladzkiego.

2. Interesy ekonomiczne

Najważniejsze aspekty ekonomiczne:

- Bogactwa naturalne:
 - * W północnym obszarze RYGLANDII, niedaleko granicy z TALLANDIA, odkryto złoża ropy naftowej i gazu ziemnego. Próbnе wiercenia na południe od VALKA (ME 4104) wskazują, że mogą to być znaczne zasoby. Ponadto istnieje prawdopodobieństwo, że złoża te rozciągają się dalej na północ, na terytorium TALLANDII. Obecnie eksploatacja tych złóż została zatrzymana, ponieważ TALLANDIA domaga się współudziału w wydobyciu. Dostęp do tych złóż może przyczynić się do dużego wzrostu gospodarczego i uniezależnienia się od zewnętrznych dostawców surowców energetycznych.
 - * Odkryto złoża uranu na północ od wyspy SAAREMAA.
 - * Wyniki wstępnych analiz badań geologicznych wskazują na możliwe położenie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego na zachód od wyspy SAAREMAA, w strefie przybrzeżnej.
- Na zachód i południe od wyspy SAAREMAA znajduje się bardzo dobra strefa połowów ryb morskich, przede wszystkim dorsza. W przeszłości strefa ta była intensywnie wykorzystywana również przez rybaków z RYGLANDII. Jednakże z

powodu rozszerzenia strefy ekonomicznej, RYGLANDIA została pozbawiona dostępu do tego rejonu.

- Ze względu na brak nowoczesnej bazy portowej RYGLANDIA jest całkowicie zależna od portów w TALLANDII, które stanowią główną bazę przeładunkową dla importu i eksportu gospodarki rygländzkiej.

3. Żądania terytorialne

Ponieważ wyspa SAAREMAA jest zamieszkiwana w zdecydowanej większości przez ludność narodowości rygländzkiej (ok. 70%), stanowi ona przedmiot roszczeń terytorialnych. RYGLANDIA wielokrotnie poruszała tę kwestię na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ i innych organizacji międzynarodowych. Ostatnia próba znalezienia poparcia wśród państw europejskich miała miejsce na szczycie państw OBWE w Rzymie w styczniu 2006 roku. Roszczenia terytorialne dotyczą również południowo-wschodniego obszaru TALLANDII, zamieszkiwanego przez rygländzką mniejszość narodową.

Rozwój sytuacji kryzysowej w regionie

(Faza 1: do rozpoczęcia misji UNOGIRT)

1. Przyczyny konfliktu

Po relatywnie długim okresie w miarę poprawnych stosunków pomiędzy TALLANDIĄ i RYGLANDIĄ, sytuacja znacząco się pogorszyła w ciągu ostatnich kilku lat. Główne przyczyny tego kryzysu są następujące:

- Sytuacja etniczna

Tallandzka mniejszość narodowa w RYGLANDII (zwłaszcza w obszarze ALOJA, VALMIERA, LIMBAZI) po ustanowieniu granic państwowych zaczęła być prześladowana przez rząd RYGLANDII, a szczególnie przez władze lokalne. Przedstawicielom mniejszości zakazano zrzeszania się w jakiejkolwiek organizacji i stowarzyszenia, ograniczono im dostęp do pełnienia funkcji politycznych i pracy w administracji. Ponadto nie pozwalano na swobodne kultywowanie ich tradycji kulturowych i religijnych. Intensyfikacja tych działań nasiliła się pod koniec lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia i trwa do chwili obecnej. Szczególnie dotkliwe okazało się wprowadzenie, trzy lata temu, dodatkowych podatków dla osób oficjalnie przyznających się do narodowości tallandzkiej.

W tym samym okresie po drugiej strony granicy, ryglandzka mniejszość narodowa w TALLANDII (szczególnie w obszarze VALGA, ELVA, VORU, APE) cieszyła się dużą swobodą społeczno-polityczną, pomimo, że jej liderzy oficjalnie negowali przynależność terytorialną tych obszarów do TALLANDII. Po reformie administracyjnej TALLANDII w 1998 roku osłabła uprzednio efektywna kontrola rządowa tych terenów, spowodowana przekazaniem większych uprawnień społecznościom lokalnym. W rejonach zamieszkałych w przeważającej ilości przez ryglandczyków większość we władzach samorządowych uzyskali przedstawiciele Partii Patriotycznej (głównego ugrupowania ryglandzkiej mniejszości narodowej). Od pewnego czasu, inspirowani przez RYGLANDIĘ domagali się uzyskania autonomii. Wszelkie próby rządu i władz lokalnych w zakresie osiągnięcia porozumienia nie przynosiły oczekiwanych efektów ze względu na niechęć ryglandczyków do ustępstw. W okresie ostatnich kilku lat zaktywizowali działalność polityczną, popierając

jednocześnie akcje separatystyczne i odśrodkowe podejmowane przez paramilitarne ugrupowania działające nielegalnie na obszarze TALLANDII. Od chwili powstania, Partia Patriotyczna dąży do uzyskania faktycznej dominacji politycznej i społecznej przez rygländzkie grupy etniczne w zamieszkałych przez nie rejonach. Wydarzeniom towarzyszy gorąca dyskusja w mediach. Zabierający głos przedstawiciele rygländzkiej mniejszości oraz głównych formacji politycznych w RYGLANDII nie powstrzymują się od oskarżania TALLANDII o kulturalny i ekonomiczny ucisk. W odpowiedzi rząd TALLANDII oferuje im pomoc ekonomiczną i jeszcze większą wolność polityczną i kulturalną, także w oświacie.

Jeszcze bardziej skomplikowana jest sytuacja na wyspie SAAREMAA. Społeczność rygländzka od dłuższego czasu prowadzi kampanię informacyjną pod hasłem „SAAREMAA dla Rygländczyków”, która ma na celu wyrażenie protestu przeciwko działaniom rządu TALLANDII wobec tej społeczności. Organizowane są demonstracje ludności, blokady dróg oraz strajki w państwowych zakładach pracy.

Działania te są wspierane również przez grupę terrorystyczną AWS (Armia Wyzwolenia SAAREMAA), która zintensyfikowała swoją działalność ponad dwa lata temu, przeprowadzając jak dotąd nieudane zamachy na liderów władzy lokalnej oraz kilkakrotnie dokonując zamachów bombowych na budynki administracji publicznej. Akcje policji są bezskuteczne. Znalezienie i osądzenie terrorystów jest obecnie niemożliwe, ze względu na bardzo duże wsparcie ludności pochodzenia rygländzkiego. Istnieją przesłanki wskazujące, że RYGLANDIA nieoficjalnie sponsoruje te działania.

- **Sytuacja ekonomiczna**

Rozszerzenie strefy ekonomicznej wokół SAAREMAA kilka lat temu, w konsekwencji uniemożliwiło RYGLANDII połowy ryb morskich, przede wszystkim dorsza w tym rejonie. Od tego czasu TALLANDIA nie zgadza się na żadne ustępstwa w tej kwestii i zawarcie porozumienia odnośnie stosownego dostępu dla rygländzkich rybaków. Dla RYGLANDII te działania jest szczególnie „bolesne” ze względu na utratę tradycyjnych stref połowów, co w rezultacie przyczynia się do dużych strat w jednej z najważniejszych gałęzi gospodarki.

Operacje reagowania kryzysowego

B/II/2

Rząd TALLANDII przedstawił również swoje stanowisko odnośnie ewentualnej eksploatacji złóż ropy naftowej i gazu ziemnego na obszarze na południe od VALKA. Na podstawie wyników badań geologicznych, które wykazały duże prawdopodobieństwo, że złoża te rozciągają się również na północ od granicy z RYGLANDIĄ, rząd TALLANDII wysuwa żądania pełnego uczestnictwa w wydobyciu ropy naftowej i gazu ziemnego w przyszłości.

Ponadto, prawdopodobnie w odpowiedzi na coraz większy ucisk tallandzkiej mniejszości narodowej w RYGLANDII, władze TALLANDII zaostrzyły procedury dotyczące wykorzystania swoich portów morskich przez ryglandzkie firmy handlowe. Ze względu na to, że RYGLANDIA nie dysponuje własnymi portami, odpowiednimi do wymagań (istniejące porty, RYGA i LIEPAJA, wykorzystywane są głównie przez ryglandzką Marynarkę Wojenną), takie utrudnienia stały się bardzo dotkliwe dla słabej gospodarki RYGLANDII.

2. Rozwój kryzysu

W kwietniu bieżącego roku miały miejsce incydenty o charakterze zbrojnym, które negatywnie wpłynęły na wzajemne stosunki. W kilku miejscach doszło do naruszenia granicy przez małe zgrupowania ryglandzkiej armii (w jednym przypadku nastąpiła krótka wymiana ognia artyleryjskiego). Równolegle do tego nasilały się niepokoje społeczne na wyspie SAAREMAA, a także wzrosła intensywność działań grup terrorystycznych (AWS). Odpowiedzią na te zdarzenia było wysłanie przez TALLANDIĘ batalionu piechoty na wyspę SAAREMAA, w celu wzmocnienia rozmieszczonych tam niewielkich sił lądowych.

RYGLANDIA, 13 maja bieżącego roku, rozpoczęła z zaskoczenia operację zaczepną na terytorium TALLANDII:

- Zgrupowania lądowe uderzyły w kierunku VALGA - TARTU w celu opanowania obszaru POLSTMAA – JOGEVA - TARTU. Pomocniczym kierunkiem było VALGA - TURI celem opanowania obszaru VANDRA – TURI - VILJANDI, aby zabezpieczyć lewe skrzydło do potencjalnego zwrotu zaczepnego.

- Obiektami uderzeń Sił Powietrznych były przede wszystkim lotniska i bazy lotnicze na terytorium TALLANDII. Jednakże nie odniosły one zamierzonych skutków, bowiem większość tallandzkich samolotów znajdowała się w schronach lub nie zlokalizowanych przez RYGLANDIĘ bazach. Natomiast skuteczne okazały się uderzenia z powietrza na jednostki rozmieszczone na wyspie SAAREMAA, których potencjał zmniejszył się do około 40%.
- Część sił morskich rozpoczęła blokadę portu morskiego w PARNU. Natomiast jednostki desantowe, wraz z zaokrętowanymi batalionami desantowymi skierowały się w stronę wyspy SAAREMAA, z zamiarem dokonania inwazji na wyspę.

Tallandzkie Siły Zbrojne rozpoczęły operację obroną wszystkimi dostępnymi siłami. Po początkowych niepowodzeniach, wskutek zaskakującego uderzenia wojsk ryglandzkich, zaczęły skutecznie opóźniać natarcie przeciwnika, by ostatecznie zatrzymać je na linii rzeki EMMAJOGI. Jednocześnie przystąpiono do mobilizacji pozostałych sił, które przeznaczone zostały głównie do wzmocnienia wojsk walczących na rubieżach obronnych oraz stworzenia zgrupowania zaczepnego. Po osiągnięciu gotowości przez te siły, wykonano zwrot zaczepny na terytorium RYGLANDII z zamiarem opanowania obszaru MAZSALACA – VALMIERA - TORVA, w dalszej kolejności oskrzydlenia ryglandzkich sił od południa i ostatecznego ich rozbicia. Wskutek początkowego powodzenia sił tallandzkich, dowództwo ryglandzkie zostało zmuszone do wydzielenia odwodowego zgrupowania do obrony tego kierunku. Tym samym znacznie zmniejszyła się możliwość kontynuowania natarcia na północnym wschodzie.

Po kilku dniach tallandzkie Siły Powietrzne zaczęły skutecznie walczyć z lotnictwem RYGLANDII. Żadna strona nie uzyskała panowania w powietrzu, a przewaga w powietrzu miała charakter lokalny i krótkotrwały. W rezultacie, ryglandzkie lotnictwo nie było w stanie skutecznie wspierać zgrupowań lądowych.

Tallandzkie siły morskie stoczyły szereg walk wokół wyspy SAAREMAA, nie dopuszczając do przeprowadzenia desantu morskiego przez RYGLANDIĘ. W wyniku

działań sił morskich, część szlaków morskich do portów w PARNU i TALLINIE zostały zaminowane.

3. Przedsięwzięcia międzynarodowego reagowania kryzysowego

Rozpoczęcie działań zbrojnych w regionie BAŁTLANDII spowodowało silną reakcję społeczności międzynarodowej, szczególnie w aspekcie przedsięwzięć politycznych i dyplomatycznych. W rezultacie kwestia ta stanowiła główny temat posiedzenia Rady Bezpieczeństwa ONZ, które zostało zwołane na wniosek Sekretarza Generalnego.

Rada Bezpieczeństwa, ze względu na veto PETERLANDU (stałego członka Rady), nie zdołała przyjąć jednoznacznego stanowiska, uznającego RYGLANDIĘ za agresora i potępiającego działania tego państwa. Osiągnięto jedynie zgodę odnośnie wezwania stron konfliktu do natychmiastowego zawieszenia ognia i przerwania wszelkich działań zbrojnych.

Pomimo tych wezwań walki pomiędzy siłami RYGLANDII i TALLANDII trwały nadal. Żadna ze stron konfliktu nie była zdolna do osiągnięcia znaczącej przewagi nad przeciwnikiem. W rezultacie braku możliwości zrealizowania swoich zamiarów militarnych oraz wobec nałożenia sankcji ekonomicznych przez poszczególne państwa europejskie, RYGLANDIA i TALLANDIA zdecydowały się na zawieszenie ognia i próbę rozwiązania sporu na drodze dyplomatycznej.

Porozumienie te zostało podpisane w WARSZAWIE 6 sierpnia bieżącego roku. Równocześnie z tym wydarzeniem Rada Bezpieczeństwa ONZ, w porozumieniu z obydwoma stronami konfliktu, wystosowała nową rezolucję, określającą następujące warunki procesu pokojowego:

- * Wycofanie wszystkich sił wojskowych z terytorium strony przeciwnej na minimum 15 km od granicy państwowej. Dotyczy to także ryglandzkich jednostek desantowych, które zostały wysadzone na wyspie SAAREMAA oraz tallandzkiego batalionu piechoty uprzednio rozmieszczonego na tej wyspie.

- * Wycofanie wszystkich ryglandskich sił morskich z tallandskich wód terytorialnych.
- * Zakończenie procesu wycofywania do X+120 (X – wydanie rezolucji).
- * W celu monitorowania tego procesu zostanie rozmieszczona grupa 450-ciu wojskowych obserwatorów ONZ, zwaną dalej UNOGIRT (United Nation Observation Group In Ryglandia/Tallandia).
- * W celu znalezienia stosownego rozwiązania sporów pomiędzy TALLANDIĄ i RYGLANDIĄ będzie utworzony międzynarodowy trybunał arbitrażowy pod auspicjami OBWE. Kwestie podlegające rozpatrzeniu będą następujące:
 - przynależność terytorialna wyspy SAAREMAA;
 - status mniejszości narodowych w obu państwach;
 - eksploatacja złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obszarze granicznym.

Ponadto UE zwróciła uwagę na potrzebę utrzymania dobrych relacji handlowych pomiędzy TALLANDIĄ i państwami Unii oraz wyraziła nadzieję na demokratyczne przemiany w RYGLANDII w przyszłości.

Rozwój sytuacji kryzysowej w regionie (Faza 2)

1. Realizacja zadań mandatowych misji ONZ (United Nations Observer Group in RYGLANDIA/TALLANDIA – UNOGIRT)

Grupy inicjujące UNOGIRT przybyły do rejonu kryzysu na początku sierpnia bieżącego roku i rozpoczęły realizację wstępnych przedsięwzięć w celu stworzenia warunków do przyjęcia sił głównych. Wszystkie zespoły obserwatorów osiągnęły 11 września gotowość do działania w rejonie kryzysu i przystąpiły do realizacji zadań mandatowych.

Zgodnie z ustaleniami, zawartymi w WARSZAWIE, od 3 sierpnia strony konfliktu przystąpiły do wycofywania poszczególnych sił z linii styczności. Również rozpoczęto przedsięwzięcia zmierzające do zapewnienia bezpiecznego i zorganizowanego powrotu uchodźców do ich domów. Ponadto wiele organizacji humanitarnych (Humanitarian Relief Organizations – HRO) podjęło działania w regionie. Jednakże w połowie sierpnia tempo wycofania wojsk stopniowo się zmniejszało. Dotyczyło to szczególnie sił RYGLANDII, które znacznie opóźniały uzgodnione wcześniej wycofanie poszczególnych jednostek. Natomiast wycofanie sił tallandzkich prowadzono zgodnie z ustaleniami. W połowie września większość jednostek wycofała się z zajmowanych rejonów na terytorium RYGLANDII.

Na wyspie SAREMAA zakładany plan był realizowany bez zakłóceń. Siły desantowe RYGLANDII powróciły na własne okręty, a batalion piechoty TALLANDII został przetransportowany do miejsca stałej dyslokacji.

2. Rozwój sytuacji

a. Rozwój sytuacji społeczno-gospodarczej.

Działania wojenne wywołały duże niepokoje społeczne w TALLANDII i RYGLANDII. W niektórych regionach zanotowano masowe protesty i demonstracje, podczas których żądano przerwania wojny oraz przywrócenia porządku i ładu. Szczególnie niezadowolenie budzi, trwający do chwili obecnej, stopniowy wzrost przestępczości pospolitej. Włamania do mieszkań, domów i gospodarstw, napady

rabunkowe z bronią w ręku, kradzieże mienia prywatnego i publicznego są prawdziwą plagą, szczególnie w dużych aglomeracjach miejskich obydwu państw. Źle funkcjonująca policja oraz instytucje ochrony porządku publicznego, nie mogą skutecznie zapewnić bezpieczeństwa obywateli. W rezultacie w mniejszych miejscowościach zaczęły powstawać różne nieformalne organizacje mające na celu ochronę mieszkańców przed bandytyzmem. Rekrutują się one przede wszystkim z ludności miejscowej. Niemniej jednak funkcjonują one bezprawnie i swym działaniem często naruszają prawo.

Wskutek wojny praktycznie została wstrzymana turystyka w TALLANDII, która była jednym z głównych źródeł dochodu tego kraju.

Niezadowolenie społeczne, od dłuższego czasu jest wykorzystywane przez skrajne ugrupowania polityczne, które przed wojną nie odgrywały znaczącej roli na scenie politycznej w TALLANDII. Domagają się one obrony wartości narodowych oraz natychmiastowych renegocjacji porozumień gospodarczych, jakie zawarła TALLANDIA z zachodnimi partnerami. Jako główną przyczynę kryzysu gospodarczego, który miał miejsce pod koniec ubiegłego roku wskazują eksploatację dóbr narodowych tego państwa przez obcy kapitał oraz transfer zysków z działalności gospodarczej na zachód. Hasła głoszone przez liderów tych partii zyskują systematycznie coraz szersze poparcie, co może spowodować w konsekwencji odwrócenie kierunku demokratyzacji oraz prozachodniej i prorynkowej polityki.

b. Rozwój sytuacji militarnej.

Od 2 października bieżącego roku miało miejsce kilka zdarzeń, które zaogniły ponownie sytuację i w rezultacie postawiły pod znakiem zapytania zawarte wcześniej porozumienia:

- W kilku rejonach, wojska RYGLANDII na terytorium TALLANDII zaprzestały wycofywania i utrzymały swoje położenie w zajętych rejonach. Wyniki rozpoznania i wstępne oceny wskazują na możliwość przygotowań do ponowienia działań zbrojnych przeciwko TALLANDII. W tym samym czasie zdecydowana

Operacje reagowania kryzysowego

B/II/3

większość wojsk TALLANDII ukończyła wycofanie z terytorium RYGLANDII, rozmieszczając swoje jednostki w odległości 15 km od granicy.

- Pomimo, że wszystkie siły desantowe zostały zaokrętowane na okręty marynarki wojennej RYGLANDII to jednak zostały naruszone określone postanowienia zawartych umów i porozumień:
 - * wszystkie ryglandzkie jednostki pozostały na wodach terytorialnych TALLANDII wokół wyspy SAREMAA;
 - * ryglandzkie okręty wojenne zaczęły regularnie eskortować swoje statki rybackie w spornej strefie połowu ryb morskich, co umożliwiło im połowy na obszarze, który do czasu stosownych postanowień był zakazany;
 - * wydarzenia z początku października spowodowały znaczące konsekwencje. Po tym, jak grupa obserwatorów została bezpodstawnie zatrzymana przez ryglandzkich żołnierzy podczas wykonywania swojego zadania, został zastrzelony oficer z UNORGIRT, a dwóch żołnierzy zostało poważnie rannych. Dwa dni po tym incydencie doszło do ostrzelania z broni artyleryjskiej bazy UNORGIRT. Zginęło trzech żołnierzy, a kilkunastu zostało rannych.

3. Przedsięwzięcia międzynarodowego reagowania kryzysowego

ONZ zareagowała na powyższe wydarzenia w następujący sposób:

- na wniosek Sekretarza Generalnego, Rada Bezpieczeństwa wobec nagłej eskalacji kryzysu uzgodniła nową rezolucję, która zakładała:
 - * potępienie działań RYGLANDII;
 - * przystąpienie do całkowitego wycofania UNORGIRT (od 27 października);
 - * natychmiastowe podjęcie negocjacji z obydwoma stronami konfliktu dotyczących sposobu kontynuowania procesu pokojowego zgodnie z ustaleniami zawartymi w WARSZAWIE, biorąc pod uwagę zaangażowanie odpowiedniej organizacji, która zapewni sprawne i bezpieczne zrealizowanie tych postanowień;

- Sekretarz Generalny wyznaczył p. J. F. Orsetti jako Specjalnego Przedstawiciela (Special Representative – SR) ONZ dla tego regionu, który miał prowadzić dalsze negocjacje w imieniu Sekretarza Generalnego. Miały one odbyć się 6 listopada na wyspie WOLIN. Ich uczestnikami byli przedstawiciele rządów TALLANDII i RYGLANDII oraz wysocy rangą przedstawiciele NATO i UE. Negocjacje zakończyły się 10 listopada powodzeniem i zostało podpisane Porozumienie Wolińskie. Sygnatariuszami były wszystkie strony biorące udział w negocjacjach. Postanowiono, że NATO we współdziałaniu z UE przejmie odpowiedzialność za monitorowanie wdrożenia Porozumienia Warszawskiego. Ponadto Rada Bezpieczeństwa ustanowiła kolejną rezolucję (patrz B/III/2), w której NATO otrzymało mandat do:

- * wymuszenia, w razie potrzeby, kontynuowania procesu wycofania wojsk stron konfliktu, wykorzystując siły lądowe, morskie i powietrzne;
- * zapobieżenia nielegalnego wykorzystywaniu spornej strefy połowu ryb morskich;
- * zapewnienia swobody żeglugi do portów w PARNU i TALLINNIE.

Operacje reagowania kryzysowego

B/III

**PRZESIĘWZIĘCIA ZARZĄDZANIA
KRYZYSOWEGO NA ARENIE
MIĘDZYKARODOWEJ**

Porozumienie Wolińskie
między RYGLANDIĄ i TALLANDIĄ
podpisane 10 listopada
(obowiązujące od 110001LIS)
(skrótowa wersja dla sztabu NATO)

1. Wprowadzenie

Po walkach pomiędzy siłami TALLANDII i RYGLANDII, w obliczu zaistniałej sytuacji, osiągnięto porozumienie, które zobowiązuje obie strony do rozwiązania konfliktu środkami pokojowymi i zaprzestania wszelkich działań zbrojnych. Zgodnie z tym porozumieniem, obydwa państwa będą w dalszym ciągu suwerenne i niepodległe. Ten dokument stanowi skrótową wersję Porozumienia Wolińskiego, w odniesieniu do zasadniczych spraw.

2. Uzgodnienia i cele polityczne

Obydwe strony konfliktu wyraziły wolę natychmiastowego zaprzestania działań zbrojnych i rozwiązania sporu środkami pokojowymi. Zgodziły się na przeprowadzenie przez NATO operacji wsparcia pokoju, ograniczonej w czasie do 12 miesięcy i siłach do 30 tys. żołnierzy (włączając komponent lądowy, morski i powietrzny, nie wliczając NSE – National Support Elements). Terytorium TALLANDII ma być głównym obszarem dla rozmieszczenia sił pokojowych. Wykorzystywanie elementów infrastruktury odbywać się będzie zgodnie z ustaleniami między lokalnymi władzami a odpowiednimi komórkami organizacyjnymi sił pokojowych. Swoboda przemieszczania dla sił NATO na terytorium RYGLANDII będzie zapewniona:

- dla sił lądowych do 50 km po obu stronach granicy państwowej (przed konfliktem); poza strefą mogą działać tylko obserwatorzy uzbrojeni w broń krótką;
- dla sił morskich i powietrznych nie ma ograniczeń przestrzennych w RYGLANDII i TALLANDII.

3. Szczegółowe uzgodnienia

Uzgodnienia zawarte w Porozumieniu Wolińskim odnoszą się przede wszystkim do następujących kwestii:

- a. Natychmiastowe przerwanie ognia weszło w życie od 110001LIS na lądzie, morzu i w powietrzu.
- b. Wszystkie siły wojskowe mają się wycofać w ciągu 30 dni od dnia E (dzień E: 10 grudnia) na odległość co najmniej 15 km od granicy państwowej (istniejącej przed konfliktem i uznawanej na forum międzynarodowym) i powrócić w dalszej kolejności do MSD. Nie dotyczy to określonej ilości sił Straży Granicznej (SG) wyposażonych w lekką broń, przeznaczoną do obrony koniecznej. Liczba funkcjonariuszy SG nie może przekroczyć jednego tysiąca. Mają oni nosić czerwone opaski, dobrze widoczne na lewym ramieniu.
- c. Przez wszystkich uczestników mają być przestrzegane ogólnie przyjęte warunki korzystania z wód terytorialnych (12 mil morskich (NM – nautical miles) od brzegu), włącznie ze strefą wokół wyspy SAAREMAA. Bez zezwolenia nie wolno wpływać na wody terytorialne żadnym okrętom i statkom oraz wykorzystywać przestrzeni powietrznej nad tymi wodami przez żadne statki powietrzne z innego państwa. Zezwolenie takie może być uzyskane tylko w drodze uzgodnień dyplomatycznych. Swoboda żeglugi międzynarodowej poza strefą wód terytorialnych nie może być zakłócana przez strony konfliktu.
- d. Strefa zakazu lotów (NFZ – No-Fly Zone) dla sił TALLANDII i RYGLANDII (z wyjątkiem nieuzbrojonych śmigłowców transportowych) obowiązuje od 131200LIS, w odległości 50 km od granicy i wód terytorialnych. Loty rozpoznawcze nieuzbrojonych statków powietrznych mogą odbywać się tylko za zgodą odpowiedniego dowódcy NATO.
- e. Strony konfliktu zgodziły się na wstrzymanie funkcjonowania środków obrony powietrznej i przeciwlotniczej w strefie zdemilitaryzowanej począwszy od 131200LIS.
- f. Kwestia sporna dotycząca strefy połowów oraz wydobycia ropy naftowej, gazu ziemnego i innych bogactw naturalnych w spornych obszarach została przekazana do rozstrzygnięcia przez Międzynarodowy Trybunał w Hadze. Do czasu odpowiednich decyzji połowy wokół wyspy SAAREMAA mają być prowadzone na zasadach funkcjonujących przed konfliktem zbrojnym pomiędzy

Operacje reagowania kryzysowego

B/III/1

TALLANDIĄ I RYGLANDIĄ. Wszelka eksploatacja złóż ma być wstrzymana do czasu podjęcia stosownych decyzji.

- g. Pomoc humanitarna dla RYGLANDII może odbywać się przy wykorzystaniu portu w PARNU. Transport drogowy pomiędzy PARNU i punktami granicznymi będzie nadzorowany przez siły pokojowe.
- h. RYGLANDIA może od 15 grudnia ponownie wykorzystywać porty w PARNU i TALLINNIE w celu importowania lub eksportowania dóbr, z wyjątkiem środków militarnych. Limit w tym zakresie wynosi – jeden statek dziennie w jednym porcie. Tranzyt lądowy będzie organizowany przez odpowiedni zespół kierowania ruchem zgodnie z procedurami obowiązującymi w NATO.
- i. Zezwala się na bezwarunkowy powrót wszystkich uchodźców do swoich miejsc zamieszkania bez względu na ich narodowość. Własność prywatna ma być zwrócona do prawowitych właścicieli.
- j. Niniejsze porozumienie zobowiązuje obie strony konfliktu do pełnego respektowania obowiązujących praw międzynarodowych (przede wszystkim praw człowieka) oraz do uwolnienia wszystkich zatrzymanych osób, w tym jeńców wojennych. Strony mają natychmiast rozpocząć negocjacje dotyczące procedur wymiany jeńców wojennych. Wymiana ta musi być prowadzona w ścisłej współpracy z dowódcami NATO na określonym obszarze i ma być zakończona najpóźniej do 092400STY.
- k. Strony konfliktu nie są obecnie zdolne do porozumienia odnośnie kwestii dotyczącej zbrodni wojennych. Jednakże przedstawiciel NATO wyraził stanowczą opinię, że każdy osoba podejrzana o ich dokonanie i zatrzymana przez siły NATO w trakcie operacji, będzie przekazana do Międzynarodowego Trybunału. Zostało to zaaprobowane przez obie strony konfliktu.
- l. Rządy RYGLANDII i TALLANDII muszą przekazać wykaz jednostek, wraz z uzupełnieniem w ludziach i sprzęcie, do odpowiednich władz NATO do 092400STY. Strony konfliktu zgodziły się, że na podstawie dostarczonych danych, rozpoczną rozmowy dyplomatyczne dotyczące rozbrojenia swoich sił w celu deeskalacji napięć na obszarze kryzysu.
- m. Organizacje humanitarne, rządowe i pozarządowe odgrywają kluczową rolę w procesie budowania pokoju. Ich udział będzie niezwykle ważny w aspekcie łączenia rodzin, poszukiwania osób zaginionych i wszelkich działań

- zmierzających do odbudowania zniszczonej infrastruktury. Ich udział i wsparcie jest pożądane oraz aprobowane przez obie strony konfliktu, jednakże bezpieczeństwo może być zagwarantowane jedynie przez siły NATO.
- n. Ludność na wyspie SAAREMAA ma mieć zapewnioną autonomię. Wybory władz lokalnych odbędą się w lutym lub marcu następnego roku pod nadzorem obserwatorów OBWE. Jednak wyspa ta pozostaje w dalszym ciągu integralną częścią TALLANDII. Pomimo tego, że RYGLANDIA nie wyraża woli zaprzestania wysuwania roszczeń terytorialnych w odniesieniu do wyspy SAAREMAA oraz wstrzymania wsparcia ludzi mniejszości ryglandzkiej, twierdząc jednocześnie, że dalej są oni represjonowani przez władze TALLANDII, to jednak wyraża nadzieję na pokojowe rozwiązanie tej kwestii.

4. Podsumowanie

Zarówno TALLANDIA, jak i RYGLANDIA zgodziły się na rozwiązanie konfliktu na drodze pokojowej, w konsekwencji zaakceptowały warunki, zgodnie z którymi będzie prowadzona operacja przez siły NATO.

Rezolucja Nr 868

Podjęta przez Radę Bezpieczeństwa na 4361 posiedzeniu 12 listopada

Rada Bezpieczeństwa,

odwołując się do państw członkowskich zgodnie z Artykułem 25 Karty Narodów Zjednoczonych (NZ),

odwołując się także do swojej odpowiedzialności za utrzymanie, a w razie konieczności przywrócenie pokoju oraz bezpieczeństwa na świecie zgodnie z Kartą NZ,

odwołując się i potwierdzając Rezolucję nr 842*,

bedac zobowiązana do zapewnienia, że konflikt pomiędzy RYGLANDIA i TALLANDIA będzie rozwiązany pokojowo,

znajac porozumienie z dn. 10 listopada zawarte na wyspie WOLIN:

1. **Decyduje**, zgodnie z Rozdziałem VIII Karty NZ dać NATO mandat do utworzenia BALSFOR (BALTLANDIA STABILISATION FORCES) w celu:
 - a. stworzenia i monitorowania strefy zdemilitaryzowanej (Demilitarized Zone – DMZ) pomiędzy dwoma stronami wzdłuż uznawanej na arenie międzynarodowej granicy pomiędzy RYGLANDIA i TALLANDIA (włącznie z wybrzeżem) w celu zapobieżenia działaniom zbrojnym;
 - b. wzbronienia naruszenia granicy jasno demonstrując swoją obecność w DMZ i monitorując wszelką działalność prowadzoną przez strony konfliktu;
 - c. zapewnienia dalszego wycofywania sił lądowych, powietrznych i morskich;
 - d. stworzenia i monitorowania strefy zakazu lotu (No-fly Zone – NFZ), a jeśli zajdzie potrzeba wzbronienia lotów w określonym obszarze;
 - e. ochrony połowów ryb morskich przed nielegalnym eksploataowaniem;

- f. zapewnienia niezakłóconej i bezpiecznej żeglugi do portów TALLINN i PARNU;
 - g. zatrzymania jakichkolwiek wrogich działań, które mogą być potencjalnie przygotowywane na terytorium jednego państwa i skierowane przeciwko innemu państwu;
 - h. wspierania negocjacji mających na celu pokojowe rozwiązania dotyczące:
 - sporu terytorialnego w stosunku do wyspy SAAREMAA,
 - sytuacji tallandzkiej mniejszości narodowej w RYGLANDII i ryglandzkiej mniejszości narodowej w TALLANDII,
 - eksploatacji zasobów i bogactw naturalnych w obszarze granicznym.
2. **Wzywa** wszystkie państwa do zaniechania wszelkich działań, które mogłyby spowodować wzrost napięcia i zatrzymać lub opóźnić proces pokojowy.
3. **Decyduje** pozostać w pełni zaangażowanym w ten problem aż do czasu osiągnięcia ostatecznego rozwiązania kwestii spornych.

* na potrzeby ćwiczenia nie opracowano

RADA PÓŁNOCNOATLANTYCKA

**Decyzja podjęta na posiedzeniu Rady Północnoatlantyckiej
w dniu 14 listopada**

**Dotyczy: Rozwinięcie i działanie BALSFOR (Baltlandia
Stabilisation Forces)**

Dokumenty odniesienia: POROZUMIENIE WOLIŃSKIE 10 listopada
Rezolucja RB ONZ Nr 828*
Rezolucja RB ONZ Nr 833*
Rezolucja RB ONZ Nr 842*
Rezolucja RB ONZ Nr 868

1. Rada Północnoatlantycka

- (1) potwierdza swoje zaangażowanie w procesie utrzymania pokoju i bezpieczeństwa w regionie BAŁTLANDII poprzez przyjęcie zadań wynikających z rezolucji RB ONZ nr 842* i 868;
- (2) decyduje, jeśli to konieczne przy użyciu sił militarnych,
 - wymusić kontynuowanie wycofania wojsk (zarówno lądowych jak i powietrznych oraz morskich) przez strony konfliktu,
 - osłaniać strefę połowu ryb morskich przed nielegalnym eksploatowaniem,
 - oraz zapewnić swobodną i niezakłóconą żeglugę do portów TALLINN i PARNU;
- (3) postanawia, że Supreme Allied Commander of Operations (SACO) przejmie odpowiedzialność za planowanie, przygotowanie i rozwinięcie BALSFOR;
- (4) decyduje, że pierwsze jednostki komponentu lądowego BALSFOR przybędą do obszaru kryzysu 10 grudnia, a całe zgrupowanie osiągnie gotowość do działania do 15 stycznia;

- (5) zaprasza członków PfP do aktywnego udziału w operacji w regionie BAŁTLANDII;
- (6) upoważnia SACO do podjęcia wszelkich niezbędnych przedsięwzięć w celu zrealizowania zadania;
- (7) podkreśla, że członkowie Rady Północnoatlantyckiej zadeklarowali swoją gotowość do wydzielenia narodowych kontyngentów sił HRF i LRF do BALSFOR, a także przekazania ich w relacji dowodzenia OPCOM. Niemniej jednak pozostają pewne ograniczenia związane z konkretnymi czasami gotowości i dostępności w danym momencie poszczególnych jednostek;
- (8) podkreśla, że Francja zadeklarowała chęć wydzielenia oficerów do dowództwa BALSFOR.

NATO, Bruksela

* na potrzeby ćwiczenia nie opracowano

Operacje reagowania kryzysowego

B/III/4

Od: SACO
Wydział Reagowania Kryzysowego
DTG 161800LIS
Do: CINC AFNORTH
CINC AFSOUTH
SACT
Do wiadomości:
MON Państw Członkowskich NATO

DYREKTYWA WSTĘPNA 1/06

Dokumenty odniesienia: A. Porozumienie Wolińskie, 10 listopad
B. Decyzja NAC, 14 listopad

1. SYTUACJA

Spółeczność międzynarodowa wyraziła swój niepokój z powodu eskalacji kryzysu w regionie BAŁTLANDII. W związku z wybuchem otwartego konfliktu zbrojnego pomiędzy RYGLANDIĄ i TALLANDIĄ, Rada Bezpieczeństwa ONZ podjęła na drodze dyplomatycznej szereg działań mających na celu przywrócenie pokoju i stabilizacji w regionie. W efekcie zawarto porozumienie o przerwaniu ognia oraz Porozumienie Wolińskie. Działania na forum ONZ doprowadziły do opracowania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, która stała się podstawą do tworzenia międzynarodowych sił pokojowych, których podstawowym zadaniem będzie ustabilizowanie sytuacji w regionie i stworzenie warunków do rozwiązania zaistniałej sytuacji kryzysowej na drodze pokojowej. Odpowiadając na apel Sekretarza Generalnego ONZ, NATO zadeklarowało udział swoich sił wojskowych w operacji reagowania kryzysowego w rejonie kryzysu. Uzgodniono, że Sojusz Północnoatlantycki ma podjąć wszelkie działania, przy wykorzystaniu niezbędnych środków z siłami militarnymi włącznie, konieczne do przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa w regionie.

Na podstawie Decyzji Rady Północnoatlantyckiej z 14 listopada Dowództwo Strategiczne ds. Operacji (ACO) zostało upoważnione do

B/III/4 - 1

przygotowania i przeprowadzenia operacji reagowania kryzysowego w regionie BAŁTLANDII, w celu wdrożenia Porozumienia Wolińskiego. ACO przesłało odpowiednie informacje do poszczególnych państw członkowskich dotyczące wydzielenia sił deklarowanych do operacji reagowania kryzysowego i stworzenia określonego zgrupowania zadaniowego do wojskowego zaangażowania w proces pokojowy w regionie BAŁTLANDII. Szczegółowe wytyczne szczebla politycznego mają być wkrótce w pełni zaakceptowane.

SACO wyznaczył Dowództwo Regionalne „Północ” (AFNORTH) do zaplanowania operacji i utworzenia dowództwa Wielonarodowych Połączonych Sił Zadaniowych (CJTF), które będą realizowały wyznaczone zadania w tej operacji. Pozostałe dowództwa regionalne mają wspierać AFNORTH, jeśli będzie to konieczne.

Czas przeznaczony na zaplanowanie i przygotowanie operacji, w tym przegrupowanie i osiągnięcie gotowości w obszarze odpowiedzialności jest bardzo ograniczony.

2. CELE POLITYCZNE

a. Cele strategiczne

- (1) Zademonstrowanie pełnego zdecydowania i determinacji Sojuszu dla rozwiązania kryzysu i przywrócenia stabilizacji w regionie BAŁTLANDII poprzez bezpośrednie użycie odpowiednich do potrzeb sił militarnych w obszarze kryzysu.
- (2) Zarządzanie kryzysem poprzez podjęcie adekwatnych przedsięwzięć w celu zaprowadzenia pokoju i bezpieczeństwa w regionie.
- (3) Odstraszenie RYGLANDII i TALLANDII przed wznowieniem działań zbrojnych, które zagrażałyby procesowi stabilizacji w regionie oraz swobodzie żeglugi w basenie Morza Bałtyckiego.

- (4) Wsparcie działań humanitarnych prowadzonych przez organizacje rządowe i pozarządowe.

b. Oczekiwany stan końcowy

(1) Polityczny

- a) Integralność terytorialna państw Sojuszu pozostaje nienaruszona.
- b) Państwa sąsiednie nie ingerują w sprawy wewnętrzne RYGLANDII i TALLANDII.
- c) Ponowne ustanowienie normalnych stosunków pomiędzy TALLANDIĄ i RYGLANDIĄ.
- d) Strony konfliktu zgadzają się na ostateczne postanowienia odpowiednich trybunałów międzynarodowych odnośnie spornych kwestii.
- e) Integralność terytorialna RYGLANDII i TALLANDII jest uznana przez obydwa państwa.
- f) Nastąpiło przekazanie władzy w obszarze działania sił pokojowych odpowiednim organom władzy. Władze państwowe i lokalne są w stanie samodzielnie zapewnić przestrzeganie prawa i porządku na administrowanym obszarze.

(2) Militarny

- a) RYGLANDIA i TALLANDIA zaprzestały jakichkolwiek wrogich działań, włącznie z użyciem sił militarnych.
- b) Zapewniona swoboda i bezpieczeństwo żeglugi na Morzu Bałtyckim.
- c) Siły Zbrojne RYGLANDII i TALLANDII są wycofane na własne terytorium i rozmieszczone w miejscach stałej dyslokacji. Równocześnie przechodzą w struktury czasu pokojowego.
- d) Siły sojusznicze powróciły do miejsc stałej dyslokacji.

c. Kryteria odniesienia sukcesu

Do opracowania przez studentów

d. Polityczne ograniczenia

- (1) Kluczem do sukcesu będzie wykorzystanie połączonych sił wielonarodowych.
- (2) Należy określić odpowiedni pakiet sił militarnych niezbędny do realizacji wyznaczonych zadań, biorąc pod uwagę aspekt wielonarodowości.
- (3) Przy planowaniu wykorzystania poszczególnych jednostek należy brać pod uwagę ich dostępność i przeznaczenie.
- (4) Dowództwo wielonarodowego połączonego zgrupowania zadaniowego powinno składać się z przedstawicieli każdego z państw deklarujących swoje siły wojskowe w zależności od stopnia zaangażowania.
- (5) Dowództwa poszczególnych komponentów przejmą wydzielone siły do operacji w relacji dowodzenia OPCON.
- (6) Główny trzon sił wydzielonych do operacji w pierwszym etapie powinny stanowić jednostki mobilne (przede wszystkim typu lekkiego) przy uwzględnieniu odpowiedniego wsparcia jednostkami inżynieryjnymi oraz logistycznymi.
- (7) Podczas planowania uwzględnić czynniki ekonomiczne.
- (8) Zaangażowanie sił Sojuszu może mieć tylko charakter obronny.
- (9) Przegrupowanie, rozwinięcie i działanie sił Sojuszu nie może być przyczyną eskalacji konfliktu.
- (10) Postanowienia traktatu CFE nie mogą być naruszone.
- (11) Planowanie operacji może obejmować działania tylko na terytorium TALLANDII i RYGLANDII oraz ich wodach terytorialnych.

(12) Przebieg działań sił sojuszniczych będzie w dużej mierze zależeć od woli stron konfliktu odnośnie pokojowego rozwiązania spornych kwestii. W obszarze odpowiedzialności siły sojusznicze powinny propagować idee działań pokojowych, poprzez zaangażowanie części sił i środków w przedsięwzięcia mające na celu stworzenie odpowiednich warunków socjalno-bytowych dla miejscowej ludności.

e. Polityczne założenia

- (1) Państwa członkowskie Sojuszu oraz programu Partnerstwa dla Pokoju wydziela siły do przeprowadzenia operacji reagowania kryzysowego.
- (2) Państwa, które będą poproszone o wydzielenie sił do operacji (po wyrażeniu akceptacji), będą zobligowane do terminowego delegowania uprawnień w stosunku do tych sił odpowiedniemu dowódcy sił w obszarze operacji.
- (3) Unia Europejska jest bezpośrednio zaangażowana w rozwiązanie kryzysu w sferach politycznych i gospodarczych. Nie przewiduje się prowadzenia operacji militarnej pod egidą UE.
- (4) Poszczególne państwa mogą użyć wydzielonych sił do ochrony swoich obywateli w TALLANDII i RYGLANDII. Działania te będą włączone do operacji Sojuszu.
- (5) Sytuacja militarna w regionie BAŁTLANDII jest opisana w meldunku sytuacyjnym UNOGIRT. Jednakże rozmieszczenie poszczególnych jednostek może ulec zmianie, a zatem podczas procesu planowania należy brać pod uwagę pewny poziom niepewności odnośnie rzeczywistego rozmieszczenia sił wojskowych stron konfliktu i ich potencjalnych zamiarów.
- (6) Należy się liczyć z możliwością starć z siłami separatystycznymi działającymi w obszarze konfliktu. Nie można również wykluczyć oddziaływania jednostek wojskowych, które nie podporządkowały się decyzjom dowódców wprowadzających przerwanie ognia lub

też band grabieżczych, których istnienie potwierdzili obserwatorzy ONZ. Tego typu zagrożenie może zaistnieć już w fazie przemieszczania sił do obszaru działania.

- (7) Poważne zagrożenie mogą stanowić zanieczyszczenia i skażenia środowiska przemysłowymi środkami chemicznymi spowodowane zniszczeniem wielu zakładów i fabryk podczas działań wojennych.

3. ZADANIA

a. Zadanie polityczne

Głównym zadaniem jest wsparcie wprowadzenia w życie Porozumienia Wolińskiego, jeśli to konieczne z ograniczonym użyciem siły w celu stworzenia warunków do rozwiązania kwestii spornych na drodze dyplomatycznej i pokojowego współistnienia zwaśnionych stron. Dowództwo regionalne ma zaplanować operację reagowania kryzysowego dla bezpośredniego wsparcia politycznych i gospodarczych działań społeczności międzynarodowej zmierzającą do rozwiązania kryzysu. Podstawowym priorytetem jest zrealizowanie otrzymanych zadań militarnych przyczyniając się do ustanowienia pokoju w regionie zgodnie z wolą polityczną i zawartym Porozumieniem Wolińskim, jednocześnie zachowując wiarygodność Sojuszu. Niezbędne jest zapewnienie siłom własnym maksymalnej ochrony w celu uniknięcia strat w ludziach i sprzęcie.

b. Zadanie militarne

- (1) Zapobieganie ponownego podjęcia wrogich działań przez strony konfliktu poprzez obecność sił militarnych, a w przypadku ich pojawienia poprzez użycie tych sił.
- (2) Ustanowienie strefy zdemilitaryzowanej (De-Militarized Zone – DMZ) w odległości 15 km po obu stronach granicy państwowej przed

konfliktem oraz kontrolowanie tej strefy zgodnie z zasadami zawartymi w Porozumieniu Wolińskim.

- (3) Nadzorowanie, a w razie potrzeby wymuszanie wprowadzenia w życie postanowień Porozumienia Wolińskiego.
- (4) Zapewnienie ochrony i swobody działania siłom własnym.
- (5) Wymuszanie przestrzegania 12-milowej (w milach morskich – NM) strefy ochronnej wokół wyspy SAAREMAA i kontrolowanie tej strefy zgodnie z zasadami zawartymi w Porozumieniu Wolińskim.
- (6) Wymuszenie strefy zakazu lotu (No-Fly Zone – NFZ) i kontrolowanie przestrzeni powietrznej zgodnie z zasadami zawartymi w Porozumieniu Wolińskim.
- (7) Stworzenie warunków do działania organizacjom rządowym (Government Organisations - GOs) i pozarządowym (Non-Government Organisations - NGOs) zgodnie z Porozumieniem Wolińskim.
- (8) Zapobieganie nielegalnej eksploatacji spornej strefy połowu ryb morskich.
- (9) Zapewnienie niezakłóconej żeglugi na bałtyckich liniach komunikacyjnych.

4. UDZIAŁ PAŃSTW SPOZA NATO

Wystosowano zaproszenia dla państw członkowskich programu Partnerstwo dla Pokoju (PfP) do aktywnego udziału w operacji w regionie. Przy planowaniu należy uwzględnić możliwość udziału wydzielonych sił.

5. OPERACJE INFORMACYJNE

Poprzez prowadzenie operacji informacyjnych (InfoOps) przekazane będą jasne zamiary w celu zminimalizowania jakichkolwiek nieudolności. Celem InfoOps będzie pozyskanie, za pośrednictwem mediów, zrozumienia, akceptacji środowisk opiniotwórczych i innych podmiotów społeczności narodowej i międzynarodowej dla działań polityczno-militarnych. Ponadto, celem jest ciągle kształtowanie wizerunku Sojuszu i jego sił zadaniowych jako podmiotów działających w interesie bezpieczeństwa i pokoju.

6. KAMPANIA INFORMOWANIA PUBLICZNEGO

Odpowiednia polityka informowania publicznego wniesie znaczący wkład w utrzymywanie poparcia ze strony społeczności międzynarodowej, a także będzie pełnić funkcję rzetelnego, wiarygodnego kanału informowania społeczeństwa międzynarodowego, przeciwdziałając potencjalnej propagandzie. Celem będzie przekonanie obywateli stron konfliktu o determinacji sił Sojuszu w przywróceniu pokoju i stabilizacji w regionie oraz przedstawienie wiarygodnych i rzetelnych informacji o słuszności i bezstronności prowadzonych z upoważnienia ONZ działań sił Sojuszu.

7. INNE WYTYCZNE KOORDYNACYJNE

- a. Planowanie operacji powinno być na bieżąco konsultowane z SACO.
- b. We wczesnym etapie planowania należy ustanowić ścisłą współpracę z odpowiednimi przedstawicielami władz RYGLANDII i TALLANDII oraz organizacjami pozarządowymi działającymi na obszarze operacji.
- c. W ramach zapewnienia swobody żeglugi na morskich liniach komunikacyjnych na Morzu Bałtyckim dowódca komponentu

- morskiego będzie dowódca wspieranym, natomiast pozostali będą dowódcami wspierającymi.
- d. W ramach realizacji zadań na terytorium TALLANDII i RYGLANDII dowódca komponentu lądowego będzie dowódca wspieranym, natomiast pozostali będą dowódcami wspierającymi.
- e. Dla zapewnienia ochrony sił własnych niezbędne są adekwatne Zasady Użycia Siły (ROE) traktujące priorytetowo następujące założenia:
- (1) Podczas realizacji wyznaczonych zadań podejmować umiarkowane i rozważne przedsięwzięcia w celu uniknięcia użycia siły.
 - (2) Siły sojusznicze mogą podejmować niezbędne działania mające na celu ochronę swoich sił i środków.
 - (3) Stopień użycia siły nie może być większy niż jest to konieczne.
 - (4) Użycie siły zależec powinno również od sytuacji i prawa obowiązującego w danym państwie.
- f. Siły wstępne wyznaczone mają być z Sił Odpowiedzi NATO (NRF). W dalszej kolejności mają być one wzmocnione i rotowane przez siły wysokiej gotowości (HRF) oraz wydzielone siły niższej gotowości (LRF).
- g. Całe siły biorące jednocześnie udział w operacji nie mogą przekroczyć 30 tysięcy (z wyłączeniem NSE). Siły wstępne mają być przegrupowane do obszaru do 10 grudnia (Dzień – E) i osiągnąć gotowość do działania nie później niż 15 grudnia (E+5). Siły morskie i powietrzne muszą być na miejscu przed rozwinięciem jednostek lądowych. Operacja ma zakończyć się w E+270, a ostateczne wycofanie sił NATO z obszaru nie później niż E+300.
- h. Odpowiedzialność za zabezpieczenie logistyczne pozostanie w gestii narodowej. Koordynacja pomiędzy państwami i Sojuszem w sprawach dotyczących zabezpieczenia logistycznego będzie niezmiernie ważna

dla osiągnięcia celów operacji. Dowódca CJTF będzie odpowiedzialny za udzielanie wsparcia podległym jednostkom. W celu skutecznego realizowania zabezpieczenia logistycznego dla wszystkich sił CJTF i jak najlepszego wykorzystania dostępnych środków ma być zorganizowane określone centrum do kierowania zabezpieczeniem logistycznym.

- i. Planowanie przegrupowania do obszaru operacji powinno obejmować wszystkie możliwe i dostępne środki (powietrzne, morskie, drogowe i kolejowe) w zależności od potrzeb czasowo-przestrzennych przy jednoczesnym uwzględnieniu czynników bezpieczeństwa i ekonomicznych.
- j. Zabezpieczenie medyczne będzie realizowane w ramach odpowiedzialności narodowej, przy jednoczesnym uwzględnieniu sił i środków Państwa-Gospodarza.
- k. Wsparcie Państwa-Gospodarza traktować jako priorytet przy planowaniu zabezpieczenia logistycznego.
- l. Wsparcie Państwa-Gospodarza jest kluczowym aspektem zabezpieczenia logistycznego, a co za tym idzie podstawą do osiągnięcia sukcesu całej operacji. Wsparcie to realizowane będzie na podstawie porozumień i układów bilateralnych i multilateralnych.

Operacje reagowania kryzysowego

B/III/5

Meldunek Sytuacyjny UNOGIRT (wyciąg)

150001LIS

1. RYGLANDIA**1.1 Rozmieszczenie sił lądowych**

Ogólna liczba żołnierzy wynosi około 45 tys. (w tym 5 tys. Straży Granicznej). Jednostki Wojsk Lądowych są wyposażone zarówno w sprzęt zachodni, jak i rosyjski, różnych generacji. W chwili obecnej całość sił jest ukompletowana ok. 60% w ludziach i sprzęcie, zachowując jednocześnie zdolność bojową. Jednostki logistyczne mogą zabezpieczać jednostki bojowe przez co najmniej 10 dni bez dodatkowego uzupełnienia.

Jednostka	Rozmieszczenie	Uwagi
Dwództwo WLąd	RYGA	
br	ME 5653	50%
błacz	b/d	75%
BA	MD 9099	90%
SSM	ME 6612 7 km zach. ANTSEA	80%
SSM	MD 3678 15 km płn. SMILTENE	70%
BSap	b/d	80%
pułk LWL	b/d	60%
bmed	b/d	
brem	b/d	
blog	b/d	
1 DZ	ME 7035 OTEPAA	50%
11 pz	ME 5738 3 km płn-wsch. PUKA	50%
12 pz	ME 8147	60%
13 pz	ME 6751 2 km płd. ELVA	40%
14 pz	ME 9539	50%
2 DZ	MD 2289 STRENCI	40%

Operacje reagowania kryzysowego

B/III/5

Jednostka	Rozmieszczenie	Uwagi
21 pz	ME 0637	50%
22 pz	LE 9815 5 km płd-zach. RUJENA	60%
23 pz	ME 3306 10 km zach. VALGA	40%
24 pz	ME 1118 10 km wsch. RUJENA	40%
3 DZ	NE 0111 VORU	40%
31 pz	ME 9516 8 km płn-zach. VORU	60%
32 pz	NE 0624	40%
33 pz	NE 2716	40%
34 pz	NE 1202 6 km płn. VASTSELIINA	40%
4 DP	LE 4404 SALACRIVA	40%
41 pp	LE 7221	40%
42 pp	LE 8829	40%
43 pp	LE 5414	60%
600 pułk SG	b/d	100%
6001 batalion	b/d	100%
6002 batalion	b/d	100%
6003 batalion	b/d	100%
700 pułk SG	b/d	70%
7001 batalion	b/d	50%
7002 batalion	b/d	70%
7003 batalion	b/d	70%
7004 batalion	b/d	70%

Operacje reagowania kryzysowego

B/III/5

1.2 Rozmieszczenie sił powietrznych

Kategoria	Państwo/ lokalizacja	Typ samolotu	Liczba samolotów	Przeznaczenie	Straty
Samolot Myśliwski	Ryglandia 1	Mig-29	20	Obrona Powietrzna (OP)	0,16
System raketowy OP	Ryglandia 3	SA-5	1	OP	
Samolot szturmowy	Ryglandia 6	Su-24	10	Myśliwsko- bombowy	0,15
Samolot Myśliwski	Ryglandia 6	Su-27	10	OP	0,15
System raketowy OP	Ryglandia 7	SA-6	6	OP	
Samolot szturmowy	Ryglandia 8	Su-24R	10	Rozpoznanie taktyczne	0,14
Samolot szturmowy	Ryglandia 8	Su-24	10	Myśliwsko- bombowy	0,14
Samolot uderzeniowy	Ryglandia 8	Su-25	15	Myśliwsko- bombowy	0,14
Ośrodek dowodzenia i naprowadz.	Ryglandia 9	Radar	1	dowodzenie	
System raketowy OP	Ryglandia 9	SA-6	6	OP	
System raketowy OP	Ryglandia 9	SA-10	1	OP	
Samolot uderzeniowy	Ryglandia 9	Su-25	15	Myśliwsko- bombowy	0,15
Samolot Transportowy	Ryglandia 9	C-130	12	Wsparcie	
Samolot Transportowy	Ryglandia 9	An-26	12	Wsparcie	
Samolot Tankowania Powietrznego	Ryglandia 9	KC-130	12	Wsparcie	
Ośrodek dowodzenia i naprowadz	Ryglandia 11	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność	
Ośrodek dowodzenia i naprowadz	Ryglandia 12	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność	

Operacje reagowania kryzysowego

B/III/5

1.3 Rozmieszczenie sił morskich

Nazwa jednostki	Uzbrojenie	Uwagi
1 dywizjon fregat	8 FFAH FATAHILLAH-CL	4 MM-38 ASW (ZOP) Torpedy 1 WASP-HC
2 dywizjon trałowców	5 MSCs	Trały kontaktowe Trały niekontaktowe Zdolności minowania: 30 min morskich
1 dywizjon zabezpieczenia	2 AOR ROVER-CI 3 AK TISZA-CI	880 ton produktów 11 ton paliwa
1 dywizjon okrętów podwodnych	3 SSK CACRA-CL	8 wyrzutni torped (14 torped)
2 dywizjon okrętów desantowych	Special Purpose MEU (-) Limited Maritime Expeditionary Unit for Special Operations	800 żołnierzy piechoty morskiej
	1 LST TACOMA-CL	Zdolności transportowe: 1,800 ton (2 TO lub 17 CZ lub 200 ludzi) Środki desantowe: – 1 WASP-H/C lub – 3 SUPER PUMA
	3 LSM	Zdolności transportowe: 600 ton Możliwość stawiania min morskich
2 dywizjon ochrony wybrzeża	10 PGFA DAGGER-CL	4 MM 38
2 dywizjon wsparcia logistycznego	1 AOR ROVER-CI 3 AK TISZA-CI	880 ton produktów 11 ton paliwa
Lotnictwo morskie	16 samolotów myśliwsko- bombowych	
	8 MPAs GAF-NOMAD	MPA ASW aircraft (lotnictwo ZOP)
	30 H/C WESTLAND WASP	Zadania główne: ASW Zadania dodatkowe: Transport
	5 śmigłowców transportowych SEA-KING	
	8 śmigłowców bojowych SUPER PUMA	
	3 śmigłowce bojowe BELL UH-1	

Operacje reagowania kryzysowego

B/III/5

1.4 Podsumowanie

Siły Zbrojne RYGLANDII ocenia się jako zdolne do prowadzenia działań w ograniczonym czasie i przestrzeni. Na podstawie obecnej sytuacji w obszarze oraz prowadzonych działań przez jednostki wojskowe nie można wyciągnąć jednoznacznych wniosków odnośnie dalszych zamiarów. Trudno jest określić prawdopodobieństwo łamania postanowień zawartych porozumień pokojowych.

Nie ma potwierdzonych informacji, które sugerują, że ostatnie wydarzenia (w tym nie realizowanie zgodnie z planem wycofania wojsk i zakłócanie realizowania zadań mandatowych przez UNOGIRT) były kierowane przez rząd RYGLANDII. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że powyższe problemy były samowolnym działaniem dowódców poszczególnych jednostek.

2. TALLANDIA

2.1 Rozmieszczenie sił lądowych

Ogólna liczba żołnierzy wynosi ok. 30 tys. Jednostki Wojsk Lądowych są wyposażone w przeważającej ilości w sprzęt zachodni, jednak część sprzętu jest rosyjska. W obecnej chwili całość sił jest ukompletowana ok. 60% w ludziach i sprzęcie, zachowując jednocześnie zdolność bojową.

Jednostka	Rozmieszczenie	Uwagi
Dowództwo WLąd	TALLINN	
br	b/d	50%
BA	NE 0063	80%
SSM	MF 8121 13 km Zach. MUSTVEE	80%
SSM	MF 3101 POLTSAMAA	80%
pplot	b/d	60%
BSap	b/d	80%
Pułk LWL	b/d	60%
bmed	b/d	
brem	b/d	
biog	b/d	
1 DZ	ME 8370 TARTU	40%
11 BZ	ME 8554 10 km pld. TARTU	60%
12 BZ	ME 6161 3 KM płn-zach. ELVA	40%
13 BZ	ME 7358 NOO	40%
14 ppzmot	ME 8469 TARTU	40%
2 DZ	NE 2740 RAPINA	60%
21 BZ	NE 2546	60%
22 BZ	NE 1338 7 km wsch. POLVA	60%
23 BZ	ME 9950	60%
24 ppzmot	ME 2427	60%

Operacje reagowania kryzysowego
B/III/5

Jednostka	Rozmieszczenie	Uwagi
3 DZ	ME 1871 VILJANDI	60%
31 BZ	ME 2765 płd-wsch VILJANDI	60%
32 BZ	ME 0575 zach. VILJANDI	60%
33 BZ	LE 9947 płn-zach. ABJA-PALUOJA	60%
34 ppzmot	ME 3441	60%
41 pp	LE 8148 KILINGI-NOMME	60%
411 bp	LE 5534	60%
412 bp	LE 6650	60%
413 bp	LE 7642	60%
500 pułk SG		60%
5001 batalion SG		60%
5002 batalion SG		60%
5003 batalion SG		60%

Operacje reagowania kryzysowego

B/III/5

2.2 Rozmieszczenie sił powietrznych

Kategoria	Państwo/ lokalizacja	Typ samolotu	Liczba samolotów	Przeznaczenie	Straty
Wczesne wykrywania i kontrola (AWACS)	Tallandia 1	E-2C	4	Wsparcie	
Posterunek radiolokac.	Tallandia 1	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność	
System raketowy OP	Tallandia 1	Hawk	4	OP	
Samolot Myśliwski	Tallandia 1	F-14	11	Działania w każdych warunkach atmosferycznych	0,1
Poszukiwanie i ratownictwo	Tallandia 1	SH-3	2	Wsparcie	
Samolot Myśliwsko-bombowy	Tallandia 2	F-16	3	OP/uderzenia powietrzne w każdych warunkach atmosferycznych	0,75
Samolot szturmowy	Tallandia 2	A-10	9	OP/uderzenia powietrzne	0,25
Poszukiwanie i ratownictwo	Tallandia 2	SH-3	4	Wsparcie	
Samolot szturmowy	Tallandia 3	A-10	9	Uderzenia powietrzne	0,25
System raketowy OP	Tallandia 3	Hawk	2	OP	
Poszukiwanie i ratownictwo	Tallandia 3	SH-3	4	Wsparcie	
Wczesne wykrywania i kontrola (AWACS)	Tallandia 4	E-2C	4	Wsparcie	
CRC	Tallandia 4	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność	
Samolot myśliwski	Tallandia 4	F-14	11	Działania w każdych warunkach atmosferycznych	
Samolot Myśliwsko-bombowy	Tallandia 4	F-16	11	OP/uderzenia powietrzne w każdych warunkach atmosferycznych	
Samolot Myśliwsko-bombowy	Tallandia 4	F-15E	11	OP/uderzenia powietrzne w każdych warunkach atmosferycznych	
Samolot transportowy	Tallandia 4	C-130	8	Wsparcie	
CRC	Tallandia 4	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność	
Samolot Myśliwsko-bombowy	Tallandia 4	F-15E	11	OP/uderzenia powietrzne w każdych warunkach atmosferycznych	

Operacje reagowania kryzysowego

B/III/5

2.3 Rozmieszczenie sił morskich

Nazwa jednostki	Uzbrojenie	Uwagi
1 dywizjon eskortowy	5 FFAH KNOX-CL	8 HARPOON ASROC ASW (ZOP) – torpedy 1 AB 212 - H/C
1 dywizjon wsparcia logistycznego	1 AOR W_Yi-CL	Zdolności transportowe: 9.300 ton produktów
	1 AOL CHULA-CL	Zdolności transportowe 800 ton paliwa
1 dywizjon okrętów desantowych	3 LST NORMED-CL	Zdolności transportowe: 14 czołgów lub 350 żołnierzy Dwa lądowiska dla śmigłowców
1 dywizjon szybkich jednostek patrolowych	10 PGFA RATCHARIT-CL	4 MM 38
2 dywizjon trałowców	7 MHSC BANG-RACHAH-CL	Zdolność do stawiania min morskich
1 dywizjon okrętów podwodnych	4 SSK DAPHNE-CI	12 wyrzutni torped
Lotnictwo morskie	5 MPAs P-3T-ORION	MPAs ASW aircraft (lotnictwo ZOP)
	16 H/Cs AB-212	Zadania główne: ASW Zadania dodatkowe: Transport
	6 H/Cs AB-212	Zadania główne: szturm H/C Zadania dodatkowe: Transport

2.4 Podsumowanie

Siły Zbrojne TALLANDII ocenia się jako zdolne do prowadzenia działań w ograniczonym czasie i przestrzeni. W oparciu o obecne rozmieszczenie jednostek wojskowych można założyć, że będą przestrzegane postanowienia zawartych porozumień pokojowych. Ponadto istnieje duże prawdopodobieństwo, że względu na dotychczasowe działanie, że postanowienia Porozumienia Wolińskiego będą również realizowane przez tallandzkie Siły Zbrojne.

3. UNOGIRT

a. Sytuacja

6 listopada ostatnie elementy UNOGIRT wycofały się ze stałych punktów obserwacyjnych w strefie zdemilitaryzowanej. Ruchome punkty obserwacyjne realizowały swoje zadania do 12 listopada. Ostatnie elementy aeromobilne zaprzestaną obserwacji 17 listopada.

b. Zamiar

Ostatnie elementy UNOGIRT wycofają się z obszaru działania 19 listopada, drogą powietrzną z lotniska w TALLINNIE. Sprzęt i wyposażenie zostanie załadowane na transport morski w porcie w TALLINNIE 21 listopada.

Alari SAEGA
Generał brygady (Szwecja)
SZEFEK WOJSKOWYCH OBSERWATORÓW
UNOGIRT

Operacje reagowania kryzysowego

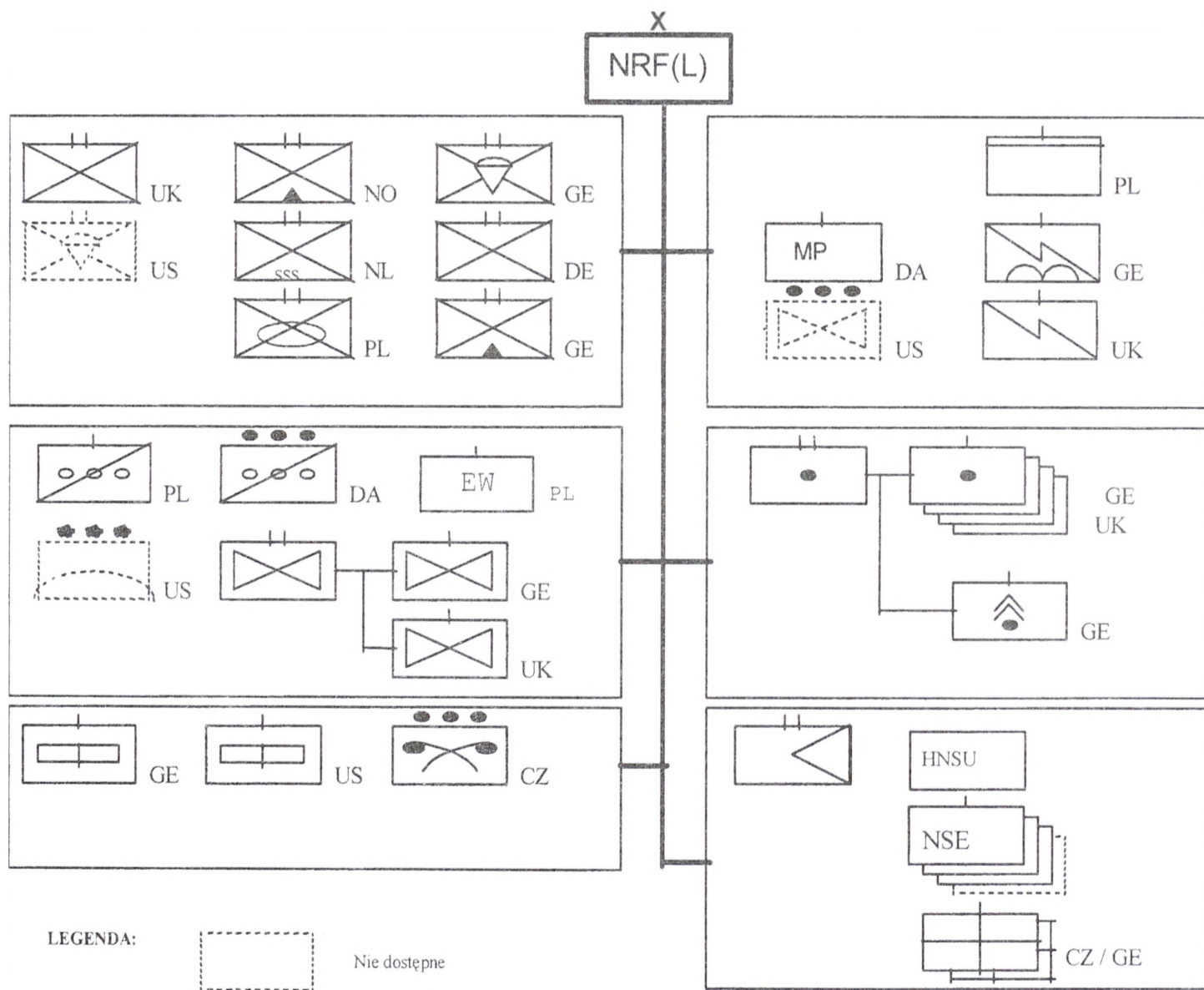
B/IV

STRUKTURA ORGANIZACYJNA SIŁ ZBROJNYCH

Operacje reagowania kryzysowego
B/IV

Siły Odpowiedzi NATO NATO Response Force (NRF)

1. KOMPONENT LĄDOWY: NRF(L)

Operacje reagowania kryzysowego

B/IV/1

NARODOWOŚĆ	JEDNOSTKA / TYP	WYPOSAŻENIE	UWAGI
GE	Batalion powietrzno-desantowy (PARA BN)	Σ: 592 żołnierzy 6 x 81mm moździerz 18 x MILAN 30 x sam. OT; 52 x sam. CT	sam. OT - samochód osobowo-terenowy sam. CT - samochód ciężarowo-terenowy
DE	Batalion piechoty (INF BN GROUP)	Σ: 681 żołnierzy 12 x 60mm moździerz 68 x TOW 20 x sam. OT; 98 x sam. CT 36 x KTO	KTO – kołowy transporter opancerzony
GE	Batalion piechoty górskiej (MOUNTAIN INF BN)	Σ: 659 żołnierzy 5x120mm moździerz 8 x MILAN, 4xTOW 28 x sam. OT; 58 x sam. CT 62 x KTO	
NO	Batalion piechoty górskiej (MOUNTAIN INF BN)	Σ: 780 żołnierzy 12x120mm moździerz 20 x sam. OT; 65x sam. CT 26 x KTO	
NL	Batalion piechoty morskiej (MARINE INF BN)	Σ: 440 żołnierzy 9x81mm moździerz 50 x sam. OT; 20x sam. CT 46 x KTO des	
PL	Batalion zmechanizowany (MECH BN)	Σ: 730 żołnierzy 9x81mm moździerz 34 x sam. OT; 20 x sam. CT 58 x KTO	
UK	Lekki batalion piechoty (LIGHT INF BN GROUP)	Σ: 660 żołnierzy 8x81mm moździerz 70 x sam. OT 90 KTO	
PL	Kompania rozpoznania (RECCE COY)	Σ: 72 żołnierzy 4 x BRDM R-5 12 x BRDM-2 8 x TRX Honda 8 x sam. CT	
PL	Kompania WE	Σ: 180 żołnierzy 3 x stacja zakłóceń VHF 4 x stacja namierzania VHF 1 x SD WE	Wszystkie pojazdy gaśnicowe
GE / UK	Dywizjon śmigłowców (HELICOPTER BN)	Σ: 320 żołnierzy 50 UH	2 x śmigłowce rozpoznania elektronicznego
GE / UK	Dywizjon artylerii (ARTY BN)	Σ: 680 żołnierzy 24 x FH 105	1 x bateria LARS (GE) (8x LARS)
GE	Kompania saperów (ENGINEER COY)	Σ: 130 żołnierzy 3 x sam. OT 12 x sam. CT	
US	Kompania saperów (ENGINEER COY)	Σ: 130 żołnierzy 3 x sam. OT 12 x sam. CT	
CZ	Pluton chemiczny (NBC PLATOON)	Σ: 130 żołnierzy	

Operacje reagowania kryzysowego
B/IV/1

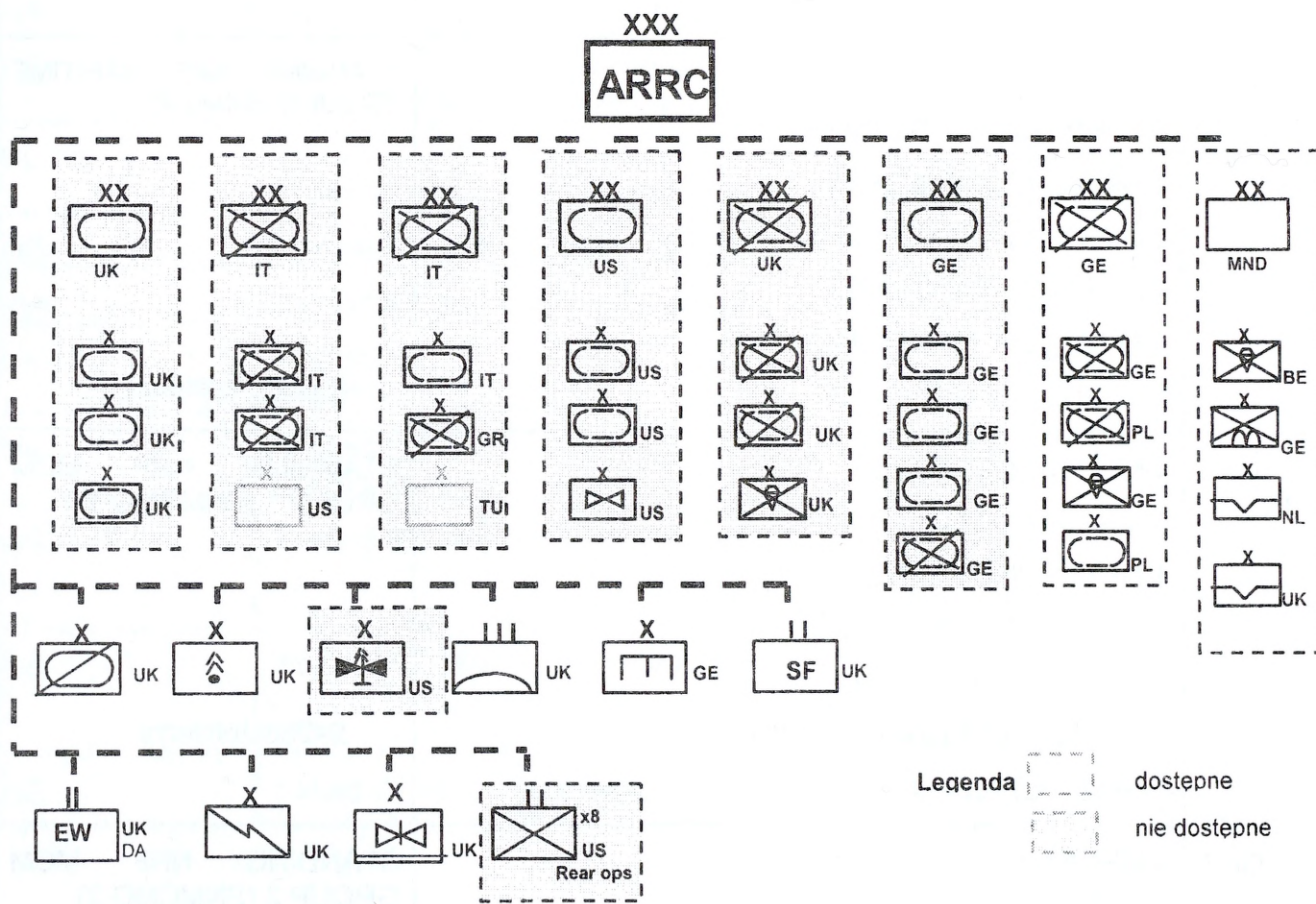
NARODOWOŚĆ	JEDNOSTKA / TYP	WYPOSAŻENIE	UWAGI
GE	Kompania medyczna (MED COY)	Σ: 426 żołnierzy	
CZ	Kompania medyczna (MED COY)	Σ: 105 żołnierzy	
PL	Kompania dowodzenia (HQ COY)	Σ: 180 żołnierzy	
GE	Kompania łączności (SIGNAL COY)	Σ: 120 żołnierzy	
UK	Kompania łączności (SIGNAL COY)	Σ: 115 żołnierzy	
DA	Kompania żandarmerii (MP COY)	Σ: 65 żołnierzy	
Wszystkie Państwa	Kompania logistyczna (NSE COY)	Σ: 1200 żołnierzy	NO / GE / CZ / NL / BE / UK / US / PL

2. KOMPONENT POWIETRZNY: NRF(A)

NARODOWOŚĆ	JEDNOSTKA	LICZBA SAMOLOTÓW/ SYSTEMÓW RAKIETOWYCH OP	UWAGI
BE	1 eskadra F-16A	12 samolotów	ADI/FB (OP/Uderzen. Pow.)
DA	1 eskadra F-16A	12 samolotów	ADI (OP)
GE	1 eskadra F-4F 1 eskadra TOR 2 jednostki 1 jednostki 3 jednostki	12 samolotów 12 samolotów HAWK ROLAND PATRIOT	ADR (OP/Roz. Pow.) TRI (Rozpoz. taktycz) AD (OP) AD (OP); 8 wyrzutni rakiet. AD (OP)
GR	1 eskadra F-16A	12 samolotów	ADI (OP)
IT	1 eskadra TOR 1 eskadra AMX	12 samolotów 12 samolotów	FBX/TRI/TRO FBX/TRI/TRO
NL	1 eskadra F-16A 1 eskadra F-16A	12 samolotów 12 samolotów	ADI/FBA (OP/Uderz. Pow.) TAR/ADI (OP/ Roz. Pow.)
NO	1 eskadra F-16A	12 samolotów	ADI (OP)
TU	1 eskadra F-16A	12 samolotów	ADI (OP)
UK	1 eskadra JAGUAR	12 samolotów	TRI (Roz. Pow.)
UK	1 eskadra HARRIER	12 samolotów	FBA (Uderz. Pow.)
US	1 eskadra F-15C	12 samolotów	ADX (OP w każdych warunkach atmosferycznych)
US	1 eskadra F-16C	12 samolotów	FBX (Uderz. Pow. W każdych warunkach atmosferycznych)
GE	1 klucz C-130	4 samoloty	TRP (Transport pow.)

Siły o wysokiej gotowości – High Readiness Forces (HRF)

1. Siły Lądowe: ARRC

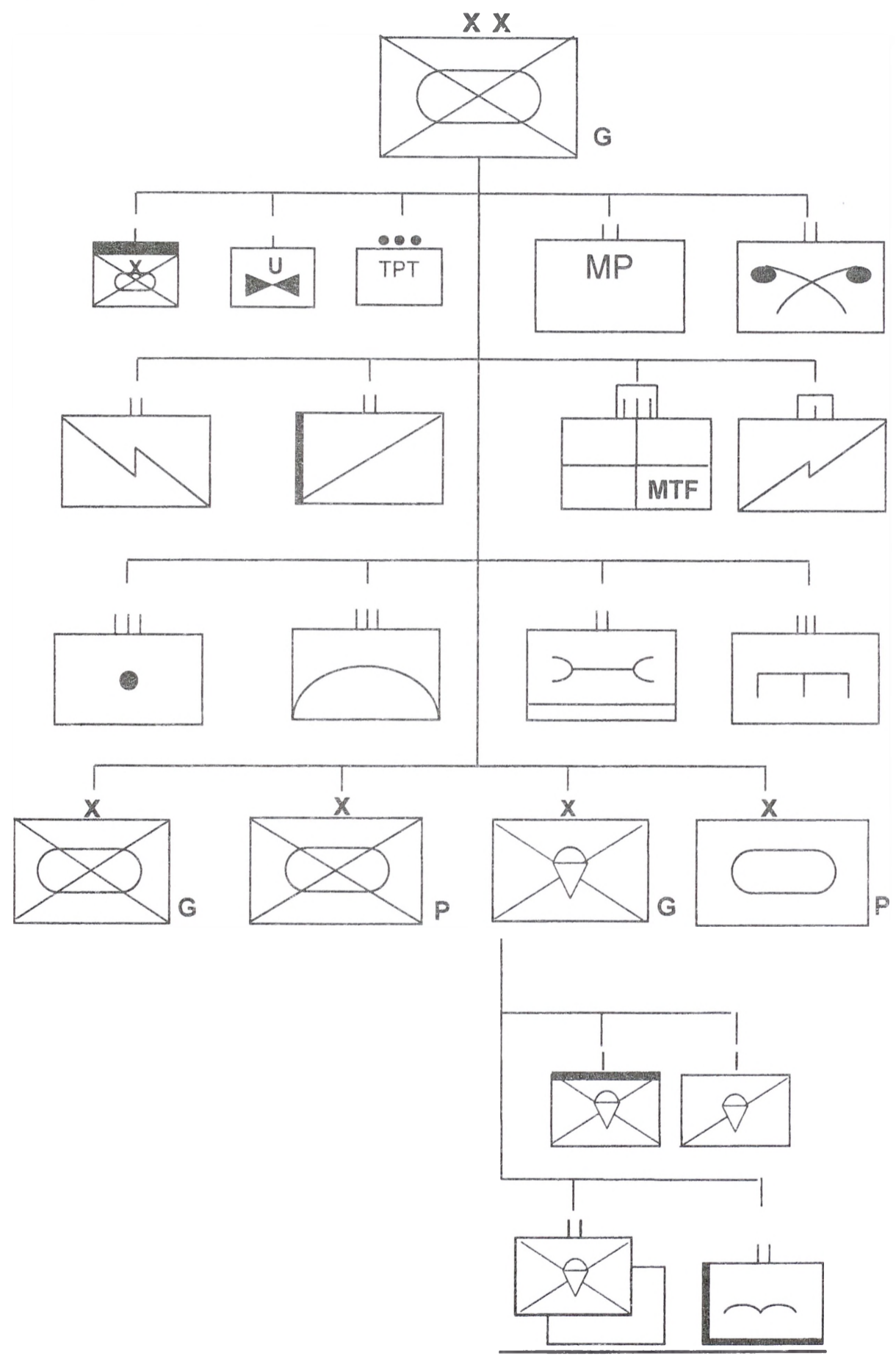

Batalion WE:

- 1krr (UK) – KF; 210 żołn.; 4 poj. koł.
- 2krr (UK) – KF; 210 żołn.; 4 poj. koł.
- 3kz (DA) – KF; 180 żołn.; 12 poj. koł.
- 4krr (DA) – UKF; 180 żołn.; 8 poj. koł.

Operacje reagowania kryzysowego
B/IV/2

Struktura DZ (GE)

Operacje reagowania kryzysowego

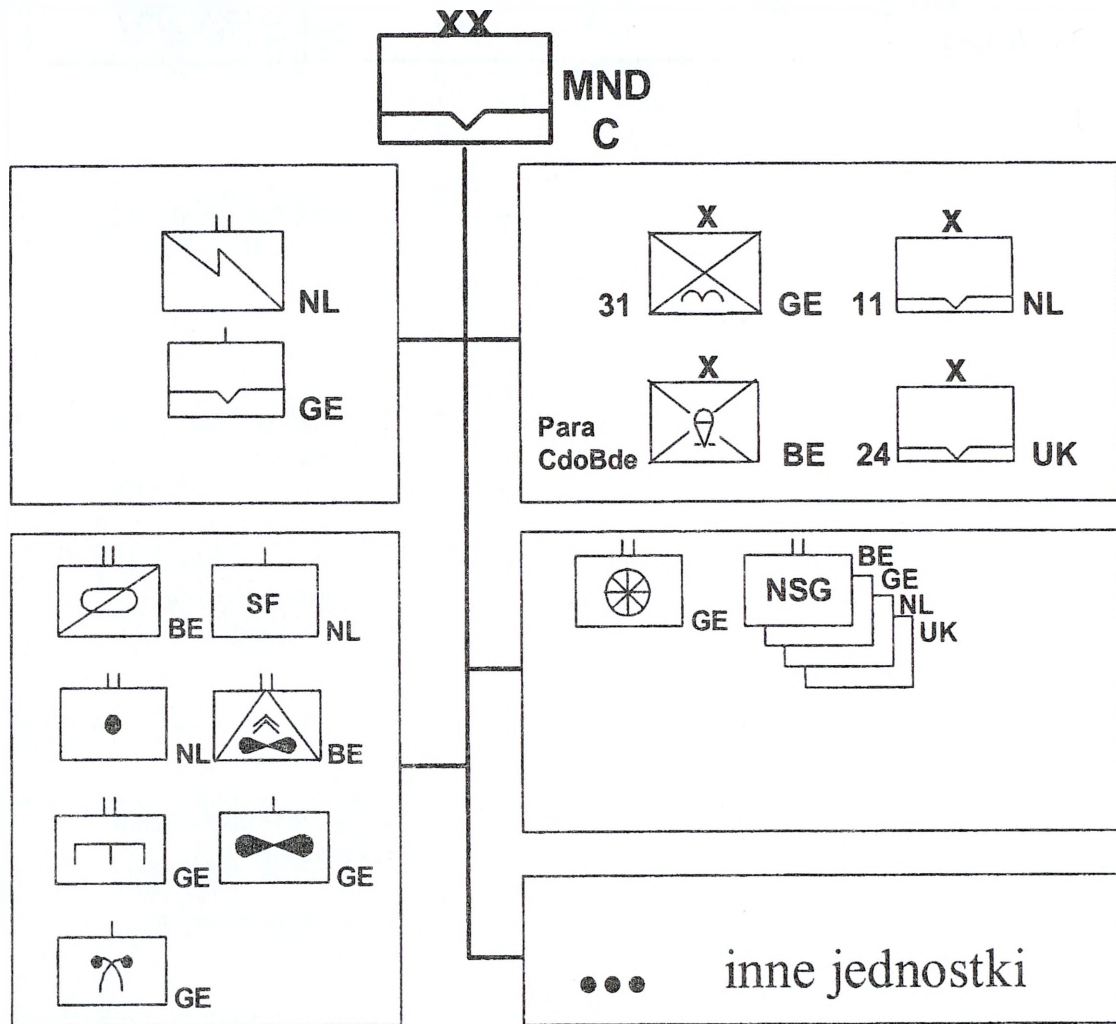
B/IV/2

NARODOWOŚĆ	JEDNOSTKA / TYP	STAN / WYPOSAŻENIE	UWAGI
GE	Brygada Zmechanizowana (MECH BRIG)	Σ: 4230 żołnierzy 60 x LEO 2A5 120 x MARDER 1A3 12 x 120mm moździerz 24 x 81mm moździerz 28 x TOW	
GE	Brygada Powietrzno-Desantowa	Σ: 3330 żołnierzy 37 x TOW (gąsienic. ATGW) 24 x 20mm (gąsienic.) 12 x 120mm moździerz 28 x MILAN (ATGW) 4 x SCORPION (minowanie)	
PL	Brygada Kawalerii Pancерnej (ARM CAVL BRIG)	Σ: 3460 żołnierzy 44 x LEO 2A4 58 x KTO Rosomak 18 x 2S1	
PL	Brygada Zmechanizowana (MECH BRIG)	Σ: 4260 żołnierzy 44 x LEO 2A4 116 x KTO Rosomak 12 x 120mm moździerz 24 x 81mm moździerz	
Jednostki dywizyjne			
GE	Batalion dowodzenia i łączności (CIS BN)	Σ: 552 żołnierzy	
PL	Pułk OPL (AIR DEFENSE REGT)	Σ: 645 żołnierzy 20 x KUB; 12 x ZU-23-2; 24 x GROM	
PL	Batalion rozpoznania (RECCE BN)	Σ: 402 żołnierzy 1 x SKOT 6 x BRDM R-5 8 x BRDM-2 4 x BWR 18 x TRX Honda 29 x sam. CT i OT	
GE	Pułk artylerii (ARTY REG)	Σ: 840 żołnierzy 24 x PzH 2000 24 x MLRS	
PL	Pułk Inżynierski (ENGINEER REG)	Σ: 1230 żołnierzy	
GE	Batalion ŻW (MP BN)	Σ: 280 żołnierzy	
GE	Kompania WE	Σ: 180 żołnierzy 3 x stacja zakłóceń VHF 4 x stacja namierzania VHF 1 x SD	Wszystkie pojazdy kołowe
GE	Batalion chemiczny (NBC BN)	Σ: 320 żołnierzy	
Jednostki logistyczne			

Operacje reagowania kryzysowego
B/IV/2

NARODOWOŚĆ	JEDNOSTKA / TYP	STAN / WYPOSAŻENIE	UWAGI
GE	Batalion logistyczny (LOG BN)	Σ: 770 żołnierzy	
GE / PL	Grupy logistyczne (NATIONAL SUPPORT GROUP)	Σ: 3600 żołnierzy	Σ: 2000 (GE) Σ: 1600 (PL)

Struktura MND(C)

Operacje reagowania kryzysowego

B/IV/2

NARODOWOŚĆ	JEDNOSTKA / TYP	STAN / WYPOSAŻENIE	UWAGI
BE	Brygada powietrzno-szturmowa (PARA COMMANDO BRIG)	Σ: 3569 żołnierzy 12 x 105mm (Art) 18 x 81mm moździerz 66 x MILAN 18 x MISTRAL	
GE	Brygada Powietrzno-Desantowa	Σ: 3333 żołnierzy 37 x TOW (gąsienic. ATGW) 24 x 20mm (gąsienic.) 12 x 120mm moździerz 28 x MILAN (ATGW) 4 x SCORPION (minowanie)	
NL	Brygada aeromobilna (AIRMOBILE BRIG)	Σ: 4459 żołnierzy 24 x APACHE 12 x 120mm moździerz 27 x 81mm moździerz 36 x TOW-2 (ATGW) 81 x DRAGON (ATGW) 48 x STINGER	
UK	Brygada aeromobilna (AIRMOBILE BRIG)	Σ: 4631 żołnierzy 24 x LYNX-TOW 24 x 105mm (Art.) 18 x 81mm moździerz 84 x MILAN (ATGW) 36 x JAVELIN	
Jednostki dywizyjne			
NL	Batalion łączności (SIG BN)	Σ: 558 żołnierzy	Zabezpiecza łączność dywizji (SATCOM, ZODIAC)
GE	Kompania dowodzenia (HQ COY)	Σ: 256 żołnierzy	
BE	Batalion rozpoznania (RECCE BN)	Σ: 517 żołnierzy SCIMITAR (gąsienic.)	
NL	Dywizjon artylerii (ARTY BN)	Σ: 454 żołnierzy M-109 (155mm)	
GE	Batalion saperów (ENGINEER BN)	Σ: 810 żołnierzy	
NL	Kompania sił specjalnych (SPECIAL FORCES COY)	Σ: 96 żołnierzy 10 x sam. CT i OT	
BE	Dywizjon śmigłowców przeciwpancernych (AT HELICOPTER BN)	Σ: 274 żołnierzy A-109 AUGUSTA	
GE	Eskadra śmigłowców rozpoznawczych (OBS / RECCE HELICOPTER COY)	Σ: 110 żołnierzy 7 x śmigł. rozp. 3 x zestawy UAV (SHADOW 200) 47 x sam. CT i OT	
GE	Kompania chemiczna (NBC COY)	Σ: 120 żołnierzy	

Operacje reagowania kryzysowego

B/IV/2

NARODOWOŚĆ	JEDNOSTKA / TYP	STAN / WYPOSAŻENIE	UWAGI
Jednostki logistyczne			
GE	Batalion transportowy (TRANSPORT BN)	Σ: 777 żołnierzy	
BE / NL / GE / UK	Grupy logistyczne (NATIONAL SUPPORT GROUP)	Σ: 7600 żołnierzy	Σ: 1200 (BE) Σ: 2400 (NL) Σ: 2000 (GE) Σ: 2000 (UK)
Inne jednostki			
UK	Pułk przeciwlotniczy (AIR DEFENSE REGT)	Σ: 450 żołnierzy	
UK	Pluton WRE (EW PLATOON)	Σ: 63 żołnierzy 3 x stacja zakłóceń VHF 3 x stacja namierzeń VHF 1 x SD WE	Wszystkie pojazdy gąsienicowe
NL	Grupa śmigłowców transportowych (TRSP HELI GROUP)	Σ: 1500 żołnierzy	

Operacje reagowania kryzysowego

B/IV/2

2. SIŁY POWIETRZNE:

NARODOWOŚĆ	JEDNOSTKA	LICZBA SAMOLOTÓW	UWAGI
NATO	2 E - 3 A/D	2 samoloty	EAW (Wczesne wykrywanie i kontrola)
BE	1 eskadra F-16A 1 eskadra MIRIII SEA KING	12 samolotów 12 samolotów 2 samoloty	FBA/ADI (OP/Uderz. pow.) FBA/ADI (OP/Uderz. pow.) SAR (Poszukiwanie i ratownictwo)
DA	1 Jednostka	HAWK	
GE	1 eskadra F-4F 1 eskadra TOR 2 eskadry TOR 2 jednostki 1 jednostka 1 eskadra C-160	12 samolotów 12 samolotów 24 samoloty HAWK PATRIOT 5 samolotów	AWR ECR (Walka elektroniczna) TRI (Rozp. pow) AD (OP) AD (OP) TRP (Transport pow.)
IT	2 eskadry AMX	24 samoloty	FBA (OP/Uderz. pow.)
NL	1 eskadra F-16A 2 jednostki 1 jednostka	12 samolotów HAWK PATRIOT	ADI/FBX (OP/Uderz. pow. w każdych warunkach atmosferycznych) AD (OP) AD (OP)
TU	1 eskadra F-16A	12 samolotów	FBA (OP/Uderz. pow.)
UK	1 eskadra TOR 1 eskadra JAGUAR	12 samolotów 12 samolotów	TRI/FBA (OP/Roz/Uderz. pow.) FBA (OP/Uderz. pow.)
US	E - 8 A/C KC 135	1 samolot 4 samoloty	JSTAR TKR (Tankowanie pow.)
NO	1 eskadra C-130	2 samoloty	TRP (Transport pow.)

Operacje reagowania kryzysowego

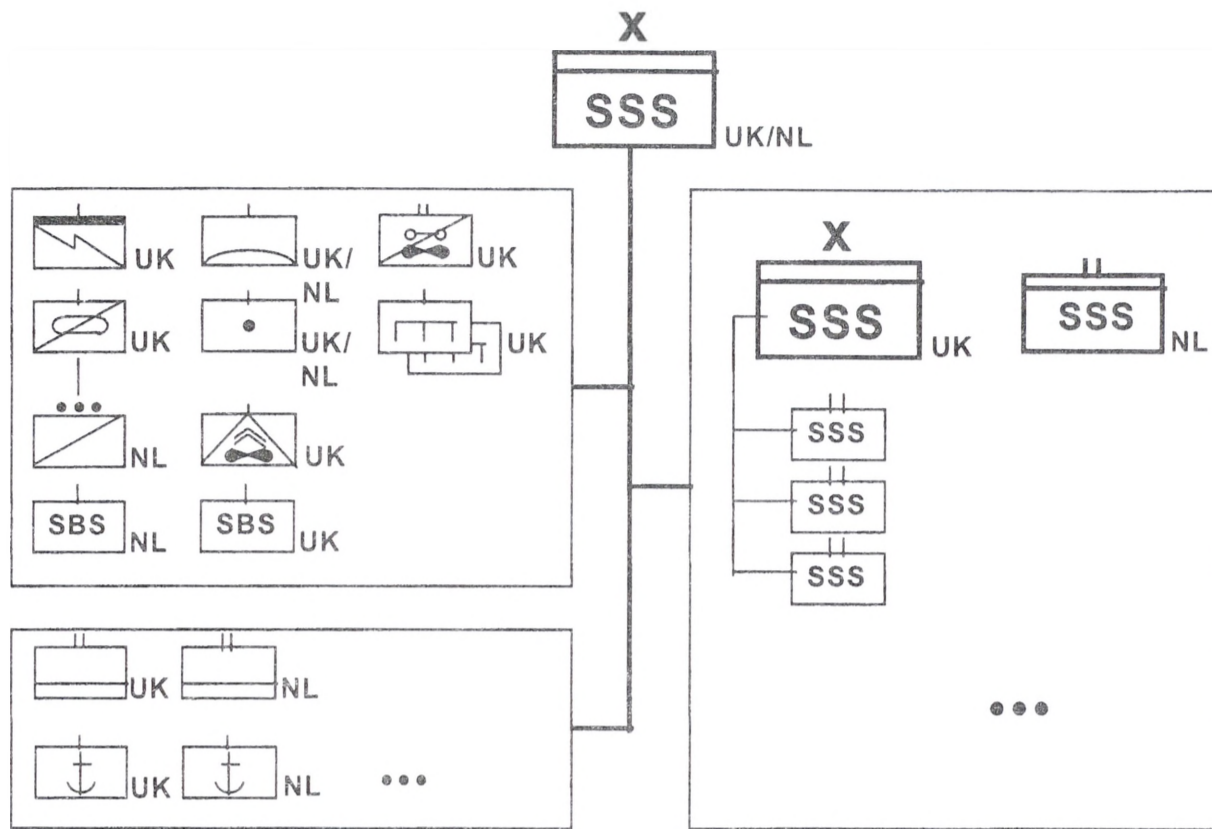
B/IV/2

3. SIŁY MORSKIE:

KOD	TYP	I rzut	ODWÓD		
			NTG	NTF	NETF
CV	AIRCRAFT CARRIER (lotniskowiec)			1	2
CVS	ASW CARRIER (lotniskowiec ZOP)			1	1
CG	CRUISER (krajownik)		1	2	5
AAW / ASW	ESCORTS (FRIGATES / DESTROYERS) (fregaty/niszczyciele)	7 - 8	10	15	30
SSN	ATTACK SUBMARINES (atomowe okręty podwodne)		2	3	6
SSK/SSC	DIESEL SUBMARINES (klasyczne okręty podwodne)		2	2	4
MCM	MCM-TASK UNITS (jednostki OPM)	1	1	2	3
MLS	SUPPORT SHIPS (okręty wsparcia/zabezpieczenia)	1	2	4	9
LF	LANDING FORCES (siły desantowe)				
AMW	AMPHIB. FORCES (siły amfibijne)			5	20
MPA	MPA - 24 HRS TASKS (rozpoznanie)		1	2	3
TASMO	TACTICAL AIR SUPPORT (taktyczne wsparcie powietrzne)				
Dostępne w ciągu dni		2	5	5	20

Operacje reagowania kryzysowego
B/IV/2

4. Morskie siły desantowe

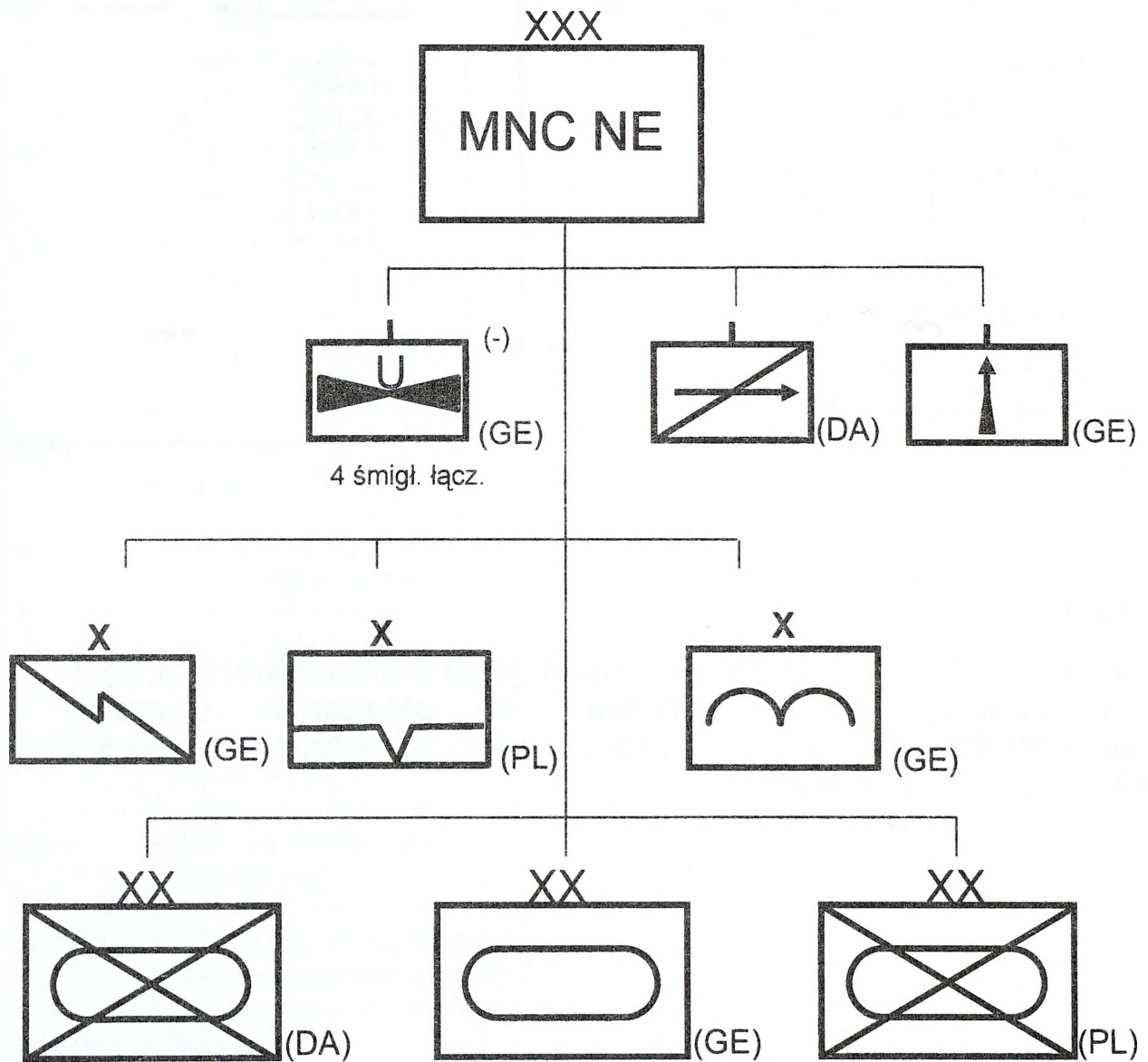
Uwaga:

Z dostępnych sił tworzona jest desantowa grupa bojowa składająca się z 3200 żołnierzy piechoty morskiej, 110 pływających pojazdów opancerzonych, 206 innych pojazdów oraz 13 lekkich i średnich śmigłowców transportowych.

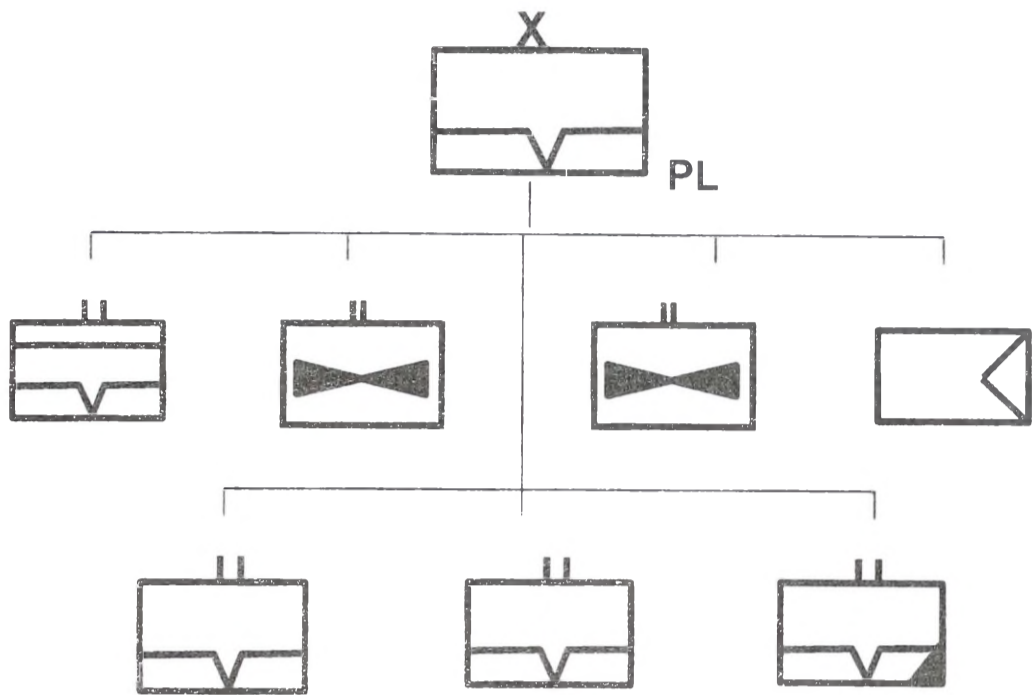
Siły o niskiej gotowości – Low Readiness Forces (LRF)

1. Siły Lądowe: Korpus Wielonarodowy Północ-Wschód
(Multinational Corps North-East – MNC NE)

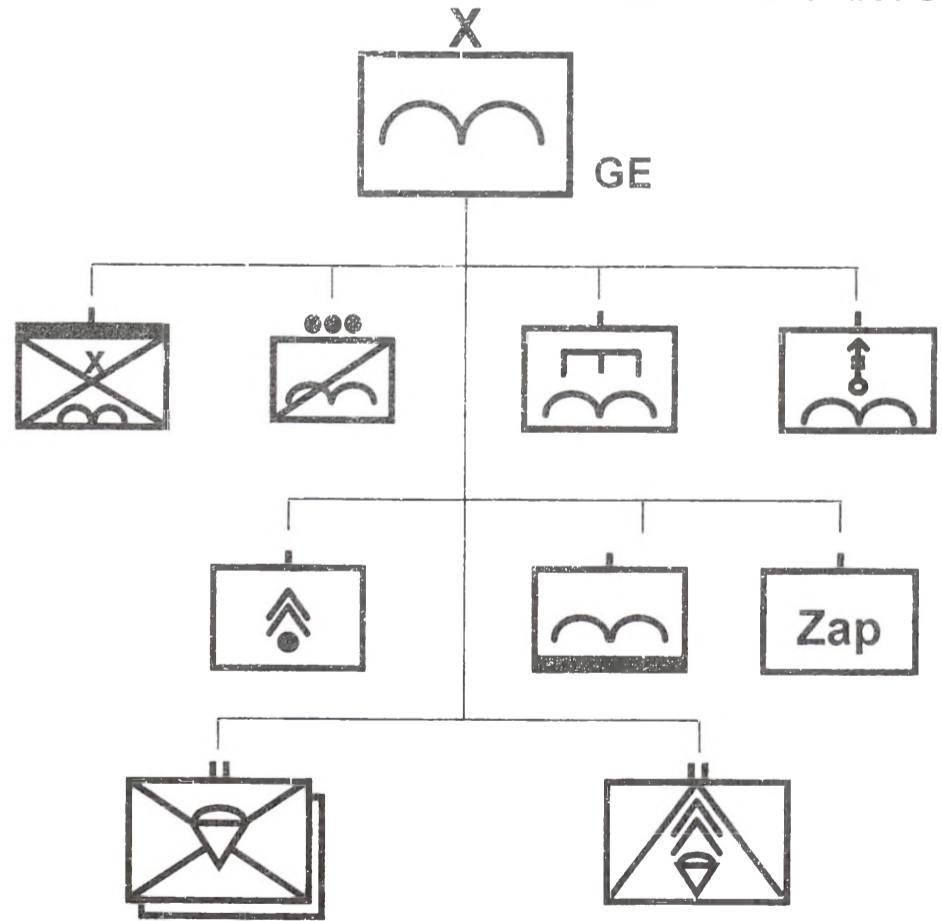
STRUKTURA KORPUSU WIELONARODOWEGO
PÓŁNOC-WSCHÓD

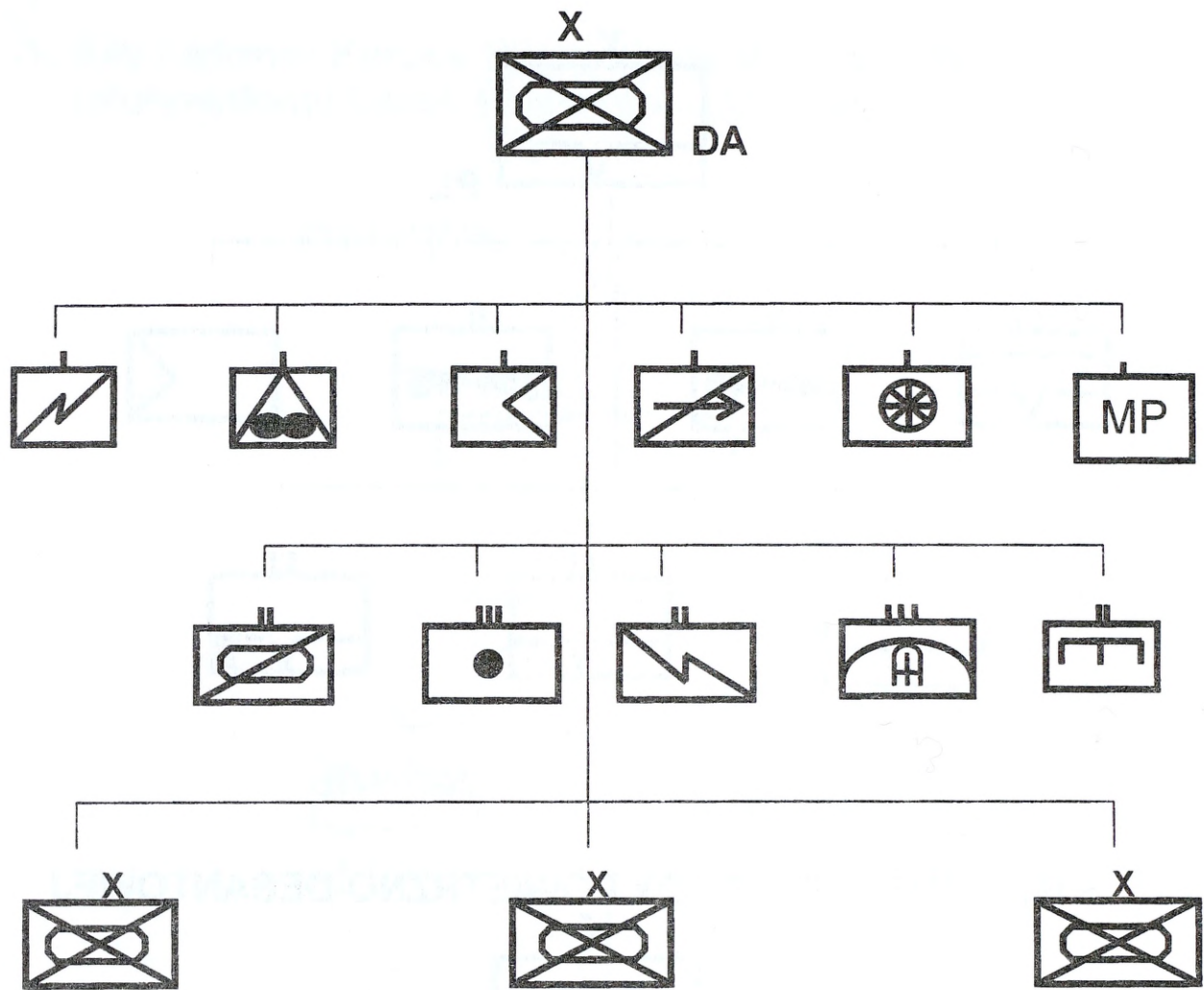
STRUKTURA BRYGADY KAWALERII POWIETRZNEJ

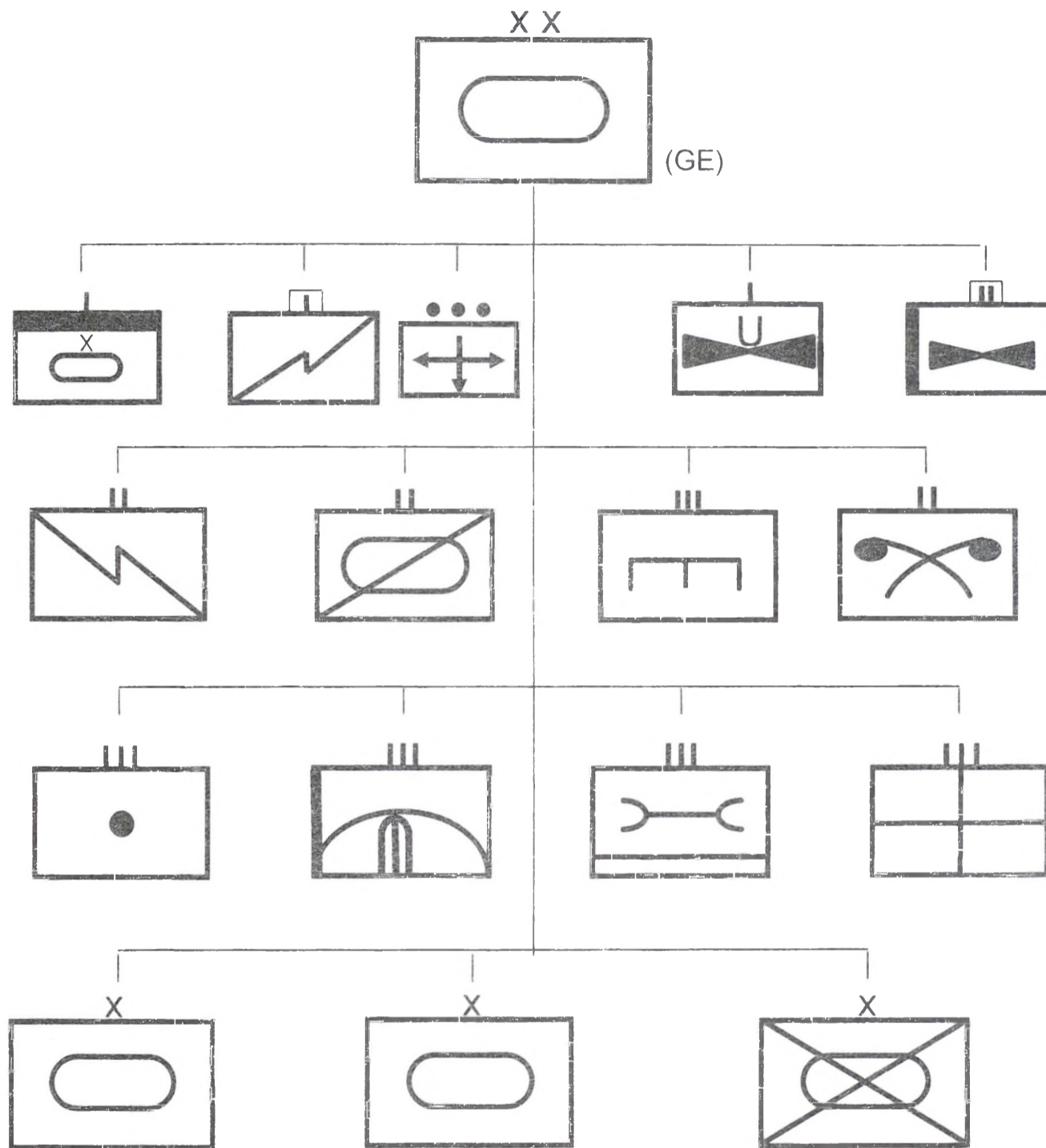
STRUKTURA BRYGADY POWIETRZNO-DESANTOWEJ

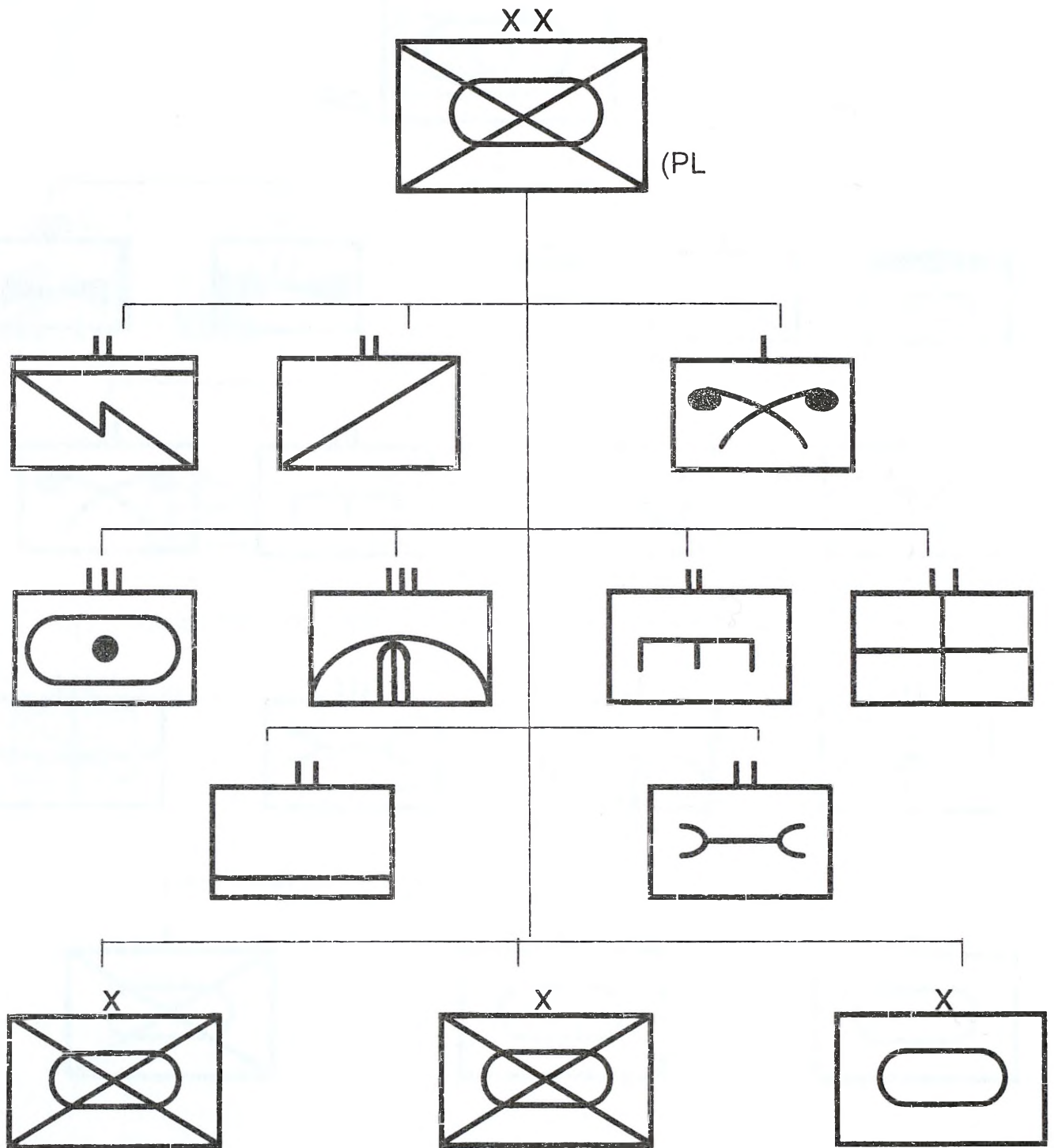
STRUKTURA DZ (DA)

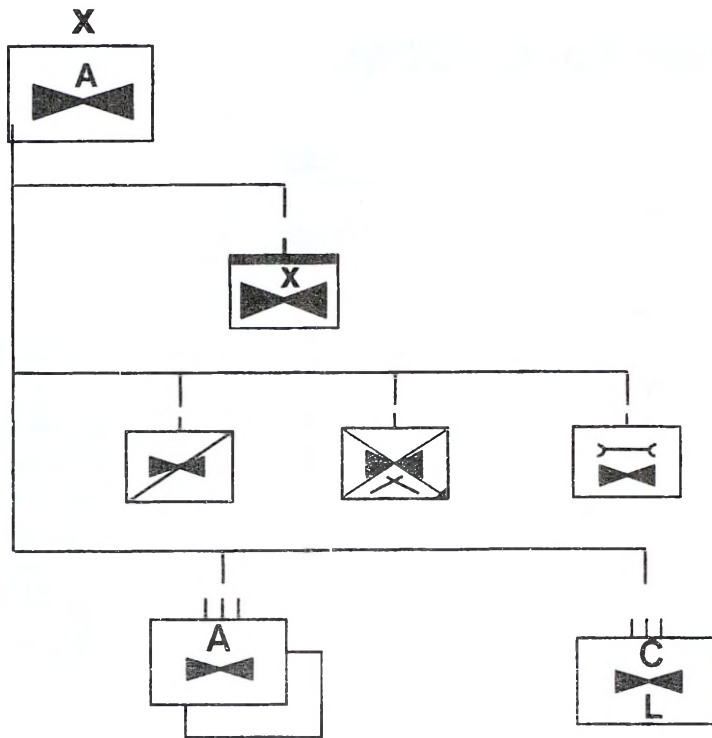
STRUKTURA DPanc (GE)

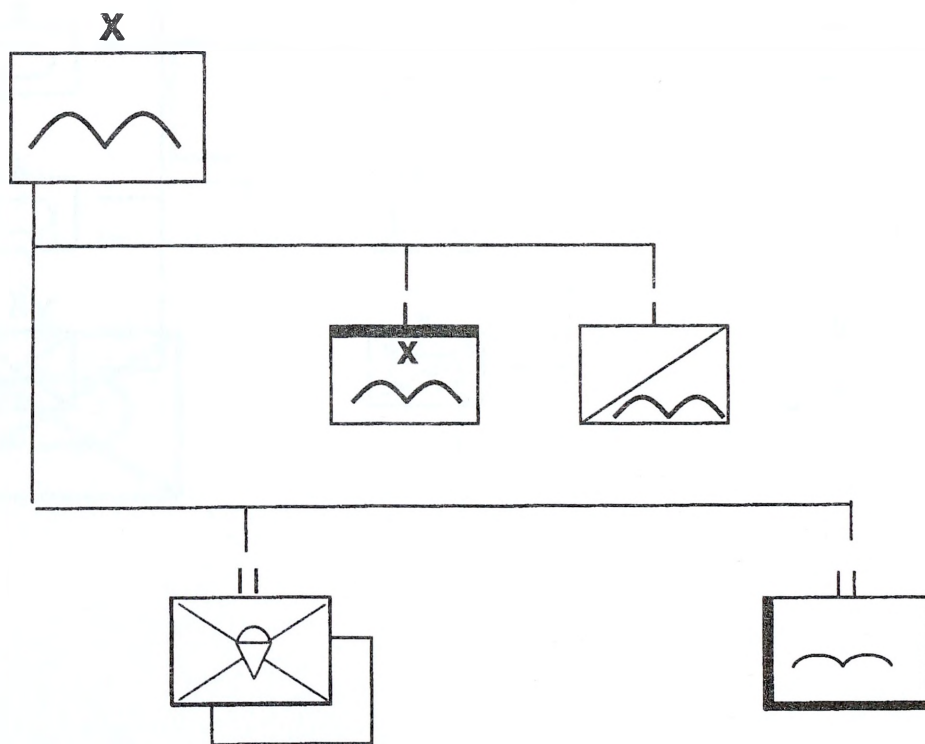
STRUKTURA DZ (PL)

Struktura Brygady Powietrzno-Zmechanizowanej (GE)

Struktura Brygady Powietrzno-Desantowej (NL)

SIŁY ZBROJNE STRON KONFLIKTU**(stan czasu pokojowego)****TALLANDIA**

Ogólna liczba żołnierzy tallandzkich SZ w czasie pokoju wynosi 35,000 żołnierzy w tym:

Wojska Lądowe : 26,000

Siły Powietrzne : 5,000

Marynarka Wojenna : 4,000

Dzięki dobrze prosperującej gospodarce tallandzkie SZ są wyposażone w większości w nowoczesny (III i IV generacji) sprzęt zachodni. Niewielka część jednostek posiada rosyjskie uzbrojenie i wyposażenie. Jednakże poziom wykszolenia nie jest wysoki i widoczne są problemy w skutecznym użytkowaniu posiadanego uzbrojenia i pojazdów.

Gotowość bojowa w czasie pokoju wynosi około 70%. Jednostki logistyczne mogą zabezpieczać jednostki bojowe przez co najmniej 21 dni bez dodatkowego uzupełnienia.

RYGLANDIA

Ogólna liczba żołnierzy ryglandzkich SZ w czasie pokoju wynosi 55,000 żołnierzy w tym:

Wojska Lądowe : 40,000

Siły Powietrzne : 8,000

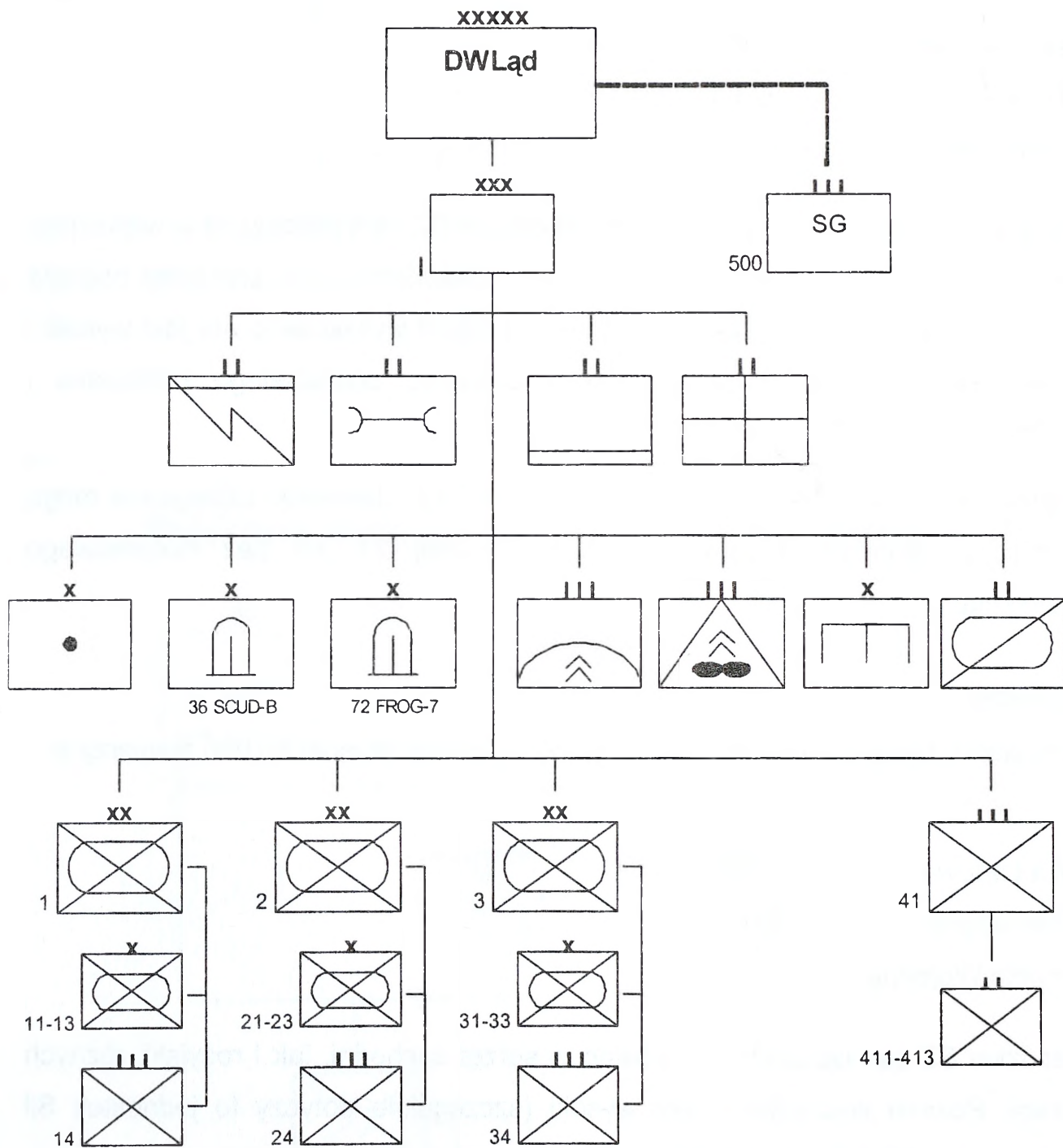
Marynarka Wojenna : 7,000

Ryglandzkie SZ są wyposażone zarówno w sprzęt zachodni, jak i rosyjski, różnych generacji. Poziom wykszolenia jest wysoki (szczególnie dotyczy to jednostek Sił Powietrznych i wydzielonych sił lądowych).

Gotowość bojowa w czasie pokoju wynosi około 75%. Jednostki logistyczne mogą zabezpieczać jednostki bojowe przez co najmniej 21 dni bez dodatkowego uzupełnienia.

Siły Zbrojne TALLANDII

1. Wojska Lądowe

Operacje reagowania kryzysowego
B/IV/4/A

Jednostka	Rozmieszczenie	Uwagi
Dowództwo WLąd	TALLINN	
br	VILJANDI	
BA	PARDE	
SSM	TAPA	
SSM	MUSTVEE	
pplot	SAKU	
BSap	TARTU	
Pułk LWL	TALLINN	
bmed	PARNU	
brem	ELVA	
blog	RAPINA	
1 DZ	TARTU	
11 BZ	TARTU	2xbz; 1xbcz
12 BZ	ELVA	2xbz; 1xbcz
13 BZ	POLVA	2xbz; 1xbcz
14 ppzmot	POLTSAMAA	3xbpzmot
2 DZ	JOHVI	
21 BZ	KOHTLA-JARVE	2xbz; 1xbcz
22 BZ	RAKVERE	2xbz; 1xbcz
23 BZ	TAPA	2xbz; 1xbcz
24 ppzmot	SILLAMAE	3xbpzmot
3 DZ	PALDISKI	
31 BZ	PALDISKI	3xbz
32 BZ	RAPLA	3xbz
33 BZ	KEHRA	3xbz
34 ppzmot	TURI	3xbpzmot
41 pp	HAAPSALU	
411 bp	HAAPSALU	4xbp
412 bp	HAAPSALU	4xbp
413 bp	HAAPSALU	4xbp
500 pułk SG	VALGA	
5001 batalion SG	VALGA	
5002 batalion SG	VORU	
5003 batalion SG	KILINGI-NOMME	

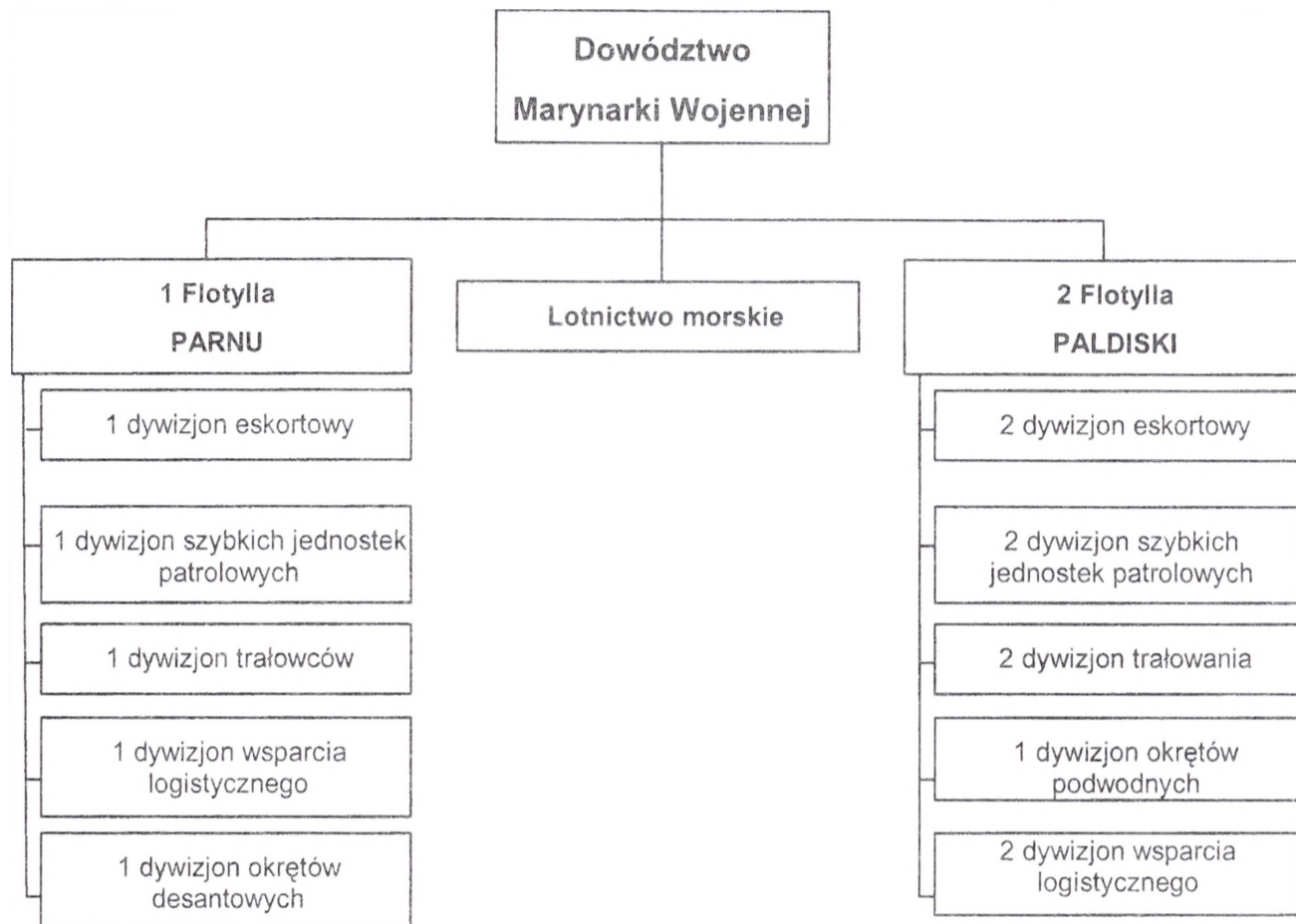
Operacje reagowania kryzysowego

B/IV/4/A

2. Siły powietrzne

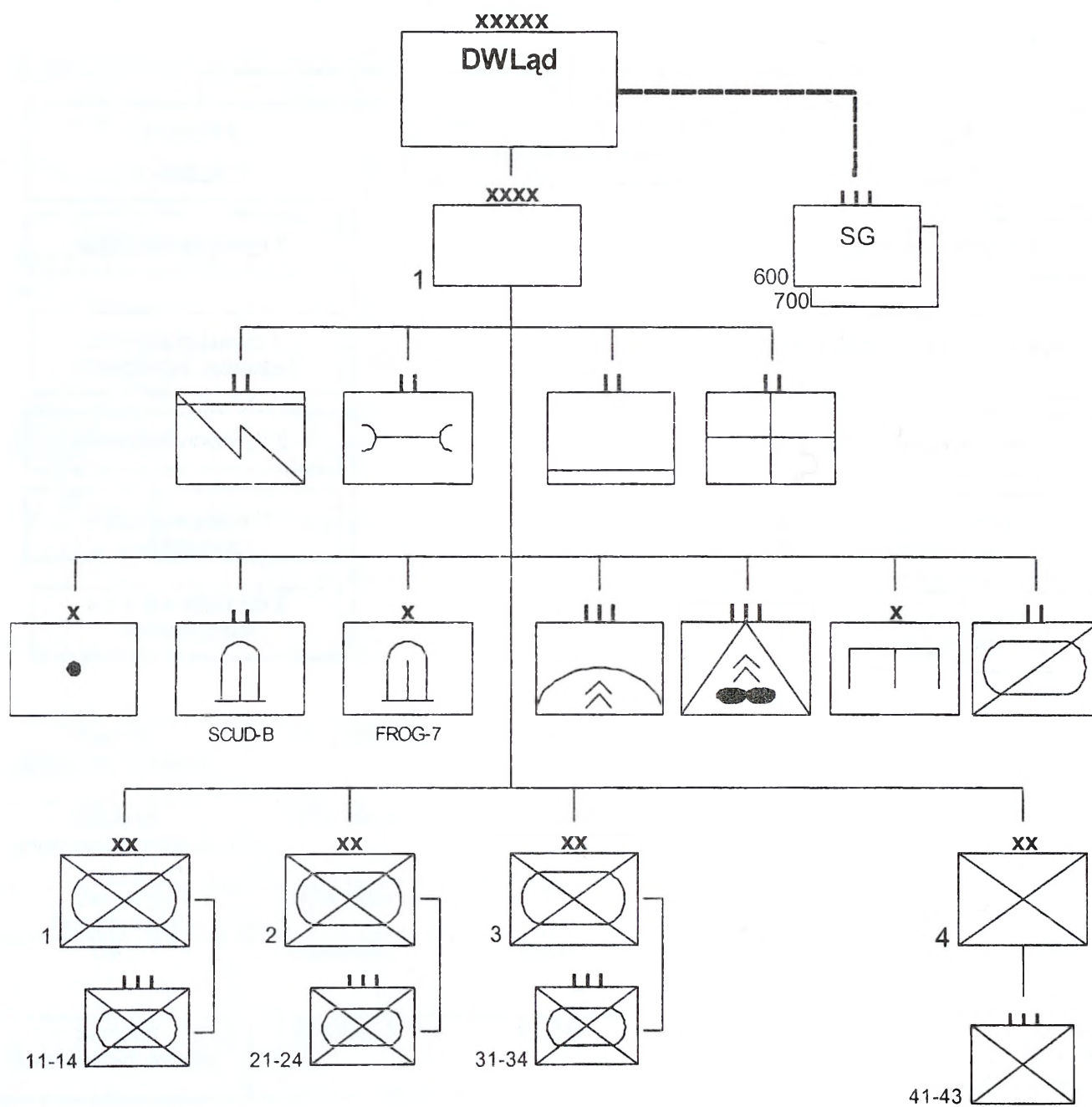
Kategoria	Państwo/ lokalizacja	Typ samolotu	Liczba samolotów	Przeznaczenie
Wczesne wykrywanie i kontrola (AWACS)	Tallandia 1	E-2C	4	Wsparcie
Posterunek radilokac.	Tallandia 1	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność
System raketowy OP	Tallandia 1	Hawk	4	OP
Samolot Myśliwski	Tallandia 1	F-14	11	Działania w każdych warunkach atmosferycznych
Poszukiwanie i ratownictwo	Tallandia 1	SH-3	2	Wsparcie
Samolot Myśliwsko-bombowy	Tallandia 2	F-16	3	OP/uderzenia powietrzne w każdych warunkach atmosferycznych
Samolot szturmowy	Tallandia 2	A-10	9	OP/uderzenia powietrzne
Poszukiwanie i ratownictwo	Tallandia 2	SH-3	4	Wsparcie
Samolot szturmowy	Tallandia 3	A-10	9	Uderzenia powietrzne
System raketowy OP	Tallandia 3	Hawk	2	OP
Poszukiwanie i ratownictwo	Tallandia 3	SH-3	4	Wsparcie
Wczesne wykrywanie i kontrola (AWACS)	Tallandia 4	E-2C	4	Wsparcie
CRC	Tallandia 4	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność
Samolot myśliwski	Tallandia 4	F-14	11	Działania w każdych warunkach atmosferycznych
Samolot Myśliwsko-bombowy	Tallandia 4	F-16	11	OP/uderzenia powietrzne w każdych warunkach atmosferycznych
Samolot Myśliwsko-bombowy	Tallandia 4	F-15E	11	OP/uderzenia powietrzne w każdych warunkach atmosferycznych
Samolot transportowy	Tallandia 4	C-130	8	Wsparcie
CRC	Tallandia 4	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność
Samolot Myśliwsko-bombowy	Tallandia 4	F-15E	11	OP/uderzenia powietrzne w każdych warunkach atmosferycznych

3. Marynarka Wojenna

Siły Zbrojne RYGLANDII

1. Wojska Lądowe

Operacje reagowania kryzysowego

B/IV/4/B

Jednostka	Rozmieszczenie	Uwagi
Dwódtwo WLąd	RYGA	
br	CESIS	
blącz	RYGA	
BA	JELGAVA	
SSM	MAZEIKIAI	
SSM	BIRZAI	
BSap	JEKABPILS	
pułk LWL	RYGA	
bmed	RYGA	
brem	OGRE	
blog	OGRE	
1 DZ	PANEVEŽYS	
11 pz	PANEVEŽYS	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
12 pz	BIRZAI	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
13 pz	KEDAINIAI	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
14 pz	JEKABPILS	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
2 DZ	SIAULIAI	
21 pz	SIAULIAI	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
22 pz	TELSIAI	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
23 pz	MAZEIKIAI	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
24 pz	DOBELE	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
3 DZ	DAUGAVPILS	
31 pz	DAUGAVPILS	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
32 pz	KRASLAVA	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
33 pz	REZEKNE	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
34 pz	VILANI	3xbz; 1xbcz; 1xbpzmot
4 DP	LIEPAJA	
41 pp	LIEPAJA	4xbpzmot
42 pp	SALDUS	4xbpzmot
43 pp	VENTSPILS	4xbpzmot
600 pułk SG	VALKA	
6001 batalion	VALKA	
6002 batalion	RUJENA	
6003 batalion	AINAZI	
700 pułk SG	ALUKSNE	

Operacje reagowania kryzysowego
B/IV/4/B

Jednostka	Rozmieszczenie	Uwagi
7001 batalion	ALUKSNE	
7002 batalion	APE	
7003 batalion	VILAKA	
7004 batalion	KARSAVA	

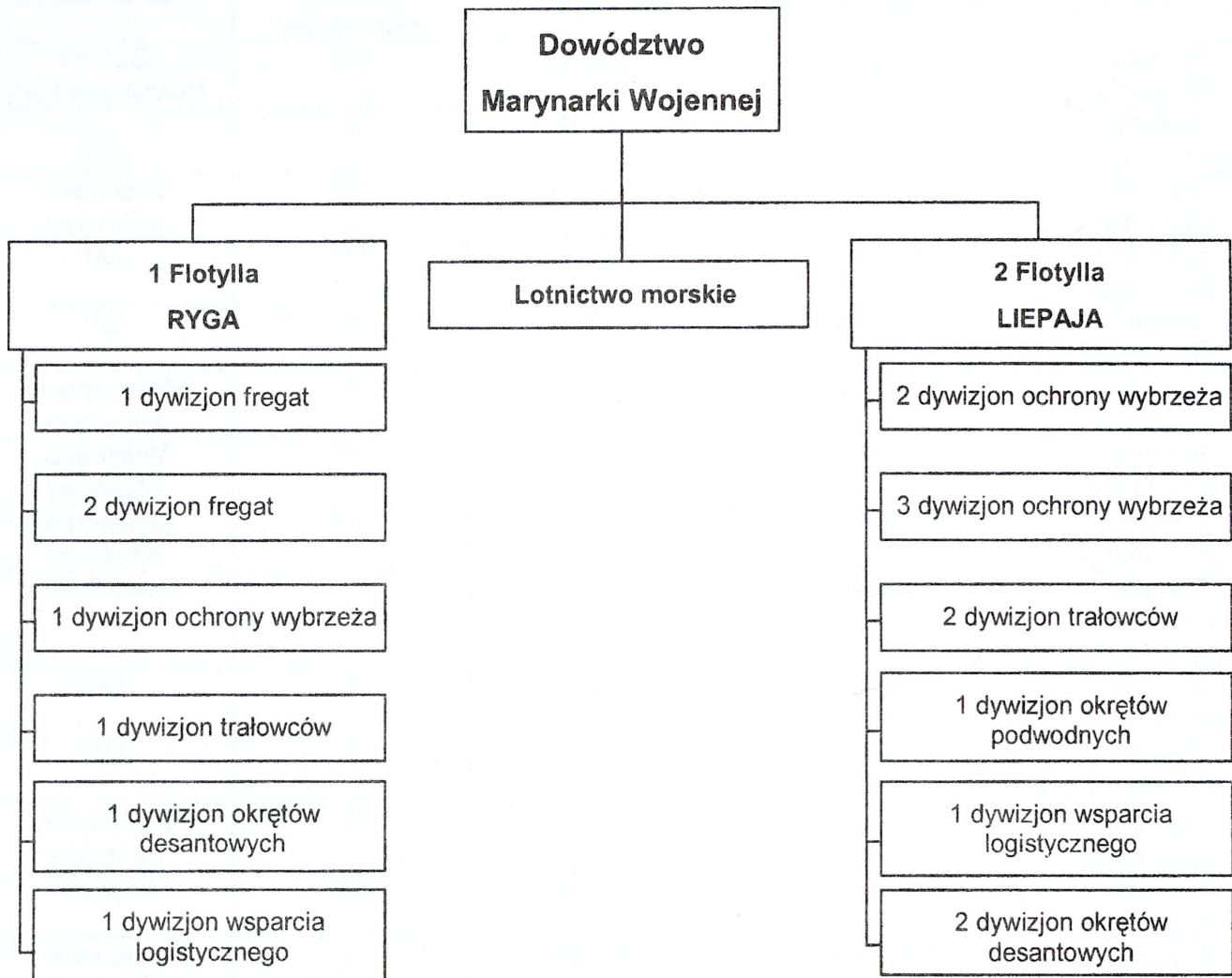
Operacje reagowania kryzysowego

B/IV/4/B

2. Siły Powietrzne

Kategoria	Państwo/lokalizacja	Typ samolotu	Liczba samolotów	Przeznaczenie
Samolot Myśliwski	Ryglandia 1	Mig-29	20	Obrona Powietrzna (OP)
System raketowy OP	Ryglandia 3	SA-5	1	OP
Samolot szturmowy	Ryglandia 6	Su-24	10	Myśliwsko-bombowy
Samolot Myśliwski	Ryglandia 6	Su-27	10	OP
System raketowy OP	Ryglandia 7	SA-6	6	OP
Samolot szturmowy	Ryglandia 8	Su-24R	10	Rozpoznanie taktyczne
Samolot szturmowy	Ryglandia 8	Su-24	10	Myśliwsko-bombowy
Samolot uderzeniowy	Ryglandia 8	Su-25	15	Myśliwsko-bombowy
Ośrodek dowodzenia i naprowadz.	Ryglandia 9	Radar	1	Dowodzenie
System raketowy OP	Ryglandia 9	SA-6	6	OP
System raketowy OP	Ryglandia 9	SA-10	1	OP
Samolot uderzeniowy	Ryglandia 9	Su-25	15	Myśliwsko-bombowy
Samolot Transportowy	Ryglandia 9	C-130	12	Wsparcie
Samolot Transportowy	Ryglandia 9	An-26	12	Wsparcie
Samolot Tankowania Powietrznego	Ryglandia 9	KC-130	12	Wsparcie
Ośrodek dowodzenia i naprowadz	Ryglandia 11	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność
Ośrodek dowodzenia i naprowadz	Ryglandia 12	Radar	1	Dowodzenie Kierowanie Łączność

3. Marynarka Wojenna

WYCIĄG Z WYTYCZNYCH DO PLANOWANIA OPERACYJNEGO

Proces planowania operacyjnego jest skoordynowanym procesem pracy dowództw stosowanym w celu określenia najlepszego sposobu wykonania postawionych zadań lub w celu planowania wykonania prawdopodobnych przyszłych zadań.

Proces ten składa się z **5 faz**:

I – Wstępna (*Initiation*)

II – Początkowa (*Orientation*)

III – Opracowania zamiaru działania (*Concept Development*)

IV – Opracowania planu działania (*Plan Development*)

V – Weryfikacji planu działania (*Plan Review*)

FAZA WSTĘPNA

FAZA PLANOWANIA	PRZEDSIĘWZIĘCIA	ZADANIA	WYNIK
FAZA WSTĘPNA	<ul style="list-style-type: none"> Otrzymanie lub stwierdzenie istnienia zadania Rozpoczęcie procesu planowania 	<ul style="list-style-type: none"> Ciągłe monitorowanie i analiza sytuacji Otrzymanie Dyrektywy Wstępnej (<i>Initiating Directive</i>) Zapoznanie się z zadaniem Wstępna ocena sytuacji Utworzenie Grupy Planowania Operacyjnego (<i>Operational Planning Group – OPG</i>) Zbieranie niezbędnych informacji 	Zidentyfikowanie potencjalnych sposobów reakcji militarnej. Zarys Wstępnych Wytycznych

Faza wstępna dotyczy w zasadzie poziomu strategicznego, w ścisłej koordynacji z poziomem politycznym. Na poziomie operacyjnym odnosi się przede wszystkim do czynności przygotowawczych, na przykład kwestie organizacyjno-planistyczne (tworzenie grup planowania operacyjnego¹), zbieranie informacji rozpoznawczych i wywiadowczych oraz innych danych dotyczących obszaru operacji niezbędnych dla rozpoczęcia planowania, ustanowienie elementów łącznikowych. W fazie wstępnej określone są wymagania dotyczące prowadzenia operacji, a także ogólne wytyczne planowania oraz ograniczenia. W tej fazie odpowiednie dowództwo otrzymuje Dyrektywę Wstępną, która może mieć następujący układ:

1. Sytuacja – *opis sytuacji polityczno-militarnej w regionie.*
2. Cele polityczne – *jasno określone cele polityczne i pożądane rezultaty całokształtu przedsięwzięć politycznych i militarnych, a także oczekiwany polityczny stan końcowy (political end-state) oraz zdefiniowane kryteria odniesienia sukcesu. Ponadto określa się:*
 - a. Polityczne ograniczenia (*political limitations*)
 - (1) Polityczne nakazy (*political constraints*)
 - (2) Polityczne zakazy (*political restraints*)
 - b. Polityczne założenia (*political assumptions*)
3. Zadania strategiczne i militarne.
4. Udział państw spoza NATO.
5. Operacje informacyjne.
6. Kampania informowania publicznego.
7. Inne wytyczne koordynacyjne.

Dyrektywa wstępna jest narzędziem pozwalającym na uruchomienie i ukierunkowanie planowania działań, jednakże nie jest ona poleceniem rozpoczęcia rzeczywistego działania z użyciem sił zbrojnych.

FAZA POCZATKOWA

¹ Grupa planowania operacyjnego (*Operational Planning Group – OPG*) – specjalistyczny zespół w ramach dowództwa, składający się z odpowiednio przygotowanych, reprezentujących różne

Operacje reagowania kryzysowego

C//1

FAZA PLANOWANIA	PRZEDSIĘWZIĘCIA	ZADANIA	WYNIK
<p style="text-align: center;">FAZA POCZĄTKOWA</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Przeprowadzenie Analizy Zadania • Przeprowadzenie Odprawy dotyczącej analizy zadania (<i>Mission Analysis Briefing</i>) • Opracowanie wytycznych dowódcy do planowania 	<ul style="list-style-type: none"> • Wstępna ocena sytuacji • Zapoznanie się z zadaniem, myślą przewodnią, celami i pożądanym przez przełożonego stanem końcowym • Określenie/Przeanalizowanie nakazów i zakazów • Określenie/Przeanalizowanie założeń • Określenie/Przeanalizowanie mocnych i słabych stron (własnych i przeciwnika/stron konfliktu) • Określenie/Przeanalizowanie celów (<i>objectives</i>) własnych i przeciwnika/stron konfliktu • Określenie/Przeanalizowanie źródeł siły i zdolności działania (<i>Centres of Gravity</i>) własnych i przeciwnika/stron konfliktu • Określenie/Przeanalizowanie punktów decydujących (celów pośrednich) (<i>Decisive Points</i>) • Określenie zadań (<i>tasks</i>) (częstkowych wynikających z zadania głównego i wynikających z analizy zadania) • Określenie/Przeanalizowanie pożądanego stanu końcowego • Określenie/Przeanalizowanie kryteriów osiągnięcia sukcesu • Sprecyzowanie zadania własnego (<i>mission</i>) • Opracowanie myśli przewodniej dowódcy • Opracowanie wymagań dowódcy dotyczących niezbędnych informacji (<i>Commander's Critical</i> 	<p style="text-align: center;">Wytyczne Dowódcy do Planowania</p>

specjalności oficerów.

FAZA PLANOWANIA	PRZEDSIĘWZIĘCIA	ZADANIA	WYNIK
		<i>Information Requirement – CCIR)</i> <ul style="list-style-type: none"> • Przeprowadzenie wstępnej analizy struktury potrzebnych sił • Przygotowanie Odprawy Informacyjnej dotyczącej analizy zadania • Przygotowanie wytycznych dowódcy do planowania 	

Głównym celem tej fazy jest określenie tego, co musi być osiągnięte, żeby zrealizować wytyczne przełożonego. W zależności od sytuacji, rozpoczęcie procesu planowania może nastąpić w wyniku otrzymania Dyrektywy Wstępnej lub Wytycznych do Planowania wypracowanych przez przełożonego. Niezależnie od sposobu rozpoczęcia procesu planowania konieczne jest dokładne zrozumienie zadania i myśli przewodniej przełożonego, a także szczegółowa ocena sytuacji. W efekcie umożliwi to określenie przede wszystkim źródeł siły i zdolności działania, punktów decydujących, linii operacyjnych oraz jasne sprecyzowanie własnego zadania i pożądanego stanu końcowego. Końcowym efektem tej fazy są Wytyczne Dowódcy do Planowania (*Commander's Planning Guidance – CPG*).

PROCES ANALIZY ZADANIA

Analiza zadania jest prowadzona w celu określenia istoty problemu, sprecyzowania rezultatów, jakie powinny być osiągnięte oraz ustalenia pożądanego stanu końcowego. Polega na wyciągnięciu wniosków z rozkazów wyższych przełożonych i wytycznych planistycznych, w aspekcie realizacji przyszłych zadań koniecznych do osiągnięcia zakładanego celu operacji. Dowódca jest osobiście odpowiedzialny za prowadzenie analizy zadania. Jest ona prowadzona przez grupę planowania operacyjnego, a rezultaty jej pracy muszą uzyskać być zatwierdzone przez dowódcę przed rozpoczęciem dalszych czynności procesu planowania. Analiza zadania ukierunkowuje cały proces planowania.

Podczas analizy zadania rozpatrywane są następujące problemy:

1. Dane wyjściowe. Zapoznanie z Dyrektywą Wstępną oraz innymi dokumentami opisującymi określoną sytuację.
2. Analiza.
 - a) Przegląd sytuacji (tło, zamiar i możliwości sił stron konfliktu)
 - b) Analiza zamiaru przełożonego
 - c) Analiza pożądanych stanów końcowych przełożonego i opracowanie własnych
 - d) Analiza kryteriów oceny powodzenia (*Criteria for Success*) przełożonego i opracowanie własnych
 - e) Ocena założeń (*assumptions*) przełożonego i określenia własnych
 - f) Uwzględnienie w planowaniu ograniczeń (zakazy i nakazy) oraz wstępnych warunków powodzenia
 - g) Analiza kluczowych czynników
 - h) Określenie:
 - 1) Źródeł siły i zdolności działania (*Centres of Gravity*) – własnych i stron konfliktu
 - 2) Punktów decydujących
 - 3) Celów (*objectives*) strategicznych i operacyjnych – własnych i stron konfliktu
 - 4) Możliwości wykorzystanie mocnych i słabych stron – własnych i stron konfliktu
 - i) Określenie zadań cząstkowych (*tasks*) wynikających z zadania i analizy zadania
3. Sprecyzowanie zadania własnego (*mission*).
 - a) Określenie treści zadania własnego:
 - Kto?
 - Co?
 - Gdzie?
 - Kiedy?
 - W jakim celu?
 - b) Dokonanie oceny zadania własnego w odniesieniu do pożądanych stanów końcowych
4. Sprecyzowanie wymagań dowódcy dotyczących niezbędnych informacji (*Commander's Critical Information Requirement – CCIR*).

Przeгляд sytuacji dotyczy zapoznania się z uwarunkowaniami, które doprowadziły do obecnego stanu lub stanowią przesłankę przyszłego zagrożenia. Odnosi się również do informacji o zamiarach i potencjalnych możliwościach stron konfliktu uzyskanych ze wszystkich dostępnych źródeł.

Założenia (*assumptions*) określane są w przypadku braku znajomości faktów. Muszą one być prawdopodobne, uzasadnione i realistyczne.

Zakazy (*restraints*) określają działania, których nie wolno realizować podczas całej operacji. Nakazy (*constraints*) narzucają konkretne przedsięwzięcia, które muszą zostać zrealizowane. Wstępne warunki powodzenia (*pre-conditions for success*) stanowią te aspekty planowanych działań, które dowódca uważa za szczególnie istotne, a bez ich spełnienia nie będzie możliwy sukces operacji.

Analiza kluczowych czynników (np. sił, czasu, przestrzeni, informacji) jest prowadzona w celu określenia tego, co musi być osiągnięte i pod jakimi warunkami, a także jak one będą wpływać na prowadzenie operacji. Powinna ona prowadzić do sprecyzowania wniosków dotyczących określenia wymagań i warunków, które muszą być ustanowione w odniesieniu do czasu, sił i przestrzeni. W tej fazie planowania czynniki te powinny być uwzględnione tylko w takim zakresie, w jakim bezpośrednio wpływają na przygotowanie wytycznych dowódcy do planowania.

Zadania czastkowe (*tasks*) mają swe źródło w dyrektywie wstępnej lub wytycznych do planowania określonych przez przełożonego. Mogą one być bezpośrednio sprecyzowane (*specified tasks*) lub wynikać (*implied tasks*) z głównego zadania lub zadań sprecyzowanych.

Wymagania dowódcy dotyczące niezbędnych informacji (*Commander's Critical Information Requirement – CCIR*) określają zakres informacji odnośnie sił własnych i stron konfliktu oraz obszaru operacji. Są one niezbędne dla stworzenia pełnego obrazu sytuacji, planowania przyszłych działań oraz terminowego i świadomego podejmowania decyzji. Prawidłowo opracowane powodują, że wysiłek podwładnych jest ukierunkowany we właściwy sposób, a decyzje mogą być podjęte w odpowiednim czasie. W trakcie analizy kluczowych czynników są określane braki w

zakresie informacji, które nie mogą być zastąpione przez określenie założeń (*assumptions*). Grupa planowania operacyjnego musi zatem zarządzać ich pozyskiwaniem. W tym celu przesyła się zapotrzebowanie na informacje (*Requests for Information*) do przełożonego i innych możliwych instytucji, agencji i dowództw.

Odprawa dotycząca analizy zadania (*Mission Analysis Briefing – MAB*) jest prowadzona w celu przedstawienia dowódcy wniosków ze wszystkich aspektów rozważanych w trakcie analizy zadania oraz wydania wytycznych dowódcy do planowania. Odprawa ta podsumowuje informacje zawarte w otrzymanych dyrektywach i wstępnie zidentyfikowane problemy oraz pozwala dowódcy na wyciągnięcie wniosków dotyczących istoty otrzymanego zadania. Końcowym efektem tej odprawy są przygotowane wytyczne dowódcy do planowania, które odzwierciedlają akceptację przez dowódcę wyników analizy zadania, w tym przyjmowanych przez sztab kierunków dalszej pracy.

UKŁAD ODPRAWY DOTYCZĄCEJ ANALIZY ZADANIA (*MISSION ANALYSIS BRIEFING*)

1. WPROWADZENIE

- a. Cel odprawy
- b. Układ odprawy

2. PRZEGLĄD SYTUACJI

a. Sytuacja ogólna

- (1) Ogólne tło (historyczne, polityczne, ekonomiczne, społeczne, wojskowe)
- (2) Warunki geograficzne, morskie, hydrograficzne, meteorologiczne, medyczne)

b. Sytuacja stron konfliktu

- (1) Ugrupowanie i obecne rozmieszczenie

- (2) Cele strategiczne i pożądaný cel końcowy
 - (3) Możliwości, słabe i silne strony
 - (4) Punkty decydujące, źródła siły i zdolności działania
 - (5) Cele wysokoopłacalne
 - (6) Prawdopodobne zamiary
 - (7) Możliwe warianty działania
 - c. Aspekty cywilno-wojskowe
 - d. Informacja i media
 - e. Dyrektywy i wytyczne przełożonego
 - (1) Zadanie
 - (2) Myśl przewodnia i zamiar
 - (3) Cele
 - (4) Stan końcowy
 - (5) Ograniczenia
 - (6) Wstępne warunki powodzenia
 - (7) Założenia
 - (8) Zadania cząstkowe
3. ANALIZA ZADANIA
- a. Zadania cząstkowe
 - b. Kluczowe czynniki i wnioski
 - c. Założenia planistyczne
4. PROPONOWANE BRZMIENIE SPRECYZOWANEGO ZADANIA WŁASNEGO
5. PROBLEMY OPERACYJNE
- a. Stan końcowy (przełożonego)
 - b. Cele (przełożonego)
 - c. Źródła siły i zdolności działania
 - d. Silne i słabe strony
 - e. Punkty decydujące
 - f. Możliwe drogi rozwiązania problemów
 - g. Cele operacyjne
 - h. Kryteria osiągnięcia sukcesu
 - i. Obszar operacji
 - j. Prawdopodobne linie operacyjne
 - k. Możliwe zmiany sytuacji i działania alternatywne
 - l. Planowane zakończenie operacji
6. WYMAGANIA DOWÓDCY DOTYCZĄCE NIEZBĘDNYCH INFORMACJI
7. WYMAGANIA ODNOŚNIE SZCZEGÓLNYCH ŚRODKÓW ZAPOBIEGAWCZYCH
8. WSTĘPNA OCENA SIŁ
- a. Siły dostępne dla celów planistycznych (jeżeli są już znane)
 - b. Ocena i określenie potrzeb w zakresie sił niezbędnych do wykonania zadania
 - c. Wstępne ustalenia w zakresie dowodzenia i kontroli
9. OGRANICZENIA CZASOWE
- a. Operacyjne ograniczenia czasowe
 - b. "Kroki milowe" (milestones), podstawowe terminy i przedsięwzięcia do zrealizowania w procesie planowania
10. PROPONOWANE WYTYCZNE DO PLANOWANIA
- a. Propozycja brzmienia myśli przewodniej dowódcy
 - (1) Cel operacji

- (2) Cele militarne
 - (3) Pożądany stan końcowy
 - b. Wytyczne dla sztabu
 - c. Wytyczne dla podległych dowództw
11. WNIOSKI
12. PROBLEMY WYMAGAJĄCE AKCEPTACJI
- a. Sprecyzowane zadanie własne
 - b. Problemy operacyjne
 - c. Proponowane wytyczne do planowania
13. DODATKOWE WYTYCZNE

UKŁAD WYTYCZNYCH DOWÓDCY DO PLANOWANIA
(COMMANDER'S PLANNING GUIDANCE)

1. PRZEGLĄD SYTUACJI

a. Sytuacja ogólna

- (1) Ogólne tło (historyczne, polityczne, ekonomiczne, społeczne, wojskowe)
- (2) Warunki geograficzne, morskie, hydrograficzne, meteorologiczne, medyczne)

b. Sytuacja stron konfliktu

- (1) Ugrupowanie i obecne rozmieszczenie
- (2) Cele strategiczne i pożądany cel końcowy
- (3) Możliwości, słabe i silne strony
- (4) Punkty decydujące, źródła siły i zdolności działania
- (5) Cele wysokoopłacalne
- (6) Prawdopodobne zamiary
- (7) Możliwe warianty działania

c. Aspekty cywilno-wojskowe

d. Informacja i media

- e. Dyrektywy i wytyczne przełożonego
 - (1) Zadanie
 - (2) Myśl przewodnia i zamiar
 - (3) Cele
 - (4) Stan końcowy
 - (5) Ograniczenia
 - (6) Wstępne warunki powodzenia
 - (7) Założenia
- 2. ANALIZA ZADANIA
 - a. Zadania główne i cząstkowe
 - b. Kluczowe czynniki i wnioski
 - c. Założenia planistyczne
- 3. SPRECYZOWANE ZADANIE WŁASNE
- 4. PROBLEMY OPERACYJNE
 - a. Stan końcowy (przełożonego)
 - b. Cele (przełożonego)
 - c. Źródła siły i zdolności działania
 - d. Silne i słabe strony
 - e. Punkty decydujące
 - f. Możliwe drogi rozwiązania problemów
 - g. Cele operacyjne
 - h. Kryteria osiągnięcia sukcesu
 - i. Linie operacyjne
 - j. Ocena specjalistów w poszczególnych obszarach problemowych
 - k. Planowane zakończenie operacji
- 5. WSTĘPNA OCENA SIŁ
- 6. WYTYCZNE DO PLANOWANIA
 - a. Myśl przewodnia dowódcy
 - (1) Cel operacji
 - (2) Cele militarne
 - (3) Pożądany stan końcowy
 - b. Wytyczne dla sztabu
 - c. Wytyczne dla podległych dowództw
- 7. WYTYCZNE KOORDYNUJĄCE
 - a. Ograniczenia czasowe do operacji
 - b. "Kroki milowe" (milestones), podstawowe terminy i przedsięwzięcia do zrealizowania w procesie planowania
 - c. Wymagania dowódcy dotyczące niezbędnych informacji
 - d. Inne (jeśli wymagane, np. targeting, ROE itp.)
- 12. DOWODZENIE I KONTROLA
 - a. Wstępne ustalenia w zakresie dowodzenia i kontroli
 - b. Obszar operacji

FAZA OPRACOWANIA ZAMIARU DZIAŁANIA

FAZA PLANOWANIA	PRZEDSIĘWZIĘCIA	ZADANIA	WYNIK
FAZA OPRACOWANIA ZAMIARU DZIAŁANIA	<ul style="list-style-type: none"> • Wypracowanie Wariantów działania (<i>Courses of Action – COAs</i>) • Odprawa Decyzyjna • Wypracowanie Zamiaru Działania 	<ul style="list-style-type: none"> • Analiza Czynników / Opracowanie Wniosków (sytuacja w obszarze odpowiedzialności i zainteresowania, siły stron konfliktu, możliwości bojowe, czas i przestrzeń, ocena zadań, C2) • Analiza ryzyka • Wypracowanie wariantów działania stron konfliktu i własnych (COAs) • Test wykonalności COAs • Przeprowadzenie gry wojennej • Porównanie COAs • Przygotowanie Odprawy Decyzyjnej dla Dowódcy • Wypracowanie Zamiaru Działania i przedstawienie do 	Zamiar Działania

FAZA PLANOWANIA	PRZEDSIĘWZIĘCIA	ZADANIA	WYNIK
		zatwierdzenia <ul style="list-style-type: none"> • Określenie wymagań (<i>Statement of Requirements</i>) 	

Faza opracowania zamiaru działania rozpoczyna się z chwilą wydania wytycznych do planowania przez dowódcę. Wytyczne ustalają zasadnicze kierunki pracy oraz stanowią podstawę dla sztabu (grupy planowania operacyjnego) do przeprowadzenia oceny czynników wpływających na wykonanie zadania, a także do pracy nad opracowaniem wariantów działania. Celem tej fazy jest określenie odpowiedniego sposobu prowadzenia operacji, żeby zrealizować otrzymane zadanie i osiągnąć zakładane cele. Opracowanie zamiaru działania (*Concept of Operations – CONOPS*) odbywa się poprzez wszechstronną, logiczną ocenę czynników wpływających na wykonanie zadania i opracowanie (w tym rozważenie i porównanie) szeregu możliwych wariantów działania. Jest ono poprzedzone odprawą decyzyjną, na której dowódca podejmuje decyzję odnośnie wyboru (i ewentualnej modyfikacji) wariantu, który będzie następnie doprowadzony do postaci zamiaru działania.

Celem analizy czynników wpływających na wykonanie zadania jest ustalenie, ocena i weryfikacja faktów i problemów mających wpływ na prowadzenie operacji i osiągnięcie jej celów. Zasadnicze problemy, które powinny zostać rozpatrzone w trakcie tej analizy są przedstawione poniżej.

ANALIZA CZYNNIKÓW WPŁYWAJĄCYCH NA WYKONANIE ZADANIA

1. SYTUACJA W OBSZARZE ODPOWIEDZIALNOŚCI I ZAINTERESOWANIA

a. Środowisko

- (1) Czynniki geograficzne
- (2) Czynniki topograficzne
- (3) Czynniki hydrograficzne
- (4) Czynniki oceanograficzne
- (5) Czynniki meteorologiczne

- (6) Czynniki medyczne
- b. Infrastruktura
- (1) Aspekty ogólne
 - (2) Transport
 - (3) Porty
 - (4) Komunikacja i łączność
 - (5) Potencjał przemysłowy
 - (6) Możliwości w zakresie wsparcia przez państwo-gospodarza
- c. Sytuacja polityczna (w tym relacje sojusznicze)
- d. Sytuacja ekonomiczna
- e. Sytuacja sociologiczna
2. **SYTUACJA SIŁ STRON KONFLIKTU** (prowadząca do oceny i określenia potencjalnych wariantów działania stron konfliktu)
- a. Potencjał bojowy
 - b. Skład sił
 - c. Rozmieszczenie i podział sił
 - d. Możliwości uzupełnień odnośnie sił rezerwowych
 - e. Zdolności do przemieszczania
 - f. Możliwości logistyczne
 - g. Broń raketowa w obszarze operacji
 - h. Potencjał techniczny
 - i. Możliwości w zakresie rozpoznania
 - j. Możliwości użycia broni masowego rażenia
 - k. Możliwości w zakresie działań psychologicznych
 - l. Możliwości w zakresie łączności i informatyki
 - m. Możliwości w zakresie dowodzenia i kontroli
 - n. Możliwości wykorzystania przestrzeni kosmicznej
 - o. Szczegółowa analiza źródeł siły i zdolności działania (CoG) oraz punktów decydujących
3. **ZALEŻNOŚCI POMIĘDZY CZYNNIKAMI OPERACYJNYMI** (czas, przestrzeń, siły)
- a. Istotne terminy
 - b. Ramy czasowe wynikające z zakazów i nakazów (*restrains i constrains*)
 - c. Odległości w obszarze działania i przedziały czasowe o krytycznym znaczeniu
 - d. Zakładany czas potrzebny do realizacji poszczególnych opcji działania
 - e. Czas reakcji sił stron konfliktu w stosunku do poszczególnych opcji działania.
4. **OCENA ZADAŃ** (prowadząca do określenia sił potrzebnych do ich realizacji)
- a. Zadania sprecyzowane w dyrektywie przełożonego (*assigned tasks*)
 - b. Zadania cząstkowe wynikające z analizy zadania (*implied tasks*)
 - c. Nakazy (*constraints*)
 - d. Zakazy (*restraints*)
 - e. Wstępne warunki (*preconditions*)
 - f. Możliwości sił własnych
 - g. Zdolność do utrzymywania działań
 - h. Rozpoznanie
 - i. Przewidywane straty
5. **DOWODZENIE I KONTROLA**
- a. Relacje dowodzenia
 - b. Jedność dowodzenia

- c. Zakres dowodzenia
- d. Elementy składowe (*components*)
- e. Administracja
- f. Bezpieczeństwo
- g. Wymagania w zakresie dowództw
- h. Jedność wysiłku
- i. Integracja dowodzenia

6. **SYSTEMY ŁACZNOŚCI I INFORMATYKI** (*Communications and Information Systems – CIS*)

- a. Istotne wymagania
- b. Możliwości sił własnych
- c. Ograniczenia działania

Po dokonaniu powyższej analizy grupa planowania operacyjnego sporządza określoną liczbę wariantów działania. Liczba wariantów nie jest niczym ograniczana (zwykle decyduje o tym dowódca).

Wariant działania jest to możliwy sposób, w jaki dowódca będzie mógł wykonać postawione mu zadanie. Początkowo powstaje w ogólnych zarysach. Istotną techniką, która znajduje zastosowanie w trakcie pracy nad wariantami jest „burza mózgów” (*brainstorming*). Członkowie grupy planowania operacyjnego muszą być śmiali i otwarci na różne, często nowatorskie, pomysły i rozwiązania. Tworząc poszczególny wariant należy odpowiedzieć na następujące pytania:

- Kiedy rozpoczną się działania i/lub kiedy muszą być zakończone (w tym podział na fazy, etapy)?
- Kto będzie prowadził działania (w tym niezbędny potencjał i zdolności)?
- Jakie działania są rozważane (np. zaczepne, obronne, humanitarne, obserwacyjne itp.)?
- Gdzie będą prowadzone?
- W jakim celu będą prowadzone?
- Jak będą prowadzone?

Powyższe kwestie odnoszą się również do opracowania wariantów działania stron konfliktu. Uwzględniając potencjalne ich działania rozważa się najbardziej prawdopodobny i najgroźniejszy możliwy sposób działania. Ważnym czynnikiem, który należy uwzględnić są siły stron konfliktu i warianty działania, które odpowiadają ich użyciu. Warianty działania sił stron konfliktu muszą być opracowane w szczegółach i stanowić ciąg realnie wykonalnych działań. Rozważnym krokiem jest dokonanie wyboru wariantu działania, który ma największy wpływ na wojska własne

niezależnie od prawdopodobieństwa podjęcia go przez siły stron konfliktu. Stwarza to obiektywne podstawy do oceny wariantów działania wojsk własnych.

Kolejnym krokiem jest sprawdzenie realności wariantów (własnych) w celu upewnienia się, czy prowadzą one rzeczywiście do wykonania zadania i są w stanie skutecznie przeciwstawić się potencjalnym sposobom działania stron konfliktu. Zaleca się zastosowanie testu wykonalności (*viability test*), który obejmuje następujące problemy:

- Zgodność (*suitability*) – Czy jeżeli wariant działania spełnia wymagania otrzymanego zadania i celów operacji?
- Wykonalność (*feasibility*) – Czy wariant spełnia wymogi w zakresie dostępnego czasu, przestrzeni oraz sił i środków, a także w zakresie warunków i rezultatów, które muszą być osiągnięte?
- Akceptowalność (*acceptability*) – Czy wariant działania spełnia wymogi w zakresie przewidywanych kosztów (efektywnie wykorzystane siły i środki, dopuszczalne straty, akceptowalny poziom ryzyka)?
- Oryginalność (*exclusivity*) – Czy wariant działania różni się w sposób jednoznaczny od pozostałych, tak aby móc następnie porównać jego wady i zalety?
- Kompletność (*completeness*) – Czy wariant działania jest spójny i kompletny, czy odpowiada jednoznacznie na pytania: kiedy, kto, co, gdzie i jak?

Pomimo, iż każda z wyżej wymienionych składowych testu mogłaby być przeprowadzana oddzielnie, istotnym jest, aby kryteria stosowane przez planujących, w trakcie opracowywania COA, zapewniały, że uwzględniane są jedynie te realne i wykonalne.

Wszystkie własne warianty działania powinny być rozważone celu uzyskania ich mocnych i słabych stron. Rozważenie wariantów działania pozwala ocenić opracowane warianty działania pod względem możliwości ich realizacji z uwzględnieniem prawdopodobnego sposobu działania stron konfliktu. Proces ten polega na bezpośrednim zderzeniu wariantów działania wojsk własnych z prawdopodobnym sposobem działania stron konfliktu. Na podstawie wniosków przeprowadza się niezbędne zmiany w wariantach działania. Jednym ze sposobów

rozważenia wariantów jest przeprowadzenie gry wojennej, do której przyjmuje się zwykle najbardziej prawdopodobny i najgroźniejszy wariant działania stron konfliktu. Pozwala ona sprawdzenie poprawności i synchronizacji działań w każdym wariantcie, określenie wad i zalet oraz występujących w nich szczególnie ważnych problemów.

Kolejną czynnością jest porównanie wariantów działania, którego celem jest określenie, któremu z wariantów odpowiada największe prawdopodobieństwo powodzenia w stosunku do prawdopodobnego sposobu działania stron konfliktu, czyli który wariant działania jest optymalny. Polega ono na zestawieniu i sprawdzeniu wyników gry wojennej, wad i zalet oraz wyników rozważań poszczególnych wariantów działania z uwzględnieniem kryteriów oceny wariantów, które dowódca uznał za szczególnie istotne. Wyniki porównania wariantów działania wraz z propozycją wariantu rekomendowanego przedstawia się następnie dowódcy podczas odprawy decyzyjnej.

W trakcie odprawy decyzyjnej dowódca dokonuje wyboru lub modyfikuje wariant, który będzie następnie doprowadzony do postaci zamiaru działania (CONOPS). Ważną kwestią jest to, że odprawa musi zapewnić dowódcy informacje niezbędne do podjęcia decyzji. Podczas jej prowadzenia dowódca rozważa te informacje i wydaje wytyczne do opracowania zamiaru działania. Dowódca może też zdecydować, że powinien zostać opracowany dodatkowy wariant (warianty) albo że konkretne aspekty różnych wariantów należy połączyć lub włączyć do określonego, zmodyfikowanego wariantu działania. Poniżej przedstawiony jest przykładowy układ odprawy decyzyjnej.

PRZEBIEG ODPRAWY DECYZYJNEJ (DECISION BRIEF)

1. **WPROWADZENIE**
 - a. **Cel odprawy**
 - b. **Przebieg odprawy**
 - c. **Ogólne uwagi wstępne**
2. **WYTYCZNE DOWÓDCY DO PLANOWANIA**
 - a. **Wytyczne przełożonego**
 - (1) Myśl przewodnia
 - (2) Stan końcowy
 - (3) Cele
 - (4) Zadanie
 - (5) Główne narzucone ograniczenia
 - b. **Problemy operacyjne na własnym szczeblu**
 - (1) Źródło siły i zdolności działania (CoG)
 - (2) Punkty decydujące
 - (3) Stan końcowy i kryteria osiągnięcia sukcesu
 - (4) Cele
 - (5) Sprecyzowane zadanie własne
 - (6) Zasadnicze założenia
3. **WNIOSKI Z ANALIZY CZYNNIKÓW WPŁYWAJĄCYCH NA WYKONANIE ZADANIA** (Wyszczególnienie głównych czynników i wniosków mających wpływ na potencjalne warianty działania sił własnych i stron konfliktu)
4. **WARIANTY DZIAŁANIA STRON KONFLIKTU**
 - a. **Ogólny opis**
 - b. **Możliwe ramy czasowe**
 - c. **Przedstawienie wad i zalet**
 - d. **Określenie i ocena „najbardziej prawdopodobnego” i „najgroźniejszego” wariantu działania**
5. **WŁASNE WARIANTY DZIAŁANIA**
 - a. **Wspólne elementy wszystkich wariantów działania**
 - b. **Przedstawienie poszczególnych wariantów działania**
 - (1) Myśl przewodnia
 - (2) Ogólny zamiar działania (w tym podział na fazy)
 - (3) Fazy działania
 - (a) Początek i koniec każdej fazy oraz jej cel
 - (b) Podział faz na etapy (jeśli konieczne)
 - (c) Zasadnicze zadania każdego podległego dowództwa
 - (d) Zasadnicze zdolności potrzebne w poszczególnych fazach
 - (4) Podział sił
 - (5) Operacyjne ramy czasowe
 - (6) Koncepcja zabezpieczenia logistycznego (jeśli nie jest wspólna we wszystkich wariantach działania)

- (7) Organizacja dowodzenia (w tym powiązanie z obszarami operacji, jeśli nie są punktami wspólnymi wszystkich wariantów działania)
6. **PORÓWNANIE WARIANTÓW DZIAŁANIA**
 - a. Wyniki rozważenia wariantów metoda gry wojennej
 - b. Wady i zalety
 - c. Zestawienie z kryteriami oceny określonymi przez dowódcę
 - d. Dodatkowe tabele (schematy) pokazujące wyniki porównania wariantów
(w tym przewidywane straty)
 - e. Rekomendowany wariant działania
 - f. Wymogi dotyczące obszarów specjalistycznych dla rekomendowanego wariantu działania
 7. **ISTOTNE PROBLEMY, KTÓRE NIE ZOSTAŁY ROZWIĄZANE**
 8. **PRZEWIDYWANIA W ZAKRESIE PRZYSZŁYCH DZIAŁAŃ I ROZWOJU SYTUACJI**
 9. **DODATKOWE WYTYCZNE DOWÓDCY**

Wybrany przez dowódcę wariant działania przekształca się w zamiar działania. Powinien on zostać przedstawiony do akceptacji na tym szczeblu dowodzenia, który zapoczątkował proces planistyczny poprzez wysłanie dyrektywy wstępnej.

Dodatkowo opracowuje się Ustalenia Wymagań (*Statement of Requirements – SOR*), identyfikując siły potrzebne do wykonania każdego z zadań. Są one przedstawiane poszczególnym państwom w tym samym czasie co zamiar działania, z prośbą o wydzielenie niezbędnych sił. W odpowiedzi państwa deklarują siły, które mogą być uwzględnione podczas dalszych prac planistycznych.

FAZA OPRACOWANIA PLANU DZIAŁANIA

Końcowy etap prac planistycznych stanowi zatwierdzony plan działania. W tej fazie procesu planowania wyróżnia się następujące przedsięwzięcia:

- uzgodnienia dotyczące tworzenia, przegrupowania i rozmieszczenia sił
- zespolenie poszczególnych elementów planu
- sporządzenie planu
- zatwierdzenie planu
- wydanie planu

FAZA PLANOWANIA	PRZEDSIĘWZIĘCIA	ZADANIA	WYNIK
<p style="text-align: center;">FAZA OPRACOWANIA PLANU DZIAŁANIA</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tworzenie (generowanie) sił • Wypracowanie • Synchronizacja i koordynacja • Zatwierdzenie • Wydanie planu 	<ul style="list-style-type: none"> • Potwierdzenie i określenie sił w ramach procesu tworzenia sił • Planowanie przegrupowania i rozmieszczenia sił • Zidentyfikowanie i uzupełnienie braków • Opracowanie załączników • Przygotowanie i skoordynowanie Planu • Przeprowadzenie synchronizacji działań na podstawie Planów Uzupełniających • Zatwierdzenie • Poprawienie plan uwzględniając uwagi i otrzymane wytyczne • Wydanie ostatecznej wersji Planu 	<p style="text-align: center;">Zatwierdzenie Planu Działania</p>

FAZA WERYFIKACJI PLANU DZIAŁANIA

Faza weryfikacji planu obejmuje dwa zasadnicze etapy: sprawdzenie i ocenę. Faza ta kończy przebieg procesu planowania.

FAZA PLANOWANIA	PRZEDSIĘWZIĘCIA	ZADANIA	WYNIK
FAZA WERYFIKACJI PLANU	<ul style="list-style-type: none">• Przegląd i kontrola Planu• Ocena Planu• Dodatkowa Odprawa Decyzyjna (w zależności od potrzeb)	<ul style="list-style-type: none">• Przeprowadzenie kontroli w celu aktualizacji planu działania• Przeprowadzenie ćwiczenia i / lub gry wojennej• Przeprowadzenie dodatkowej Odprawy Decyzyjnej w zależności od potrzeb• Uaktualnienie i wydanie poprawki do planu w zależności od potrzeb	Aktualizacja Planu

DEFINICJE WYBRANYCH POJĘĆ PLANOWANIA OPERACYJNEGO

POJĘCIE	DEFINICJA
Dowodzenie Operacyjne	Jeden z poziomów dowodzenia wojskowego, który na podstawie wytycznych dowództwa strategicznego przekształca cele strategiczne w cele operacyjne. Ponadto wypracowuje możliwości działania, ujmuje je w koncepcjach i planach, wydaje dyrektywy dla dowództw taktycznych oraz koordynuje działaniami rodzajów sił zbrojnych oraz operacjami o charakterze wielonarodowym. Dowodzenie operacyjne kieruje całokształtem przedsięwzięć wojskowych poprzez zsynchronizowane działania podporządkowanych sił, prowadząc gdzie to konieczne uzgodnienia z narodowymi oraz międzynarodowymi organizacjami działającymi na obszarze operacji. Ponadto określa, w jakim celu jest prowadzona operacja, w jaki sposób, kiedy, gdzie i z jakimi siłami.
Full Command	Prawo wydawania wszelkich rozkazów przysługujące wyłącznie dowódcom narodowym.
Operational Command	Uprawnienie dowódcy NATO do samodzielnego kierowania podporządkowanymi mu siłami podczas operacji. Może on stawiać zadania podległym mu wojskom, zmieniać ich podporządkowanie oraz przekazywać część uprawnień dowodzenia w formie Operational Control lub/i Tactical Control. Uprawnienia te nie dotyczą spraw służbowych i odpowiedzialności za wsparcie logistyczne. Pojęciem tym określać można również całość sił podporządkowanych dowódcy NATO w ramach tego uprawnienia.
Operational Control	Ograniczone, co do rodzaju, czasu i miejsca uprawnienie dowódcy NATO wobec podporządkowanych mu sił. Uprawnienie to pozwala na kierowanie operacją, ale bez określania sposobu działania wojsk i stawiania nowych zadań. Pozwala na sprawowanie lub przekazywanie uprawnienia Tactical Control. Nie obejmuje spraw służbowych i wsparcia logistycznego.
Tactical Command	Uprawnienie dowódcy do stawiania podległym mu siłom zadań umożliwiających wykonanie zadania postawionego mu przez przełożonego.
Tactical Control	Uprawnienie dowódcy ograniczone, co do miejsca i czasu zezwalające na kierowanie przegrupowaniami i przedsięwzięciami taktycznymi koniecznymi do wykonania zadania.
Coordinating Authority	Uprawnienie dowódcy lub upoważnionej osoby do koordynowania zadań lub czynności, w realizacji których biorą udział siły zbrojne dwóch lub więcej państw, dwóch lub więcej rodzajów sił zbrojnych, czy też dwie lub więcej jednostki jednego rodzaju sił zbrojnych. Uprawniona osoba upoważniona jest do zwołania narady między zaangażowanymi stronami, nie ma jednak uprawnień do wymuszania porozumienia. W razie różnicy zdań między stronami zobowiązania jest do próby osiągnięcia porozumienia w najważniejszych punktach. Jeżeli się to nie uda, musi powiadomić o tym instytucję zlecającą to uprawnienie.
	Związek wielonarodowy kierowany przez przedstawicieli jednego

Operacje reagowania kryzysowego

C/1/2

Lead Nation	państwa. Obowiązują przy tym zasady dowodzenia i prowadzenia działań tego państwa. Sztab jest również w zasadzie obsadzony przez przedstawicieli jednego państwa. Pojedyncze stanowiska w sztabie mogą być zajmowane przez przedstawicieli sił zbrojnych wydzielających swe kontyngenty do danego związku. Ich udział zwiększa się w okresie działań. Jednostki innych państw podporządkowywane są tylko na okres działań.
Framework Nation	Związek wielonarodowy, w którym jedno z państw spełnia decydującą rolę i odpowiedzialne jest za dowodzenie, administrację oraz zabezpieczenie logistyczne sztabu. Przedstawiciele tego państwa stanowią większość obsady sztabu i zajmują stanowiska kierownicze. Zasady dowodzenia i prowadzenia działań odpowiadają zasadom narodowym lub, o ile zostało to uzgodnione wcześniej – procedurom NATO. Przedstawiciele państw wydzielających kontyngenty do takiego związku zajmują stanowiska w sztabie według ustalonego klucza. Wojska podporządkowywane są tylko na okres działań i obowiązują je procedury narodowe lub ogólne procedury NATO.
Idea operacji	Pierwsze przemyślenia dowódcy operacyjnego, jak zamierza wdrożyć wytyczne wojskowo-strategiczne w działania militarne.
Koncepcja operacji	Słowne, pisemne lub graficzne przedstawienie założeń i zamiarów dowódcy operacyjnego. Mogą w niej zostać zawarte założenia i wytyczne dla etapów przygotowywanej operacji.
Linie operacyjne (<i>lines of operations</i>)	Określają one ogólnym zarysie działanie sił własnych od pozycji wyjściowej do osiągnięcia stanu końcowego. W planowaniu operacyjnym linie operacyjne łączą punkty decydujące przy uwzględnieniu czasu i obszaru zmierzając w kierunku Center of Gravity i swobody działania.
Obszar odpowiedzialności (<i>Area of Responsibility - AOR</i>)	Jest określonym obszarem, przydzielonym dowódcy wojskowemu, w ramach którego posiada on uprawnienia do planowania, prowadzenia oraz koordynacji operacji.
Obszar operacji (<i>Area of Operations</i>)	Jest regionem geograficznym, na którym będzie prowadzona operacja. Z reguły jest to część wspólnego obszaru operacji.
Obszar zainteresowania (<i>Area of Interest – AOI</i>)	Obejmuje obszary, z których przeciwnik (strony konfliktu) może oddziaływać na wojska własne i wpływać na przebieg aktualnej bądź przyszłej operacji. Oznacza to, że wykracza on w znacznej mierze poza własny obszar odpowiedzialności i w obszarze szczególnego zainteresowania znajdują się rejony, które mogą odgrywać decydujące znaczenie zarówno w fazie rozpoczęcia, jak i w przebiegu całej operacji.
Obszar odpowiedzialności rozpoznania (<i>Area of Intelligence Responsibility – AIR</i>)	Obejmuje obszar geograficzny, w którym dowódca wojskowy wraz z będącymi do dyspozycji środkami odpowiedzialny jest w zakresie zdobywania informacji i rozpoznania. AIR jest częścią tzw. <i>Area of Intelligence Interest (AII)</i> . Obejmuje on wszystkie rejony, które mają decydujące znaczenie dla potrzeb realizacji zadania przez dowódcę.
Oddziaływanie	Odnoszą się do głównej idei, w jaki sposób zostanie osiągnięty określony cel operacji. Przy czym oddziaływanie bezpośrednie (<i>direct approach</i>) ukierunkowane jest na źródła siły (<i>centres of</i>

121

Operacje reagowania kryzysowego
C/1/2

<p>bezpośrednie i pośrednie (<i>direct approach</i>) (<i>indirect approach</i>)</p>	<p><i>gravity</i>) i punkty decydujące (<i>decisive points</i>) przeciwnika z zamiarem bezpośredniego wprowadzenia sił własnych do działania przeciw nim.</p> <p>Natomiast pośrednie (<i>indirect approach</i>) skierowane jest na słabe punkty przeciwnika w celu pogłębienia jego słabości w tych punktach. W ten sposób powinny zostać stworzone korzystne warunki dla działań własnych przeciw źródłom siły (<i>centres of gravity</i>) i punktom decydującym (<i>decisive points</i>) przeciwnika. W efekcie końcowym powinno to doprowadzić do uzyskania korzystnego rozstrzygnięcia działań poprzez oddziaływanie bezpośrednie.</p>
<p>Operacja</p>	<p>Działania militarne jednej ze stron, które pozostają w wzajemnym związku pod względem czasu i obszaru, ukierunkowane na osiągnięcie wspólnego celu.</p>
<p>Operacje informacyjne (<i>Info Ops</i>)</p>	<p>Obejmują całokształt przedsięwzięć ukierunkowanych na informację publiczną, systemy informacyjne i infrastrukturę przeciwnika, a także działania podejmowane w celu ochrony własnych systemów informacyjnych. Powinny one zapewnić z jednej strony własne zdolności polityczne, gospodarcze, społeczne i wojskowe w aspekcie podejmowania decyzji i działania. Z drugiej zaś zakłócić je u strony przeciwnej.</p>
<p>Operacje połączone (<i>Joint Operations</i>)</p>	<p>Są to operacje, w których co najmniej dwa rodzaje sił zbrojnych realizują wspólne zadanie pod kierunkiem jednego dowódcy.</p> <p>Pojęcie to oznacza dowodzenie, działania oraz organizację SZ, w których wysiłki wszystkich zaangażowanych sił ukierunkowane są na osiągnięcie wspólnego celu. Operacje połączone można porównać do celowego, ukierunkowanego na zadanie wyboru zdolności z wszystkich wojskowych obszarów organizacyjnych. Zdolności te powinny zostać zastosowane w sposób zapewniający osiągnięcie wspólnych celów a wszystkie siły wraz z swoimi specyficznymi właściwościami powinny przyczynić się do odniesienia sukcesu w całej operacji. W sytuacji, w której w operacji biorą udział wyłącznie narodowe komponenty rodzajów sił zbrojnych, określa się ją mianem operacji połączonej (<i>Joint Operations</i>). Jednakże dość często operacje te są częścią składową Wielonarodowych Operacji Połączonych (<i>Combined Joint Operations</i>), którą w zależności od uczestniczących w niej państw określane są mianem <i>Allied Joint Joint Operations</i> lub <i>Multinational Joint Operations</i>.¹</p>
<p>Operacje reagowania kryzysowego (<i>Crisis Response Operations</i>)</p>	<p>Różnego rodzaju działania militarne i niemilitarne, kierowane przez NATO, przy wsparciu i akceptacji międzynarodowych organizacji politycznych, wojskowych, humanitarnych i gospodarczych. Obejmują one całą gamę przedsięwzięć zarówno o charakterze politycznym, dyplomatycznym, gospodarczym jak i wojskowym, które są realizowane w myśl prawa międzynarodowego. Z reguły angażuje się w nich, wielonarodowe kontyngenty sił zbrojnych NATO, przy zachowaniu możliwości współdziałania z państwami spoza Sojuszu, organizacjami międzynarodowymi, rządowymi i pozarządowymi. Ich rodzaj oraz zakres uzależniony jest od charakteru danego konfliktu,</p>

¹ Allied Joint Operations – w operacji tej biorą udział wyłącznie państwa NATO.

Natomiast w Multinational Joint Operations udział biorą również państwa spoza Sojuszu (np. PłP).

Operacje reagowania kryzysowego

C/II/2

	uczestniczących w nich sił oraz woli politycznej stron przeciwnych, co do jego zakończenia.
Planowanie operacyjne	Jest to planowanie operacji całości sił zbrojnych, mające na celu przetworzenie dyspozycji i wytycznych politycznych, wojskowo-strategicznych i sformułowanie na tej podstawie celów operacyjnych – rozwinięcie ich w koncepcji operacji, a następnie skonkretyzowanie w powstałym na jej bazie planie operacji (OPLAN).
Punkty decydujące <i>(decisive points)</i>	Obszary, poprzez które może zostać osiągnięty dostęp do Centre of Gravity i uzyskana swoboda działania. Mogą one występować w nawiązaniu do obszaru, czasu, specyficznej informacji lub jako zjawisko siły. Należy je rozpatrywać jako cele operacji wojskowych i z tego też względu w zależności od sytuacji muszą zostać chronione, kontrolowane, wykluczone lub zneutralizowane.
Stan końca operacji <i>(End State)</i>	Warunki, których osiągnięcie oznacza, że zadanie zostało wykonane. Oznacza sytuację polityczną lub militarną po zakończeniu operacji (należy przy tym rozgraniczać polityczny i wojskowy stan końcowy). Z militarnego stanu końcowego wywodzą się cele wojskowe dla podległych szczebli dowodzenia. Wojskowy stan końca operacji zostaje określany i wydawany przez szczebel dowodzenia strategicznego lub operacyjnego.
Wsparcie Państwa-Gospodarza <i>(Host Nation Support)</i>	Obejmuje wszystkie cywilne i wojskowe świadczenia wsparcia państwa gospodarza, które zostają oddane do dyspozycji sił sprzymierzonych, znajdujących lub przegrupowujących się przez jego terytorium.
Wspólny obszar operacji <i>(Joint Operations Area - JOA)</i>	Jest określonym, zorientowanym na realizację zadania obszarem geograficznym, który może obejmować zarówno obszar lądowy, morski lub przestrzeń powietrzną, w którym to dowódca wojskowy planuje, prowadzi i koordynuje przebieg operacji. Wspólne obszary operacji zostają określone biorąc pod uwagę zadanie, przy uwzględnieniu ograniczeń szerokości geograficznej oraz czasu. Mogą być one rozmieszczone w obszarze odpowiedzialności jednego lub kilku dowódców na obszarze operacji. Wspólny obszar operacji może zostać wyznaczony niezależnie od granic istniejącego ogólnego obszaru odpowiedzialności (AOR). Parametry JOA zostają określone w uzgodnieniu z pozostałymi państwami a następnie zostają zatwierdzone przez Radę Północnoatlantycką lub Komitet Wojskowy.
Zasady użycia siły <i>(Rules of Engagement)</i>	Narodowe, międzynarodowe wytyczne i zarządzenia ustalone dla potrzeb konkretnej operacji, uzgodnione pomiędzy wszystkimi biorącymi w niej udział państwami, które regulują zasady użycia środków przymusu na obszarze działań (włącznie z użyciem broni).
Źródło siły i zdolności działania	Oznacza tego rodzaju obszary/płaszczyzny, których zniszczenie, kontrola lub też wykorzystanie ma decydujące znaczenie dla osiągnięcia pożądanego stanu końcowego. Ukierunkowanie własnych działań na źródła siły umożliwia wykluczenie najważniejszych (decydujących) silnych i słabych stron biorących udział w konflikcie. Uogólniając można stwierdzić, że jest to spójne określenie możliwości politycznych, wojskowych, gospodarczych,

Operacje reagowania kryzysowego
C/1/2

<p>(Centre of Gravity)</p>	<p>geograficznych i moralnych państwa, sojuszu, koalicji lub strony konfliktu mających decydujące znaczenie dla możliwości prowadzenia wojny (działań), a których wyeliminowanie doprowadzi do jego klęski lub zmusi do prowadzenia negocjacji pokojowych. „Centre of gravity“ może zostać umiejscowiony zarówno na szczeblu strategicznym, operacyjnym jak i taktycznym.</p>
----------------------------	---

Wydrukowano w 40 egz.
Egz. nr 1-40 – Sekcja wydawnictw topograficznych
Wykonał ppłk Jacek JONIAK
Druk AON zam. nr 176/WW/08

